

**Sygn. akt : II AKa 382/10**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 stycznia 2011 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Barbara Suchowska
Sędziowie	SSA Mariusz Żak SSA Wojciech Kopczyński (spr.)
Protokolant	Dariusz Bryła

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. Dariusza Wiory

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2010 r. sprawy:

I **J. S.**, s. J.i J., ur. (...)w P.,

oskarżonego z art. 258 § 3 k.k., art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i inne oraz art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.,

II **A. O.**, s. Z. i Z., ur. (...) w Ł.,

III **S. M. (M.)**, s. M. i Z., ur. (...) w D.,

IV **R. S.**, s. J.i A., ur. (...)w R.,

V **K. B.**, s. J.i T., ur. (...)w K.,

VI **P. K.**, s. R.i K., ur. (...)w P.,

VII **Ł. D. (D.)**, s. A. i H., ur. (...) w Ł.,

VIII **T. C. (C.)**, s. S. i K., ur. (...) w K.,

IX **I.'a Z.**, s. I. i D., ur. (...) we L. (Republika Ukrainy),

oskarżonych z art. z art. 258 § 1 k.k., art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i inne oraz art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

na skutek apelacji prokuratora, co do oskarżonych R. S., K. B., P. K. i Ł. D. oraz apelacji obrońców oskarżonych J. S., A. O., S. M., K. B., T. C., I.'a Z., R. S., P. K. i Ł. D.,

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 27 lipca 2010 r. sygn. akt. II K 13/10

**oraz na mocy art. 435 k.p.k.** sprawy oskarżonych, którzy środka odwoławczego nie wnieśli:

X **R. L.**, s. F. i A., ur. (...) w L. – V.,

XI **R. K.**, s. M. i V., ur. (...) we L. – V.,

XII **Y.'a H.**, s. I. i J., ur. (...) we L.,

XIII **M. R.**, s. Petra i F., ur. (...) we L.,

XIV **L. Z.**, c. Petra i T., ur. (...) w P.,

XV **N. H.**, c. T. i A., ur. (...) we L. – V.,

oskarżonych z art. 258 § 1 k.k., art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i inne oraz art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmuje, iż zachowanie przypisane oskarżonemu J. S.w punktach 2 i 3 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach II i III części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i **za pierwsze z nich** na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, a **za drugie – przestępstwo skarbowe** na mocy art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierza oskarżonemu także karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych po 2.500 (dwa tysiące pięćset) złotych każda, **uznając** jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., że tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 3 (trzech) lat pozbawienia wolności podlega wykonaniu,

2. zmienia punkt 4 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 1 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 3 k.k., opisane w punkcie I komparycji wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie 1 niniejszego wyroku wymierza oskarżonemu J. S.nową karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

3. zmienia punkt 5 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego J. S.w punkcie 2 niniejszego wyroku nowej kary łącznej 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności zalicza mu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 5 stycznia 2011 roku,

4. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmuje, iż zachowanie przypisane oskarżonemu A. O. w punktach 7 i 8 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach V i VI części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierza oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych po 1.000 (jeden tysiąc) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z tych kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu,

5. zmienia punkt 9 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 6 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie IV części wstępnej wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie 4 niniejszego wyroku wymierza oskarżonemu A. O. nową karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

6. zmienia punkt 10 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego A. O. w punkcie 5 niniejszego wyroku nowej kary łącznej 3 (trzech) pozbawienia wolności zalicza mu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 5 stycznia 2011 roku,

7. uchyla orzeczenia zawarte w punktach: 11, 12, 13 i 14 zaskarżonego wyroku i sprawę w tej części - dotyczącej oskarżonego S. M., przekazuje Sądowi Okręgowemu w Częstochowie do ponownego rozpoznania,

8. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmuje, iż zachowanie przypisane oskarżonemu R. S. w punktach 16 i 17 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XI i XII części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k.s. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy

art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, a za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s., art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierza oskarżonemu także karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 400 (czterysta) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest kara orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu,

9. zmienia punkt 18 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 15 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie X części wstępnej wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie 8 niniejszego wyroku wymierza oskarżonemu R. S.nową karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

10. zmienia punkt 19 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesza oskarżonemu R. S.wykonanie orzeczonej wobec niego w punkcie 9 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego,

11. zmienia punkt 20 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu R. S.na poczet orzeczonej wobec niego w punkcie 8 niniejszego wyroku kary grzywny okres zatrzymania od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 6 maja 2009 roku oraz w dniu 30 czerwca 2009 roku, uznając tym samym grzywnę za wykonaną do wysokości 8 (ośmiu) stawek dziennych,

12. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmuje, iż zachowanie przypisane oskarżonemu K. B.w punktach 22 i 23 orzeczenia sądu pierwszej instancji, opisane w punktach XIV i XV części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, a za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. oraz art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierza oskarżonemu także karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 600 (sześćset) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu,

13. zmienia punkt 24 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 21 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 §

1 k.k., opisane w punkcie XIII części wstępnej wyroku oraz tej orzeczonej w punkcie 12 niniejszego wyroku wymierza oskarżonemu K. B.nową karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

14. zmienia punkt 25 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesza oskarżonemu K. B.wykonanie orzeczonej wobec niego w punkcie 13 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego,

15. zmienia punkt 26 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu K. B.na poczet orzeczonej w punkcie 12 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 23 czerwca 2009 roku, uznając tym samym grzywnę za wykonaną w całości.

16. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmuje, iż zachowanie przypisane oskarżonemu P. K.w punktach 28 i 29 orzeczenia sądu pierwszej instancji, opisane w punktach XVII i XVIII części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. oraz art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierza oskarżonemu także karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z tych kar pozbawienia wolności, orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu,

17. zmienia punkt 30 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 27 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XVI części wstępnej wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie 16 niniejszego wyroku wymierza oskarżonemu P. K.nową karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

18. zmienia punkt 31 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesza oskarżonemu P. K.wykonanie orzeczonej wobec niego w punkcie 17 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego,

19. zmienia punkt 32 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu K. K.na poczet orzeczonej w punkcie 16 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 6 maja 2009 roku oraz dzień 30 czerwca 2009 roku, uznając tym samym grzywnę za wykonaną do wysokości 8 (ośmiu) stawek dziennych.

20. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmuje, iż zachowanie przypisane oskarżonemu Ł. D. w punktach 34 i 35 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XX i XXI części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. oraz art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierza oskarżonemu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych po 200 (dwieście) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z tych kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu,

21. zmienia punkt 36 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 33 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XIX części wstępnej wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie 20 niniejszego wyroku wymierza oskarżonemu Ł. D. karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

22. zmienia punkt 37 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesza oskarżonemu Ł. D. wykonanie orzeczonej wobec niego w punkcie 21 niniejszego orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego,

23. zmienia punkt 38 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu Ł. D. na poczet orzeczonej w punkcie 20 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego zatrzymania w dniu 4 maja 2009 roku, uznając tym samym grzywnę za wykonaną do wysokości 2 (dwóch) stawek dziennych,

24. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmuje, iż zachowanie przypisane oskarżonemu T. C. w punktach 40 i 41 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XXIII i XXIV części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U.

Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, a za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierza oskarżonemu także karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych po 800 (osiemset) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 1 (jednego) roku pozbawienia wolności podlega wykonaniu,

25. zmienia punkt 42 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 39 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XXII części wstępnej wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie 24 niniejszego wyroku wymierza oskarżonemu T. C. nową karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

26. na mocy art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesza oskarżonemu T. C. wykonanie orzeczonej wobec niego w punkcie 25 niniejszego orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego,

27. zmienia punkt 43 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu T. C. na poczet orzeczonej w punkcie 24 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 28 września 2009 roku do dnia 1 listopada 2009 roku, uznając tym samym grzywnę za wykonaną w całości.

28. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmuje, iż zachowanie przypisane oskarżonemu I.'owi Z. w punktach 55 i 56 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XXXII i XXXIII części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 42 (czterdziestu dwóch) stawek dziennych po 800 (osiemset) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu,

29. zmienia punkt 57 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 54 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 §

1 k.k., opisane w punkcie XXXI części wstępnej wyroku oraz tej orzeczonej w punkcie 28 niniejszego wyroku wymierza oskarżonemu I.'owi Z. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

30. zmienia punkt 58 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu I.'owi Z. na poczet orzeczonej w punkcie 29 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 maja 2010 roku, oraz zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej w punkcie 28 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 24 maja 2010 roku, uznając tym samym obie te kary za wykonane w całości,

31. **na mocy art. 435 k.p.k.** zmienia wyrok w odniesieniu do oskarżonego R. L., który go nie skarżył, w ten sposób, że przyjmuje, iż zachowanie przypisane mu w punktach 45 i 46 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XXVI i XXVII części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 42 (czterdziestu dwóch) stawek dziennych po 800 (osiemset) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z tych kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu,

32. zmienia punkt 47 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 44 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XXV części wstępnej wyroku oraz tej orzeczonej w punkcie 31 niniejszego wyroku wymierza oskarżonemu R. L. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

33. zmienia punkt 48 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu R. L. na poczet orzeczonej w punkcie 32 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 maja 2010 roku, oraz zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej w punkcie 31 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 24 maja 2010 roku, uznając tym samym obie te kary za wykonane w całości,

34. **na mocy art. 435 k.p.k.** zmienia wyrok w odniesieniu do oskarżonego R. K., który go nie skarżył, w ten sposób, że przyjmuje, iż zachowanie przypisane mu w punktach 50 i 51 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XXIX i XXX części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed



następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 42 (czterdziestu dwóch) stawek dziennych po 800 (osiemset) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z tych kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu,

35. zmienia punkt 52 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 49 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XXVIII części wstępnej wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie 34 niniejszego wyroku wymierza oskarżonemu R. K. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

36. zmienia punkt 53 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu R. K. na poczet orzeczonej w punkcie 35 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 maja 2010 roku, oraz zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej w punkcie 34 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 24 maja 2010 roku, uznając tym samym obie te kary za wykonane w całości,

37. **na mocy art. 435 k.p.k.** zmienia wyrok w odniesieniu do oskarżonego Y.'a H.'a, który go nie skarżył, w ten sposób, że przyjmuje, iż zachowanie przypisane mu w punktach 60 i 61 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XXXV i XXXVI części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, a za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierza oskarżonemu także karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 42 (czterdziestu dwóch) stawek dziennych po 800 (osiemset) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy

art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z tych kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu,

38. zmienia punkt 62 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 59 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XXXIV części wstępnej wyroku oraz orzeczonej w punkcie 37 niniejszego wyroku wymierza oskarżonemu Y.'owi H.'owi karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

39. zmienia punkt 63 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu Y.'owi H.'owi na poczet orzeczonej w punkcie 38 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 maja 2010 roku, oraz zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej w punkcie 37 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 24 maja 2010 roku, uznając tym samym obie te kary za wykonane w całości,

40. **na mocy art. 435 k.p.k.** zmienia wyrok w odniesieniu do oskarżonego M. R., który go nie skarżył, w ten sposób, że przyjmuje, iż zachowanie przypisane mu w punktach 65 i 66 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XXXVIII i XXXIX części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 42 (czterdziestu dwóch) stawek dziennych po 800 (osiemset) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu,

41. zmienia punkt 67 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 64 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XXXVII części wstępnej wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie 40 niniejszego wyroku wymierza oskarżonemu M. R. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

42. zmienia punkt 68 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu M. R. na poczet orzeczonej w punkcie 41 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 maja 2010 roku, oraz zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej w punkcie 40 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 24 maja 2010 roku, uznając tym samym obie te kary za wykonane w całości,

43. **na mocy art. 435 k.p.k.** zmienia wyrok w odniesieniu do oskarżonej L. Z., która go nie skarżyła, w ten sposób, że przyjmuje, iż zachowanie przypisane jej w punktach 70 i 71 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach

XLI i XLII części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza oskarżonej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierza oskarżonej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 42 (czterdziestu dwóch) stawek dziennych po 800 (osiemset) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu,

44. zmienia punkt 72 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonej w punkcie 69 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XL komparycji oraz orzeczonej w punkcie 43 niniejszego wyroku wymierza oskarżonej L. Z. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

45. zmienia punkt 73 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonej L. Z. na poczet orzeczonej w punkcie 44 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres jej rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 maja 2010 roku, oraz zalicza oskarżonej na poczet orzeczonej w punkcie 43 niniejszego wyroku kary grzywny okres jej tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 24 maja 2010 roku, uznając tym samym obie te kary za wykonane w całości,

46. **na mocy art. 435 k.p.k.** zmienia wyrok w odniesieniu do oskarżonej N. H., która go nie skarżyła, w ten sposób, że przyjmuje, iż zachowanie przypisane jej w punktach 75 i 76 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XLIV i XLV części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza oskarżonej karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia

wolności, a za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierza oskarżonej także karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 38 (trzydziestu ośmiu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo z art. 305 ust 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej w wymiarze 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu, a orzeczona grzywna wykonaniu nie podlega,

47. zmienia punkt 77 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonej w punkcie 74 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XLIII części wstępnej wyroku oraz orzeczonej w punkcie 46 niniejszego wyroku wymierza oskarżonej N. H. karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

48. zmienia punkt 78 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonej N. H. na poczet orzeczonej w punkcie 47 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres jej rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 grudnia 2009 roku,

49. zmienia punkt 79 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że przyjmuje, iż podstawą orzeczenia o srodku karnym w postaci obowiązku częściowego naprawienia szkody jest przepis art. 46 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 8 czerwca 2010 roku oraz eliminuje z grona osób zobowiązanych do naprawienia szkody S. M.,

50. na mocy art. 33 § 1 k.k.s. orzeka środek karny w postaci przepadku korzyści majątkowej uzyskanej pośrednio z popełnienia przestępstwa skarbowego: od oskarżonych R. S. i K. B. kwoty po 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych, a od oskarżonych P. K. i Ł. D. kwoty po 5.000 (pięciu tysięcy) złotych,

51. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

52. zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Częstochowie) na rzecz adwokat A. M., adwokata M. B. i adwokat K. S. – Kancelarie Adwokackie w C. kwoty po 600 (sześćset) zł powiększone o należny podatek VAT tytułem nieopłaconych kosztów obrony z urzędu udzielonej oskarżonym S. M., T. C. i I.'owi Z. w postępowaniu odwoławczym;

53. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonych J. S., A. O., S. M., R. S., K. B., P. K., Ł. D., T. C. i I.'a Z. na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. kwotę 600 (sześćset) złotych powiększoną o należny podatek VAT tytułem kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej,

54. obciąża oskarżonych J. S., A. O., S. M., R. S., K. B., P. K., Ł. D., T. C. i I.'a Z. wydatkami postępowania odwoławczego w częściach ich dotyczących, a zwalnia każdego z nich od opłaty za obie instancje.

Sygn. akt II AKa 382/10

## UZASADNIENIE

**J. S.** oskarżony został o to, że:

I. w okresie od stycznia 2007 roku do 4 maja 2009 roku, w C., K., B., D., W., pow. (...), K., pow. (...), założył a następnie kierował zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw polegających na wytwarzaniu znacznych ilości wyrobów tytoniowych

bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, oznaczaniu tych wyrobów podrobionymi znakami towarowymi w celu wprowadzenia ich do obrotu, wprowadzaniu wytworzonych wyrobów tytoniowych do obrotu, uchylaniu się od obowiązków podatkowych

przez ukrywanie podstawy i przedmiotu opodatkowania oraz uszczupleniu

i usiłowaniu uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieuiszczonych podatków a także podejmowaniu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych, bez uprzedniego urzędowego sprawdzenia,

to jest o przestępstwo z art. 258 § 3 k.k.,

II. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, we W., powiat (...) i K., powiat (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, pięciokrotnie – od 20 listopada do 20 grudnia 2007 roku; od 16 stycznia do 10 marca 2008 roku; od 7 maja do 6 czerwca 2008 roku; od 6 listopada do 4 grudnia 2008 roku i od 22 kwietnia do 4 maja 2009 roku oraz czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wytworzył, bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znaczną ilość wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, w postaci co najmniej 63 542 020 sztuk papierosów, w tym co najmniej 58 542 020 sztuk papierosów, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...), o wartości rynkowej co najmniej 23 589 749 złotych oraz usiłował wytworzyć co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, które zamierzał oznaczyć podrobionym znakiem towarowym (...), czego jednak nie osiągnął z uwagi na interwencję organów ścigania, czyniąc to na szkodę (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy

z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada

1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu

i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art.

14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego

oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353

z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy

z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U.

Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art.

12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10,

poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art.

11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k.,

III. w okresie od listopada 2007 roku do dnia 4 maja 2009 roku,

w C. i K., działając w krótkich odstępach czasu

i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w zorganizowanej grupie przestępczej i czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, będąc podatnikiem podatku akcyzowego z tytułu wytwarzania wyrobów akcyzowych

w postaci papierosów i uchylając się od opodatkowania, nie ujawnił właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania

tym podatkiem w postaci produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz podstawy opodatkowania

podatkiem akcyzowym w postaci wyprodukowanych co najmniej 63 542 020 sztuk papierosów, o wartości rynkowej

co najmniej 24 839 749 złotych, a także usiłowania wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów

o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności

publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 20 582 123 złote oraz usiłował

narazić Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego, w

kwocie co najmniej 8 901 486 złotych, do czego jednak nie doszło z uwagi na interwencję organów ścigania, podejmując

przy tym czynności bezpośrednio związane z produkcją wyrobów akcyzowych bez uprzedniego przeprowadzenia

urzędowego sprawdzenia,

to jest o przestępstwo z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu

art. 7 § 1 k.k.s.

w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

**A. O. oskarżony został o to, że:**

IV. w okresie od stycznia 2007 roku do 4 maja 2009 roku, C., K., W., pow. (...), K., pow. (...), B., D., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, polegających na wytwarzaniu znacznych ilości wyrobów tytoniowych bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, oznaczaniu tych wyrobów podrobionymi znakami towarowymi w celu wprowadzenia ich do obrotu, wprowadzaniu wytworzonych wyrobów tytoniowych do obrotu, uchylaniu się od obowiązków podatkowych przez ukrywanie podstawy i przedmiotu opodatkowania oraz uszczupleniu i usiłowaniu uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieuiszczonych podatków a także podejmowaniu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych, bez uprzedniego urzędowego sprawdzenia,

to jest o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.,

V. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, we W., pow. (...) i K., pow. (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, pięciokrotnie – od 20 listopada do 20 grudnia 2007 roku; od 16 stycznia do 10 marca 2008 roku; od 7 maja do 6 czerwca 2008 roku, od 6 listopada do 4 grudnia 2008 roku i od 22 kwietnia do 4 maja 2009 roku oraz czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wytworzył bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znaczną ilość wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, w postaci co najmniej 63 542 020 sztuk papierosów, w tym co najmniej 58 542 020 sztuk papierosów, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...), o wartości rynkowej co najmniej 23 589 749 złotych oraz usiłował wytworzyć co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, które zamierzał oznaczyć podrobionym znakiem towarowym (...), czego jednak nie osiągnął z uwagi na interwencję organów ścigania, czyniąc to na szkodę (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art.

14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k.,

VI. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, w C.i K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami

w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, chcąc, aby J. S., będący podatnikiem podatku akcyzowego z tytułu wytwarzania wyrobów akcyzowych w postaci papierosów, działający w zorganizowanej grupie przestępczej i czyniący sobie z tego stałe źródło dochodu, dokonał czynu zabronionego, polegającego na uchylaniu się

od opodatkowania podatkiem akcyzowym, przez nie ujawnienie właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania tym podatkiem w postaci produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz podstawy opodatkowania w postaci wyprodukowanych 63 542 020 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 24 839 749 złotych oraz usiłowania wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, a także podjęciu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych

bez uprzedniego przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, ułatwił mu

to w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw

i przestępstw skarbowych, wziął udział w wyprodukowaniu wyrobów tytoniowych w postaci 63 542 020 sztuk papierosów oraz usiłowaniu wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, przez co J. S. naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 20 582 123 złote oraz usiłował narazić Skarb Państwa na uszczuplenie takiej należności, w kwocie co najmniej 8 901 486 złotych,

to jest o przestępstwo z art. 18 § 3 k. k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

**S. M. oskarżony został o to, że:**

**VII. w okresie od stycznia 2007 roku do 4 maja 2009 roku, C., K., W., pow. (...), K., pow. (...), B., D., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, polegających na wytwarzaniu znacznych ilości wyrobów tytoniowych bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, oznaczaniu tych wyrobów podrobionymi znakami towarowymi w celu wprowadzenia ich do obrotu, wprowadzaniu wytworzonych wyrobów tytoniowych do obrotu, uchylaniu się od obowiązków podatkowych przez ukrywanie podstawy i przedmiotu opodatkowania oraz uszczupleniu i usiłowaniu uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieuiszczonych podatków a także podejmowaniu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych, bez uprzedniego urzędowego sprawdzenia,**

**to jest o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.,**

VIII. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, we W., pow. (...) i K., pow. (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, pięciokrotnie – od 20 listopada do 20 grudnia 2007 roku; od

16 stycznia do 10 marca 2008 roku; od 7 maja do 6 czerwca 2008 roku; od 6 listopada do 4 grudnia 2008 roku i od 22 kwietnia do 4 maja 2009 roku oraz czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wytworzył bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znaczną ilość wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy,

w postaci co najmniej 63 542 020 sztuk papierosów, w tym co najmniej

58 542 020 sztuk papierosów, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...), o wartości rynkowej co najmniej 23 589 749 złotych oraz usiłował wytworzyć co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, które zamierzał oznaczyć podrobionym znakiem towarowym (...), czego jednak nie osiągnął z uwagi na interwencję organów ścigania, czyniąc to na szkodę (...) S.A.,

**to jest o przestępstwo z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy**

**z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia**

**30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku**

**z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada**

**1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu**

***i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art.***

***14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia***

***30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k.,***

***IX. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, w C.i K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami***

***w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, chcąc, aby J. S., będący podatnikiem podatku akcyzowego z tytułu wytwarzania wyrobów akcyzowych w postaci papierosów, działający w zorganizowanej grupie przestępczej i czyniący sobie z tego stałe źródło dochodu, dokonał czynu zabronionego, polegającego na uchylaniu się od opodatkowania podatkiem akcyzowym, przez nie ujawnienie właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania tym podatkiem w postaci produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz podstawy opodatkowania w postaci wyprodukowanych 63 542 020 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 24 839 749 złotych***

***oraz usiłowania wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, a także podjęciu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych***

***bez uprzedniego przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, ułatwił mu to w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami***

***w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw***

***i przestępstw skarbowych, wziął udział w wyprodukowaniu wyrobów tytoniowych w postaci 63 542 020 sztuk papierosów oraz usiłowaniu wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, przez co J. S. naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 20 582 163 złote oraz usiłował narazić Skarb Państwa na uszczuplenie takiej należności, w kwocie co najmniej 8 901 486 złotych,***

***to jest o przestępstwo z art. 18 § 3 k. k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s.***

***i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.***

***R. S. oskarżony został o to, że:***

***X. w okresie od stycznia 2007 roku do 4 maja 2009 roku, C., K., W., pow. (...), K., pow. (...), B., D., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, polegających na wytwarzaniu znacznych ilości wyrobów tytoniowych bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, oznaczaniu tych wyrobów podrobionymi znakami towarowymi w celu wprowadzenia ich do obrotu, wprowadzaniu wytworzonych wyrobów tytoniowych do obrotu, uchylaniu się od obowiązków podatkowych przez ukrywanie podstawy i przedmiotu opodatkowania oraz uszczupleniu i usiłowaniu uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieuiszczonych podatków a także podejmowaniu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych, bez uprzedniego urzędowego sprawdzenia,***

***to jest o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.,***



XI. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, we W., pow. (...) i K., pow. (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, pięciokrotnie – od 20 listopada do 20 grudnia 2007 roku; od 16 stycznia do 10 marca 2008 roku; od 7 maja do 6 czerwca 2008 roku; od 6 listopada do 4 grudnia 2008 roku i od 22 kwietnia do 4 maja 2009 roku oraz czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wytworzył bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znaczną ilość wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, w postaci co najmniej 63 542 020 sztuk papierosów, w tym co najmniej 58 542 020 sztuk papierosów, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...), o wartości rynkowej co najmniej 23 589 749 złotych oraz usiłował wytworzyć co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, które zamierzał oznaczyć podrobionym znakiem towarowym (...), czego jednak nie osiągnął z uwagi na interwencję organów ścigania, czyniąc to na szkodę (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art.

14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k.,

XII. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, w C.i K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami

w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, chcąc, aby J. S., będący podatnikiem podatku akcyzowego z tytułu wytwarzania wyrobów akcyzowych w postaci papierosów, działający w zorganizowanej grupie przestępczej i czyniący sobie z tego stałe źródło dochodu, dokonał czynu zabronionego, polegającego na uchylaniu się od opodatkowania podatkiem akcyzowym, przez nie ujawnienie właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania tym podatkiem w postaci produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz podstawy opodatkowania w postaci wyprodukowanych 63 542 020 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 24 839 749 złotych oraz usiłowania wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, a także podjęciu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych bez uprzedniego przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, ułatwił mu to w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami

w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, wziął udział w wyprodukowaniu wyrobów tytoniowych w postaci 63 542 020 sztuk papierosów oraz usiłowaniu wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, przez co J. S. naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 20 582 123 złote oraz usiłował narazić Skarb Państwa na uszczuplenie takiej należności, w kwocie co najmniej 8 901 486 złotych,

to jest o przestępstwo z art. 18 § 3 k. k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s.

i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

**K. B.**oskarżony został o to, że:

XIII. w okresie od stycznia 2007 roku do 4 maja 2009 roku, C., K., W., pow. (...), K., pow. (...), B., D., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, polegających na wytwarzaniu znacznych ilości wyrobów tytoniowych bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, oznaczaniu tych wyrobów podrobionymi znakami towarowymi w celu wprowadzenia ich do obrotu, wprowadzaniu wytworzonych wyrobów tytoniowych do obrotu, uchylaniu się od obowiązków podatkowych przez ukrywanie podstawy i przedmiotu opodatkowania oraz uszczupleniu i usiłowaniu uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieuiszczonych podatków a także podejmowaniu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych, bez uprzedniego urzędowego sprawdzenia,

to jest o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.,

XIV. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, we W., pow. (...) i K., pow. (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, pięciokrotnie – od 20 listopada do 20 grudnia 2007 roku; od 16 stycznia do 10 marca 2008 roku; od 7 maja do 6 czerwca 2008 roku; od 6 listopada do 4 grudnia 2008 roku i od 22 kwietnia do 4 maja 2009 roku oraz czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wytworzył bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znaczną ilość wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy,

w postaci co najmniej 63 542 020 sztuk papierosów, w tym co najmniej

58 542 020 sztuk papierosów, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...), o wartości rynkowej co najmniej 23 589 749 złotych oraz usiłował wytworzyć co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, które zamierzał oznaczyć podrobionym znakiem towarowym (...), czego jednak nie osiągnął z uwagi na interwencję organów ścigania, czyniąc to na szkodę (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy

z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy

z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu

i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

i art. 12 k.k.,

XV. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, w C.i K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami

w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, chcąc, aby J. S., będący podatnikiem podatku akcyzowego z tytułu wytwarzania wyrobów akcyzowych w postaci papierosów, działający w zorganizowanej grupie przestępczej i czyniący sobie z tego stałe źródło dochodu, dokonał czynu zabronionego, polegającego na uchylaniu się

od opodatkowania podatkiem akcyzowym, przez nie ujawnienie właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania tym podatkiem w postaci produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz podstawy opodatkowania w postaci wyprodukowanych 63 542 020 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 24 839 749 złote oraz usiłowania wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, a także podjęciu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych bez uprzedniego przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, ułatwił mu to w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, wziął udział w wyprodukowaniu wyrobów tytoniowych w postaci 63 542 020 sztuk papierosów oraz usiłowaniu wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, przez co J. S. naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 20 582 123 złote oraz usiłował narazić Skarb Państwa na uszczuplenie takiej należności, w kwocie co najmniej 8 901 486 złotych,

to jest o przestępstwo z art. 18 § 3 k. k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

**P. K. oskarżony został o to, że:**

XVI. w okresie od kwietnia 2008 roku do 4 maja 2009 roku, C., K., W., pow. (...), K., pow. (...), B., D., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, polegających na wytwarzaniu znacznych ilości wyrobów tytoniowych bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, oznaczaniu tych wyrobów podrobionymi znakami towarowymi w celu wprowadzenia ich do obrotu, wprowadzaniu wytworzonych wyrobów tytoniowych do obrotu, uchylaniu się od obowiązków podatkowych przez ukrywanie podstawy i przedmiotu opodatkowania oraz uszczupleniu i usiłowaniu uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieuiszczonych podatków a także podejmowaniu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych, bez uprzedniego urzędowego sprawdzenia,

to jest o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.,

XVII. w okresie od 7 maja 2008 roku do 4 maja 2009 roku, we W., pow. (...) i K., pow. (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, trzykrotnie – od 7 maja do 6 czerwca 2008 roku; od 6 listopada do 4 grudnia 2008 roku i od 22 kwietnia do 4 maja 2009 roku oraz czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wytworzył bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znaczną ilość wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, w postaci co najmniej 43 542 020 sztuk papierosów, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...), o wartości rynkowej co najmniej 18 189 749 złotych oraz usiłował wytworzyć co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, które zamierzał oznaczyć podrobionym znakiem towarowym (...), czego jednak nie osiągnął z uwagi na interwencję organów ścigania, czyniąc to na szkodę (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art.

14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353

z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k.,

XVIII. w okresie od 7 maja 2008 roku do 4 maja 2009 roku, w C. i K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, chcąc, aby J. S., będący podatnikiem podatku akcyzowego z tytułu wytwarzania wyrobów akcyzowych w postaci papierosów, działający w zorganizowanej grupie przestępczej i czyniący sobie z tego stałe źródło dochodu, dokonał czynu zabronionego, polegającego na uchylaniu się od opodatkowania podatkiem akcyzowym, przez nie ujawnienie właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania tym podatkiem w postaci produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz podstawy opodatkowania w postaci wyprodukowanych 43 542 020 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 18 189 749 złotych oraz usiłowania wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, a także podjęciu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych bez uprzedniego przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, ułatwił mu to w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, wziął udział w wyprodukowaniu wyrobów tytoniowych w postaci 43 542 020 sztuk papierosów oraz usiłowaniu wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, przez co J. S. naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 15 731 967 złotych oraz usiłował narazić Skarb Państwa na uszczuplenie takiej należności, w kwocie co najmniej 8 901 486 złotych,

to jest o przestępstwo z art. 18 § 3 k. k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

**Ł. D. oskarżony został o to, że:**

XIX. w okresie od 1 kwietnia 2007 roku do 29 lutego 2008 roku i od 20 kwietnia do 4 maja 2009 roku, we W., pow. (...), K., pow. (...), C. i K. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na wytwarzaniu znacznych ilości wyrobów tytoniowych, bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych i oznaczaniu tych wyrobów podrobionymi znakami towarowymi w celu wprowadzenia ich do obrotu, wprowadzaniu wytworzonych wyrobów tytoniowych do obrotu, uchylaniu się od obowiązków podatkowych w tym: ukrywaniu podstawy opodatkowania i uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieuiszczonych podatków oraz podejmowaniu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych, bez uprzedniego urzędowego sprawdzenia,

to jest o przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.,

XX. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 29 lutego 2008 roku i od 20 kwietnia do 4 maja 2009 roku, we W., pow. (...), K., pow. (...), C. i K., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, trzykrotnie – od 20 listopada do 20 grudnia 2007 roku; od 16 stycznia do 29 lutego 2008 roku i od 22 kwietnia do 4 maja 2009 roku oraz czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wytworzył bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znaczną ilość wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy,

w postaci co najmniej 28 542 020 sztuk papierosów, w tym co najmniej 23 542 020 sztuk papierosów, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...), o wartości rynkowej co najmniej 9 014 749 złotych oraz usiłował wytworzyć co najmniej 16 200 000 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 8 059 500 złotych, które zamierzał oznaczyć podrobionym znakiem towarowym (...), czego jednak nie osiągnął z uwagi na interwencję organów ścigania, czyniąc to na szkodę (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k.,

XXI. w okresie od 1 kwietnia 2007 roku do 29 lutego 2008 roku i od dnia 20 kwietnia 2009 roku do 4 maja 2009 roku, w C.i K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz chcąc, aby J. S., będący podatnikiem podatku akcyzowego z tytułu wytwarzania wyrobów akcyzowych w postaci papierosów, działający w zorganizowanej grupie przestępczej i czyniący sobie z tego stałe źródło dochodu, dokonał czynu zabronionego, polegającego na uchylaniu się od opodatkowania podatkiem akcyzowym, przez nieujawnienie właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania tym podatkiem w postaci produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz podstawy opodatkowania w postaci wyprodukowanych co najmniej 28 542 020 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 10 664 749 złotych oraz usiłowania wyprodukowania co najmniej 16 200 000 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 8 059 500 złotych, a także podjęciu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych bez uprzedniego przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, ułatwił mu to w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, wziął udział w wyprodukowaniu wyrobów tytoniowych w postaci co najmniej 28 542 020 sztuk papierosów oraz usiłowaniu wyprodukowania 16 200 000 sztuk papierosów, przez co J. S. naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego, w kwocie co najmniej 8 347 355 złotych oraz usiłował narazić Skarb Państwa na uszczuplenie takiej należności w kwocie co najmniej 6 632 462 złote,

to jest o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

**T. C.** oskarżony został o to, że:

XXII. w okresie od stycznia 2007 roku do 4 maja 2009 roku, C., K., W., pow. (...), K., pow. (...), B., D., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, polegających na wytwarzaniu znacznych ilości wyrobów tytoniowych bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, oznaczaniu tych wyrobów podrobionymi znakami towarowymi w celu wprowadzenia ich do obrotu,

wprowadzaniu wytworzonych wyrobów tytoniowych do obrotu, uchylaniu się od obowiązków podatkowych przez ukrywanie podstawy i przedmiotu opodatkowania oraz uszczupleniu i usiłowaniu uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieuiszczonych podatków a także podejmowaniu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych, bez uprzedniego urzędowego sprawdzenia,

to jest o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.,

XXIII. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, we W., pow. (...) i K., pow. (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, pięciokrotnie – od 20 listopada do 20 grudnia 2007 roku; od 16 stycznia do 10 marca 2008 roku; od 7 maja do 6 czerwca 2008 roku; od 6 listopada do 4 grudnia 2008 roku i od 22 kwietnia do 4 maja 2009 roku oraz czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wytworzył bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znaczną ilość wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, w postaci co najmniej 63 542 020 sztuk papierosów, w tym co najmniej 58 542 020 sztuk papierosów, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...), o wartości rynkowej co najmniej 23 589 749 złotych oraz usiłował wytworzyć co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, które zamierzał oznaczyć podrobionym znakiem towarowym (...), czego jednak nie osiągnął z uwagi na interwencję organów ścigania, czyniąc to na szkodę (...) S.A., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat po odbyciu, w okresie od 6 grudnia 2001 roku do 25 sierpnia 2006 roku, kary 5 lat pozbawienia wolności, wymierzonej za umyślne przestępstwo podobne z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k., wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 27 marca 2003 roku – sygn. akt III K 135/02,

to jest o przestępstwo z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

XXIV. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, w C.i K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, chcąc, aby J. S., będący podatnikiem podatku akcyzowego z tytułu wytwarzania wyrobów akcyzowych w postaci papierosów, działający w zorganizowanej grupie przestępczej i czyniący sobie z tego stałe źródło dochodu, dokonał czynu zabronionego, polegającego na uchylaniu się od opodatkowania podatkiem akcyzowym, przez nie ujawnienie właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania tym podatkiem w postaci produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz podstawy opodatkowania w postaci wyprodukowanych 63 542 020 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 24 839 749 złotych oraz usiłowania wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, a także podjęciu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych bez uprzedniego przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, ułatwił mu to

w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, wziął udział w wyprodukowaniu wyrobów tytoniowych w postaci 63 542 020 sztuk papierosów oraz usiłowaniu wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, przez co J. S. naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 20 582 123 złote oraz usiłował narazić Skarb Państwa na uszczuplenie takiej należności, w kwocie co najmniej 8 901 486 złotych,

to jest o przestępstwo z art. 18 § 3 k. k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

**R. L. oskarżony został o to, że:**

XXV. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, w C., K., W., pow. (...) i K., pow. (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, polegających na wytwarzaniu znacznych ilości wyrobów tytoniowych bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, oznaczaniu tych wyrobów podrobionymi znakami towarowymi w celu wprowadzenia ich do obrotu, wprowadzaniu wytworzonych wyrobów tytoniowych do obrotu, uchylaniu się od obowiązków podatkowych przez ukrywanie podstawy i przedmiotu opodatkowania oraz uszczupleniu i usiłowaniu uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieuiszczonych podatków a także podejmowaniu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych, bez uprzedniego urzędowego sprawdzenia,

to jest o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.,

XXVI. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, we W., pow. (...) i K., pow. (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, pięciokrotnie – od 20 listopada do 20 grudnia 2007 roku; od 16 stycznia do 3 marca 2008 roku; od 7 maja do 6 czerwca 2008 roku; od 6 listopada do 4 grudnia 2008 roku i od 22 kwietnia do 4 maja 2009 roku oraz czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wytworzył bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znaczną ilość wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, w postaci co najmniej 63 542 020 sztuk papierosów, w tym co najmniej 58 542 020 sztuk papierosów, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...), o wartości rynkowej co najmniej 23 589 749 złotych oraz usiłował wytworzyć co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, które zamierzał oznaczyć podrobionym znakiem towarowym (...), czego jednak nie osiągnął z uwagi na interwencję organów ścigania, czyniąc to na szkodę (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z artykułu 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U.

Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

XXVII. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, w C.i K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami

w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, chcąc, aby J. S., będący podatnikiem podatku akcyzowego z tytułu wytwarzania wyrobów akcyzowych w postaci papierosów, działający w zorganizowanej grupie przestępczej i czyniący sobie z tego stałe źródło dochodu, dokonał czynu zabronionego, polegającego na uchylaniu się od opodatkowania podatkiem akcyzowym, przez nie ujawnienie właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania tym podatkiem w postaci produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz podstawy opodatkowania w postaci wyprodukowanych 63 542 020 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 24 839 749 złotych oraz usiłowania wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, a także podjęciu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych bez uprzedniego przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, ułatwił mu to w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami

w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, wziął udział w wyprodukowaniu wyrobów tytoniowych w postaci 63 542 020 sztuk papierosów oraz usiłowaniu wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, przez co J. S. naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 20 582 123 złote oraz usiłował narazić Skarb Państwa na uszczuplenie takiej należności, w kwocie co najmniej 8 901 486 złotych,

to jest o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

#### **R. K. oskarżony został o to, że:**

XXVIII. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, w C., K., W., powiat (...) i K., powiat (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, polegających na wytwarzaniu znacznych ilości wyrobów tytoniowych bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, oznaczaniu tych wyrobów podrobionymi znakami towarowymi w celu wprowadzenia ich do obrotu, wprowadzaniu wytworzonych wyrobów tytoniowych do obrotu, uchylaniu się od obowiązków podatkowych przez ukrywanie podstawy

i przedmiotu opodatkowania oraz uszczupleniu i usiłowaniu uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieuiszczonych podatków a także podejmowaniu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych, bez uprzedniego urzędowego sprawdzenia,

to jest o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.,

XXIX. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, we W., powiat (...) i K., powiat (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, pięciokrotnie – od 20 listopada do 20 grudnia 2007 roku; od 16 stycznia do 10 marca 2008 roku; od 7 maja do 6 czerwca 2008 roku;

od 6 listopada do 4 grudnia 2008 roku i od 22 kwietnia do 4 maja 2009 roku oraz czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wytworzył bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych,

w celu wprowadzenia do obrotu, znaczną ilość wyrobów tytoniowych,

w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, w postaci co najmniej 63 542 020 sztuk papierosów, w tym co najmniej 58 542 020 sztuk papierosów, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi



(...) i (...), o wartości rynkowej co najmniej 23 589 749 złotych oraz usiłował wytworzyć co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, które zamierzał oznaczyć podrobionym znakiem towarowym (...), czego jednak nie osiągnął z uwagi na interwencję organów ścigania, czyniąc to na szkodę (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z artykułu 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw.

z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353

z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy

z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art.

12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10,

poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art.

11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

XXX. w okresie od 20 listopada 2009 roku do 4 maja 2009 roku, w C.i K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami

w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, chcąc, aby J. S., będący podatnikiem podatku akcyzowego z tytułu wytwarzania wyrobów akcyzowych w postaci papierosów, działający w zorganizowanej grupie przestępczej i czyniący sobie z tego stałe źródło dochodu, dokonał czynu zabronionego, polegającego na uchylaniu się od opodatkowania podatkiem akcyzowym, przez nie ujawnienie właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania tym podatkiem w postaci produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz podstawy opodatkowania w postaci wyprodukowanych 63 542 020 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 24 839 749 złotych oraz usiłowania wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, a także podjęciu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych bez uprzedniego przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, ułatwił mu to w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami

w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw

i przestępstw skarbowych, wziął udział w wyprodukowaniu wyrobów tytoniowych w postaci 63 542 020 sztuk papierosów oraz usiłowaniu wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, przez co J. S. naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 20 582 123 złote oraz usiłował narazić Skarb Państwa na uszczuplenie takiej należności, w kwocie co najmniej 8 901 486 złotych,

to jest o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

#### **I. Z. oskarżony został o to, że:**

XXXI. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, w C., K., W., powiat (...) i K., powiat (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, polegających na wytwarzaniu znacznych ilości wyrobów tytoniowych bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, oznaczaniu tych wyrobów podrobionymi znakami towarowymi w celu wprowadzenia ich do

obrotu, wprowadzaniu wytworzonych wyrobów tytoniowych do obrotu, uchylaniu się od obowiązków podatkowych przez ukrywanie podstawy

i przedmiotu opodatkowania oraz uszczupleniu i usiłowaniu uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieuiszczonych podatków a także podejmowaniu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych, bez uprzedniego urzędowego sprawdzenia,

to jest o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.,

XXXII. w okresie od 20 listopada 2007 roku do dnia 4 maja 2009 roku, we W., powiat (...) i K., powiat (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie

i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, pięciokrotnie – od 20 listopada do

20 grudnia 2007 roku; od 16 stycznia do 10 marca 2008 roku; od 7 maja

do 6 czerwca 2008 roku; od 6 listopada do 4 grudnia 2008 roku i od

22 kwietnia do 4 maja 2009 roku oraz czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wytworzył bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znaczną ilość wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, w postaci co najmniej 63 542 020 sztuk papierosów, w tym co najmniej 58 542 020 sztuk papierosów, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...),

o wartości rynkowej co najmniej 23 589 749 złotych oraz usiłował wytworzyć co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, czego jednak nie osiągnął z uwagi na interwencję organów ścigania, które zamierzał oznaczyć podrobionym znakiem towarowym (...), czyniąc to na szkodę (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy

z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada

1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu

i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z artykułu 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw.

z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353

z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy

z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U.

Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art.

12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10,

poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art.

11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

XXXIII. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, w C.i K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami

w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, chcąc, aby J. S., będący podatnikiem podatku akcyzowego z tytułu wytwarzania wyrobów akcyzowych w postaci papierosów, działający w zorganizowanej grupie przestępczej i czyniący sobie z tego stałe źródło dochodu, dokonał czynu zabronionego, polegającego na uchylaniu się od opodatkowania podatkiem akcyzowym, przez nie ujawnienie właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania tym podatkiem w postaci produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz podstawy opodatkowania w postaci wyprodukowanych 63 542 020 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 24 839 749 złotych

oraz usiłowania wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, a także podjęciu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych bez uprzedniego przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, ułatwił mu to w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, wziął udział w wyprodukowaniu wyrobów tytoniowych w postaci 63 542 020 sztuk papierosów oraz usiłowaniu wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, przez co J. S. naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 20 582 123 złote oraz usiłował narazić Skarb Państwa na uszczuplenie takiej należności, w kwocie co najmniej 8 901 486 złotych,

to jest o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

**Y. H. oskarżony został o to, że:**

XXXIV. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, w C., K., W., powiat (...) i K., powiat (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, polegających na wytwarzaniu znacznych ilości wyrobów tytoniowych bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, oznaczaniu tych wyrobów podrobionymi znakami towarowymi w celu wprowadzenia ich do obrotu, wprowadzaniu wytworzonych wyrobów tytoniowych do obrotu, uchylaniu się od obowiązków podatkowych przez ukrywanie podstawy i przedmiotu opodatkowania oraz uszczupleniu i usiłowaniu uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieuiszczonych podatków a także podejmowaniu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych, bez uprzedniego urzędowego sprawdzenia,

to jest o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.,

XXXV. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, we W., powiat (...) i K., powiat (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, pięciokrotnie – od 20 listopada do 20 grudnia 2007 roku; od 16 stycznia do 23 lutego 2008 roku; od 7 maja do 6 czerwca 2008 roku; od 15 listopada do 4 grudnia 2008 roku i od 22 kwietnia do 4 maja 2009 roku oraz czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wytworzył bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znaczną ilość wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, w postaci co najmniej 63 542 020 sztuk papierosów, w tym co najmniej 58 542 020 sztuk papierosów, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...), o wartości rynkowej co najmniej 23 589 749 złotych oraz usiłował wytworzyć co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, które zamierzał oznaczyć podrobionym znakiem towarowym (...), czego jednak nie osiągnął z uwagi na interwencję organów ścigania, czyniąc to na szkodę (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z artykułu 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia

30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

XXXVI. w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku, w C.i K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami

w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, chcąc, aby J. S., będący podatnikiem podatku akcyzowego z tytułu wytwarzania wyrobów akcyzowych w postaci papierosów, działający w zorganizowanej grupie przestępczej i czyniący sobie z tego stałe źródło dochodu, dokonał czynu zabronionego, polegającego na uchylaniu się od opodatkowania podatkiem akcyzowym, przez nie ujawnienie właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania tym podatkiem w postaci produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz podstawy opodatkowania w postaci wyprodukowanych 63 542 020 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 24 839 749 złotych oraz usiłowania wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, a także podjęciu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych bez uprzedniego przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, ułatwił mu to w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami

w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw

i przestępstw skarbowych, wziął udział w wyprodukowaniu wyrobów tytoniowych w postaci 63 542 020 sztuk papierosów oraz usiłowaniu wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, przez co J. S. naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 20 582 123 złote oraz usiłował narazić Skarb Państwa na uszczuplenie takiej należności, w kwocie co najmniej 8 901 486 złotych,

to jest o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

#### **M. R. oskarżony został o to, że**

XXXVII. w okresie od 16 stycznia 2008 roku do 4 maja 2009 roku, w C., K., W., powiat (...) i K., powiat (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, polegających na wytwarzaniu znacznych ilości wyrobów tytoniowych bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, oznaczaniu tych wyrobów podrobionymi znakami towarowymi w celu wprowadzenia ich do obrotu, wprowadzaniu wytworzonych wyrobów tytoniowych do obrotu, uchylaniu się od obowiązków podatkowych przez ukrywanie podstawy

i przedmiotu opodatkowania oraz uszczupleniu i usiłowaniu uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieuiszczonych podatków a także podejmowaniu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych, bez uprzedniego urzędowego sprawdzenia,

to jest o przestępstwo z artykułu 258 § 1 k.k.,

XXXVIII. w okresie od 16 stycznia 2008 roku do 4 maja 2009 roku, we W., powiat (...) i K., powiat (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, czterokrotnie – od 16 stycznia do 10 marca 2008 roku; od 7 maja do 6 czerwca 2008 roku: od 16 listopada do 4 grudnia 2008 roku i od

24 kwietnia do 4 maja 2009 roku oraz czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wytworzył bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znaczną ilość wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, w postaci co najmniej 58 542 020 sztuk papierosów, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...), o wartości co najmniej 23 589 749

złotych oraz usiłował wytworzyć co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, o wartości co najmniej 10 688 355 złotych, które zamierzał oznaczyć podrobionym znakiem towarowym (...), czego jednak nie osiągnął z uwagi na interwencję organów ścigania, czyniąc to na szkodę (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z artykułu 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw.

z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

XXXIX. w okresie od 16 stycznia 2008 roku do 4 maja 2009 roku, w C. i K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, chcąc, aby J. S., będący podatnikiem podatku akcyzowego z tytułu wytwarzania wyrobów akcyzowych w postaci papierosów, działający w zorganizowanej grupie przestępczej i czyniący sobie z tego stałe źródło dochodu, dokonał czynu zabronionego, polegającego na uchylaniu się od opodatkowania podatkiem akcyzowym, przez nie ujawnienie właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania tym podatkiem w postaci produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz podstawy opodatkowania w postaci wyprodukowanych 58 542 020 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 23 589 749 złotych oraz usiłowania wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, a także podjęciu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych bez uprzedniego przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, ułatwił mu to w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, wziął udział w wyprodukowaniu wyrobów tytoniowych w postaci 58 542 020 sztuk papierosów oraz usiłowaniu wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, przez co J. S. naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 19 786 163 złote oraz usiłował narazić Skarb Państwa na uszczuplenie takiej należności, w kwocie co najmniej 8 901 486 złotych,

to jest o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.,

#### **L. Z. oskarżona została o to, że:**

XL. w okresie od 16 stycznia 2008 roku do 4 maja 2009 roku, w C., K., W., powiat (...) i K., powiat (...), brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, polegających na wytwarzaniu znacznych ilości wyrobów tytoniowych bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów

tytoniowych, oznaczaniu tych wyrobów podrobionymi znakami towarowymi w celu wprowadzenia ich do obrotu, wprowadzaniu wytworzonych wyrobów tytoniowych do obrotu, uchylaniu się od obowiązków podatkowych przez ukrywanie podstawy i przedmiotu opodatkowania oraz uszczupleniu i usiłowaniu uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieuiszczonych podatków a także podejmowaniu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych, bez uprzedniego urzędowego sprawdzenia, to jest o przestępstwo z artykułu 258 § 1 k.k.,

XLI. w okresie od 16 stycznia 2008 roku do dnia 4 maja 2009 roku, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, czterokrotnie – od 16 stycznia do 10 marca 2008 roku; od 7 maja do 6 czerwca 2008 roku; od 15 listopada do 4 grudnia 2008 roku i od 24 kwietnia do 4 maja 2009 roku oraz czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, wytworzyła bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znaczną ilość wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, w postaci co najmniej 58 542 020 sztuk papierosów, które oznaczyła podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...), o wartości rynkowej co najmniej 23 589 749 złotych oraz usiłowała wytworzyć co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, które zamierzała oznaczyć podrobionym znakiem towarowym (...), czego jednak nie osiągnęła z uwagi na interwencję organów ścigania, czyniąc to na szkodę (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z artykułu 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw.

z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

XLII. w okresie od 16 stycznia 2008 roku do 4 maja 2009 roku, w C. i K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, chcąc, aby J. S., będący podatnikiem podatku akcyzowego z tytułu wytwarzania wyrobów akcyzowych w postaci papierosów, działający w zorganizowanej grupie przestępczej i czyniący sobie z tego stałe źródło dochodu, dokonał czynu zabronionego, polegającego na uchylaniu się od opodatkowania podatkiem akcyzowym, przez nie ujawnienie właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania tym podatkiem w postaci produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz podstawy opodatkowania w postaci wyprodukowanych 58 542 020 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 23 589 749 złotych oraz usiłowania wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 10 688 355 złotych, a także podjęciu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych bez uprzedniego przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, ułatwiła mu to w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, wzięła udział w wyprodukowaniu wyrobów tytoniowych w postaci 58 542 020 sztuk papierosów oraz usiłowaniu wyprodukowania co najmniej 22 691 000 sztuk papierosów, przez co J. S. naraził Skarb

Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 19 786 163 złote oraz usiłował narazić Skarb Państwa na uszczuplenie takiej należności, w kwocie co najmniej 8 901 486 złotych,

to jest o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

**N. H. oskarżona została o to, że:**

XLIII. w okresie od 24 kwietnia 2009 roku do dnia 4 maja 2009 roku, w K. i K., powiat (...), brała udział

w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, polegających na wytwarzaniu znacznych ilości wyrobów tytoniowych bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, oznaczaniu tych wyrobów podrobionymi znakami towarowymi w celu wprowadzenia ich do obrotu, wprowadzaniu wytworzonych wyrobów tytoniowych do obrotu, uchylaniu się od obowiązków podatkowych przez ukrywanie podstawy i przedmiotu opodatkowania oraz uszczupleniu i usiłowaniu uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieuiszczonych podatków a także podejmowaniu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych, bez uprzedniego urzędowego sprawdzenia,

to jest o przestępstwo z artykułu 258 § 1 k.k.,

XLIV. w okresie od 24 kwietnia 2009 roku do 4 maja 2009 roku, w K., powiat (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, wytworzyła bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych,

w celu wprowadzenia do obrotu, znaczną ilość wyrobów tytoniowych,

w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, w postaci 8 542 020 sztuk papierosów, które oznaczyła podrobionym znakiem towarowym (...), o wartości rynkowej

co najmniej 4 014 749 złotych oraz usiłowała wytworzyć co najmniej 16 200 000 sztuk papierosów, o wartości rynkowej co najmniej 8 059 500 złotych, które zamierzała oznaczyć podrobionym znakiem towarowym (...), czego jednak nie osiągnęła z uwagi na interwencję organów ścigania, czyniąc to na szkodę (...) S.A.,

to jest o przestępstwo z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy

z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada

1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu

i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z artykułu 13 § 1 k.k. w zw.

z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego

oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia

30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119,

poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 ustawy

z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw.

z art. 65 § 1 k.k.,

XLV. w okresie od 24 kwietnia 2009 roku do 4 maja 2009 roku, w K., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, chcąc, aby J. S., będący podatnikiem podatku akcyzowego z tytułu wytwarzania wyrobów akcyzowych w postaci papierosów, działający

w zorganizowanej grupie przestępczej i czyniący sobie z tego stałe źródło dochodu, dokonał czynu zabronionego, polegającego na uchylaniu się od opodatkowania podatkiem akcyzowym, przez nie ujawnienie właściwemu organowi

przedmiotu opodatkowania tym podatkiem w postaci produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz podstawy opodatkowania

w postaci wyprodukowanych 8 542 020 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 4 014 749 złotych oraz usiłowania wyprodukowania co najmniej 16 200 000 sztuk papierosów o wartości rynkowej co najmniej 8 059 500 złotych, a także podjęciu czynności bezpośrednio związanych

z produkcją wyrobów akcyzowych bez uprzedniego przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, ułatwiła mu to w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, wzięła udział w wyprodukowaniu wyrobów tytoniowych w postaci 8 542 020 sztuk papierosów oraz usiłowaniu wyprodukowania co najmniej 16 200 000 sztuk papierosów, przez co J. S. naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego w kwocie co najmniej 3 497 199 złotych oraz usiłował narazić Skarb Państwa na uszczuplenie takiej należności, w kwocie co najmniej 6 632 462 złote,

to jest o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s.

***Natomiast wyrokiem z dnia 27 lipca 2010 roku w sprawie o sygn. akt***

***II K 13/10 Sąd Okręgowy w Częstochowie uznał oskarżonego J. S. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w punkcie I części wstępnej wyroku, wyczerpującego znamiona ustawowe występkę określonego***

***w art. 258 § 3 k.k. i za to na mocy art. 258 § 3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. (punkt 1 zaskarżonego wyroku)***

Ponadto uznał oskarżonego J. S. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w punkcie II części wstępnej wyroku, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występkę określonego w art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku

o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych

(Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k.

w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia

30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117

z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. i za to na mocy

art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lata pozbawienia wolności. ***(punkt 2 zaskarżonego wyroku)***

Uznał też oskarżonego J. S. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w punkcie III komparycji wyroku, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występkę określonego w art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na mocy art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz 400 (czteryście) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 2.500,- (dwa tysiące pięćset) złotych. ***(punkt 3 zaskarżonego wyroku)***



Na mocy art. 85 k.k. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. sąd pierwszej instancji w miejsce orzeczonych wyżej w pkt 1, 2 i 3 kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu J. S. karę łączną 4 (czterech) lata pozbawienia wolności. **(punkt 4 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu J. S. na poczet orzeczonej w pkt 4 kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 27 lipca 2010 roku. **(punkt 5 zaskarżonego wyroku)**

Sąd Okręgowy uznał też oskarżonego **A. O.** za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt IV komparycji wyroku, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 6 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego A. O. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt V części wstępnej wyroku, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw.

z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca

2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku

o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych

(Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art.

12 k.k. i za to na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117

z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 7 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego A. O. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt VI komparycji wyroku, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. art. 18 § 3 k. k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art.

54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 300 (trzysta) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 2.000 (dwa tysiące pięćset) złotych. **(punkt 8 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 85 k.k. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w miejsce orzeczonych wyżej w pkt 6, 7 i 8 kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu A. O. karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 9 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu A. O. na poczet orzeczonej w pkt 9 kary łącznej pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 27 lipca 2010 roku. **(punkt 10 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego **S. M.** za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt VII komparycji wyroku, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w z art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy

art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 11 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego S. M. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt VIII części wstępnej wyroku, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. i za to na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 12 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego S. M. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt IX, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 18 § 3 k. k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 300 (trzysta) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset) złotych. **(punkt 13 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 85 k.k. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w miejsce orzeczonych wyżej w pkt 11, 12 i 13 kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu S. M. karę łączną 3 (trzech) lata pozbawienia wolności. **(punkt 14 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego **R. S.** za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt X, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 15 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego R. S. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XI, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U.

Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. i za to na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 16 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego R. S.za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XII, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 18 § 3 k. k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s.

w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art.

23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 1.500 (jeden tysiąc pięćset) złotych. **(punkt 17 wyroku sądu pierwszej instancji)**

Na mocy art. 85 k.k. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w miejsce orzeczonych wyżej w pkt 15, 16 i 17 kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu R. S.karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. **(punkt 18 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 69 §1 i 2 k.k. i art. 41a § 1 i 2 k.k.s. zawiesił warunkowo wykonanie wobec oskarżonego R. S.orzeczonej w pkt 18 kary pozbawienia wolności na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby i oddał oskarżonego na okres próby pod dozór kuratora sądowego. **(punkt 19 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu R. S.na poczet orzeczonej w pkt 17 kary grzywny okres zatrzymania od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 6 maja 2009 roku uznając karę grzywny za wykonaną już wobec tego oskarżonego do wysokości 4 (czterech) stawek dziennych. **(punkt 20 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego **K. B.**za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XIII, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. **(punkt 21 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego K. B.za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XIV, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1

i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy

z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1

i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U.

Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. i za to na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 22 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego K. B.za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XV, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 18 § 3 k. k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw.

z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 1.000 (jeden tysiąc) złotych. **(punkt 23 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 85 k.k. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w miejsce orzeczonych wyżej w pkt 21, 22 i 23 kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu K. B. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 24 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 41a § 2 k.k.s. zawiesił warunkowo wykonanie wobec oskarżonego K. B. orzeczonej w pkt 24 kary pozbawienia wolności na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby i oddał oskarżonego na okres próby pod dozór kuratora sądowego. **(punkt 25 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu K. B. na poczet orzeczonej w pkt 23 kary grzywny okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 23 czerwca 2009 roku, uznając karę grzywny za wykonaną już w całości wobec tego oskarżonego. **(punkt 26 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego **P. K.** za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XVI, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. **(punkt 27 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego **P. K.** za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XVII, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1

i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U.

Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1

i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U.

Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. i za to na mocy art.

305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k.

w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 28 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego **P. K.** za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XVIII, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 18 § 3 k. k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i 13 § 1 k.k. w zw.

z art. 54 § 1 k.k. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw.

z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art.

7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 1.000 (jeden tysiąc) złotych. **(punkt 29 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 85 k.k. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w miejsce orzeczonych wyżej w pkt 27, 28 i 29 kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu **P. K.** karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności; **(punkt 30 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 41a § 2 k.k.s. zawiesił warunkowo wykonanie wobec oskarżonego P. K. orzeczonej w pkt 30 kary pozbawienia wolności na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby i oddał oskarżonego na okres próby pod dozór kuratora sądowego. **(punkt 31 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu P. K. na poczet orzeczonej w pkt 29 kary grzywny okres jego zatrzymania od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 6 maja 2009 roku oraz w dniu 30 czerwca 2009 roku uznając karę grzywny za wykonaną już wobec tego oskarżonego do wysokości 6 (sześciu) stawek dziennych. **(punkt 32 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego **Ł. D.** za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XIX, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występkę określonego w art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 33 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego **Ł. D.** za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XX, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występkę określonego w art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1

i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U.

Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1

i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U.

Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. i za to na mocy

art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 34 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego **Ł. D.** za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XXI, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występkę określonego w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k.

w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s.

w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k. k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art.

23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

oraz 40 (czterdzieści) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 800 (osiemset) złotych. **(punkt 35 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 85 k.k. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w miejsce orzeczonych wyżej w pkt 33, 34 i 35 kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu **Ł. D.** karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 36 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 41a § 1 i 2 k.k.s. zawiesił warunkowo wykonanie wobec oskarżonego **Ł. D.** orzeczonej w pkt 36 kary pozbawienia wolności na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby i oddał oskarżonego na okres próby pod dozór kuratora sądowego. **(punkt 37 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu **Ł. D.** na poczet orzeczonej w pkt 35 kary grzywny okres zatrzymania w dniu 4 maja 2009 roku uznając karę grzywny za wykonaną już wobec tego oskarżonego do wysokości 2 (dwóch) stawek dziennych. **(punkt 38 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego **T. C.** za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XXII, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. **(punkt 39 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego T. C. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XXIII, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1

i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy

z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1

i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U.

Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. w zw. z art.

64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku

Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę

1 (jednego) roku pozbawienia wolności. **(punkt 40 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego T. C. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XXIV, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 18 § 3 k. k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k.

w zw. z art. 54 § 1 k.k. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s.

w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art.

23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz

70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 800 (osiemset) złotych. **(punkt 41 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 85 k.k. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w miejsce orzeczonych wyżej w pkt 39, 40 i 41 kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu T. C. karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 42 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu T. C. na poczet orzeczonej w pkt 42 kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 28 września 2009 roku do dnia 23 grudnia 2009 roku. **(punkt 43 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego **R. L.** za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XXV, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 44 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego R. L. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XXVI, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw.

z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed

następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z artykułu 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2

w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 45 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego R. L. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XXVII, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art.

54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 42 (czterdzieści dwie) stawki dzienne grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 800 (osiemset) złotych. **(punkt 46 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 85 k.k. i art. 39§1 i 2 k.k.s. w miejsce orzeczonych wyżej w pkt 44, 45 i 46 kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu R. L. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. **(punkt 47 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu R. L. na poczet orzeczonej w pkt 47 kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 maja 2010 roku, a także zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej w pkt 46 kary grzywny okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 25 maja 2010 roku, uznając obie te kary za wykonane już w całości wobec tego oskarżonego. **(punkt 48 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego **R. K.** za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XXVIII, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 49 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego R. K. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XXIX, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw.

z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55

z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z artykułu 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych

(Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 50 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego R. K. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XXX, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na mocy art. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 42 (czterdzieści dwie) stawkiienne grzywny ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 800 (osiemset) złotych. **(punkt 51 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 85 k.k. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w miejsce orzeczonych wyżej w pkt 49, 50 i 51 kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu R. K. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. **(punkt 52 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu R. K. na poczet orzeczonej w pkt 52 kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 maja 2010 roku, a także zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej w pkt 51 kary grzywny okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 25 maja 2010 roku, uznając obie te kary za wykonane już w całości wobec tego oskarżonego. **(punkt 53 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego **I.'a Z.** za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XXXI, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 54 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego I.'a Z. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XXXII, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z artykułu 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 55 zaskarżonego wyroku)**



Uznał oskarżonego I.'a Z. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XXXIII, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 42 (czterdzieści dwie) stawkiienne grzywny ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 800 (osiemset) złotych. **(punkt 56 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 85 k.k. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w miejsce orzeczonych wyżej w pkt 54, 55 i 56 kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu I.'owi Z. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. **(punkt 57 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu I.'owi Z. na poczet orzeczonej w pkt 57 kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 maja 2010 roku, a także zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej w pkt 56 kary grzywny okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 25 maja 2010 roku, uznając obie te kary za wykonane już w całości wobec tego oskarżonego. **(punkt 58 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego Y.'a H.'a za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XXXIV, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 59 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego Y.'a H. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XXXV, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z artykułu 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 60 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego Y.'a H.'a za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XXXVI, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 42 (czterdzieści dwie) stawkiienne grzywny ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 800 (osiemset) złotych. **(punkt**

### **61 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 85 k.k. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w miejsce orzeczonych wyżej w pkt 59, 60 i 61 kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu Y.'owi H.'owi karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. **(punkt**

### **62 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu Y.'owi H.'owi na poczet orzeczonej w pkt 62 kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 maja 2010 roku, a także zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej w pkt 61 kary grzywny okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 25 maja 2010 roku, uznając obie te kary za wykonane już w całości wobec tego oskarżonego. **(punkt 63 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego **M. R.** za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XXXVII, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt**

### **64 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego M. R. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XXXVIII, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw.

z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z artykułu 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2

w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca

2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku

o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych

(Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 305 ust. 3 ustawy

z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119,

poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10

(dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 65 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżonego M. R. za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XXXIX, czym oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona ustawowe występku określonego w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art.

13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art.

7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na mocy art. art. 19 § 1 k.k. w zw. z art.

54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s.

wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 42 (czterdzieści dwie) stawki dzienne grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 800 (osiemset) złotych. **(punkt**

### **66 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 85 k.k. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w miejsce orzeczonych wyżej w pkt 64, 65 i 66 kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu M. R. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. **(punkt 67 zaskarżonego**

### **wyroku)**

Na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu M. R. na poczet orzeczonej w pkt 67 kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 maja 2010 roku, a także zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej w pkt 66 kary grzywny okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 25 maja 2010 roku, uznając obie te kary za wykonane już w całości wobec tego oskarżonego. **(punkt 68 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżoną **L. Z.** za winną popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XL, czym oskarżona działaniem swym wyczerpała znamiona ustawowe występku określonego w art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzył jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 69 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżoną L. Z. za winną popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XLI, czym oskarżona działaniem swym wyczerpała znamiona ustawowe występku określonego w art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1

i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U.

Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z artykułu 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw.

z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 70 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżoną L. Z. za winną popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XLII, czym oskarżona działaniem swym wyczerpała znamiona ustawowe występku określonego w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k.

w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s.

w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art.

23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 42 (czterdzieści dwie) stawkiienne grzywny ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 800 (osiemset) złotych. **(punkt 71 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 85 k.k. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w miejsce orzeczonych wyżej w pkt 69, 70 i 71 kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonej L. Z. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. **(punkt 72 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonej L. Z. na poczet orzeczonej w pkt 72 kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 maja 2010 roku, a także zaliczył oskarżonej na poczet orzeczonej w pkt 71 kary grzywny okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 25 maja 2010 roku, uznając obie te kary za wykonane już w całości wobec tej oskarżonej. **(punkt 73 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżoną **N. ę H.** za winną popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XLIII, czym oskarżona działaniem swym wyczerpała znamiona ustawowe występku określonego w art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzył jej karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 74 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżoną N. ę H. za winną popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XLIV, czym oskarżona działaniem swym wyczerpała znamiona ustawowe występku określonego w art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001

roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z artykułu 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył jej karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 75 zaskarżonego wyroku)**

Uznał oskarżoną N.ę H. za winną popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XLV, czym oskarżona działaniem swym wyczerpała znamiona ustawowe występkę określonego w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2 i 5 k.k.s. i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 38 (trzydzieści osiem) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 800 (osiemset) złotych. **(punkt 76 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 85 k.k. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. w miejsce orzeczonych wyżej w pkt 74, 75 i 76 kar pozbawienia wolności wymierzył oskarżonej N. H. karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 77 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonej N. H. na poczet orzeczonej w pkt 77 kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 grudnia 2009 roku, a także zaliczył oskarżonej na poczet orzeczonej w pkt 76 kary grzywny okres tymczasowego aresztowania od dnia 4 grudnia 2009 roku do dnia 23 grudnia 2009 roku, uznając obie te kary za wykonane już w całości wobec tej oskarżonej. **(punkt 78 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 46 § 1 k.k. zasądził solidarnie od oskarżonych J. S., A. O., S. M., R. S., K. B., P. K., Ł. D., T. C., R. L., R. K., I. Z., Y.'a H.'a, M.R., L. Z. i N. H. na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A." kwotę 100.000 (sto tysięcy) złotych tytułem częściowego naprawienia szkody. **(punkt 79 zaskarżonego wyroku)**

Na mocy art. 306 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych pod poz. Drz (...) - (...) (k. 3111-v-(...)) przechowywanych w magazynie depozytowym Izby Celnej w K., a także dowodów rzeczowych opisanych pod poz.

Drz (...), Drz (...) - (...), Drz (...) - (...), Drz (...) (k. 3111v-3112) przechowywanych w magazynie (...) oraz dowodów rzeczowych opisanych pod poz. Drz (...), Drz (...) - (...), Drz (...) - (...), Drz (...), Drz (...), Drz (...) (k. 3112) przechowywanych w depozycie tut. Sądu. **(punkt 80 zaskarżonego wyroku)**

Na zasadzie art. 29 ustawy Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. L. K., adw. K. S., adw. G. P. i adw. M. P. kwoty po 1,980 (jeden tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu R. K., I. Z., M. R. i L. Z. w postępowaniu przygotowawczym i sądowym oraz kwoty po 435,60 zł (czterysta trzydzieści pięć złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem podatku VAT od zasądzonych kosztów obrony z

urzędu, a także zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. B. i adw. A. M. kwoty po 1.680 zł (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu T. C. i S. M.

w postępowaniu sądowym oraz kwoty po 369,60 zł (trzysta sześćdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem podatku VAT od zasądzonych kosztów obrony z urzędu. (**punkt 81 zaskarżonego wyroku**)

Na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił wszystkich oskarżonych z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów proces. (**punkt 82 zaskarżonego wyroku**)

Powyższy wyrok zaskarżyli obrońcy oskarżonych: J. S., A. O., S. M., R. S., K. B., P. K., Ł. D., T. C., I. Z., oraz prokurator.

Obrońca oskarżonego **J. S.** zaskarżył powyższy wyrok

w pkt 1, 2, 3, 4, 79, 80 co do winy i zarzucił mu obrazę przepisów prawa procesowego, a w szczególności art. 5 § 2 k.p.k. przez rozstrzygnięcie istniejących w sprawie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, art. 7 k.p.k. przez dowolną ocenę dowodów przejawiającą się w dokonaniu oceny zebranych dowodów z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego,

a w szczególności wyjaśnień oskarżonego i pozostałych współoskarżonych składanych w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie, w tym „uwiarygodnienie tezy oskarżenia” poprzez odwoływanie się do zeznań świadka A. R.

i całkowicie dowolne uznanie zeznań tego świadka za wiarygodne.

Zarzucił też obrazę art. 167 k.p.k. w zw. z art. 193 k.p.k. poprzez nie przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego psychologa na okoliczność prawidłowości postrzegania, zapamiętywania i odtwarzania spostrzeżeń świadka A. R. oraz jego skłonności do konfabulacji czy też kłamstwa, a także w celu właściwej

oceny czy i w jakim stopniu stan zdrowia psychicznego A. R. i zażywane przez niego lekarstwa mogły mieć wpływ na jego reakcję na stres związane

z przesłuchaniem, a w konsekwencji na sugestię ze strony osób trzecich.

Podniósł również obrazę art. 4, art. 410 i 424 § 1 pkt 1 k.p.k. przez oparcie orzeczenia o winie oskarżonego tylko na dowodach obciążających i pominięcia dowodów korzystnych dla oskarżonego, bez należytego uzasadnienia takiego stanowiska i zaniechania wykazania materiału dowodowego w oparciu, o który sąd ustalił sprawstwo oskarżonego, w tym na jakiej podstawie sąd przyjął, że oskarżony wraz z A. O., S. M., R. S., K. B., P. K. (1), Ł. D., T. C., R. L., R. K., I. Z., Y. H., M.R., L. Z., N. H. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, którą miał założyć i kierować.

Wskazał też na obrazę art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. przez nie wyjaśnienie istotnych okoliczności sprawy dotyczących ilości wyrobów tytoniowych

i oparcie rozstrzygnięcia na ustaleniach, których prawdziwość nie została w pełni udowodniona

Zarzucił też błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na przyjęciu, iż oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów pomimo, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał na poczynienie takich ustaleń.

W oparciu o powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego J. S. od postawionych zarzutów, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

**Obrońcy oskarżonego A. O.** zaskarżam powyższy wyrok

w punktach 6, 7 i 8 wyroku co do winy, a z ostrożności procesowej również w części orzekającej o karze uznając, że kara wymierzona temu oskarżonemu nosi cechy rażącej surowości.

Wyrokowi temu na zasadzie art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zarzucił obrazę przepisów prawa procesowego, a w szczególności art. 2 § 2 k.p.k. w związku z art. 366 § 1 k.p.k. poprzez nie wyjaśnienie przez Sąd Okręgowy wszystkich istotnych

okoliczności sprawy, m.in. ilości wyprodukowanych wyrobów tytoniowych (co przy nie uwzględnieniu wniosków obrony o uniewinnienie oskarżonego A. O. od stawianych mu zarzutów skutkowało wymierzeniem temu oskarżonemu kary rażąco surowej), art. 5 § 2 k.p.k. przez rozstrzygnięcie istniejących w sprawie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, art. 7 k.p.k. przez dowolną ocenę dowodów, polegającą na ocenie zebranych w przedmiotowej sprawie dowodów z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania, jak też zasad wynikających z wiedzy i doświadczenia życiowego, a w szczególności błędnej ocenie wyjaśnień oskarżonego A. O. składanych w toku postępowania.

Ponadto zarzucił obrazę art. 4 k.p.k., art. 410 k.p.k. i 424 § 1 pkt 1 k.p.k. przez oparcie orzeczenia o winie oskarżonego A. O. tylko na dowodach go obciążających i pominięcia dowodów korzystnych dla tego oskarżonego, bez należytego uzasadnienia takiego stanowiska, w szczególności przez przyjęcie przez Sąd Okręgowy w Częstochowie ponad wszelką wątpliwość za dowiedziony fakt działania oskarżonego A. O. wraz z pozostałymi osobami oskarżonymi w niniejszej sprawie w zorganizowanej grupie przestępczej pod kierownictwem oskarżonego J. S..

Zarzucił też błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na uznaniu, iż oskarżony A. O. dopuścił się czynu opisanego w punktach: IV, V i VI wyroku, pomimo braku w sprawie jednoznacznych i bezpośrednich dowodów potwierdzających popełnienie tych czynów.

W oparciu o powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego A. O. od postawionych zarzutów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Z ostrożności procesowej, w przypadku nie uwzględnienia przez Sąd Apelacyjny wniosku obrońcy o uniewinnienie wniósł o wymierzenie oskarżonemu A. O. kary znacznie łagodniejszej wobec niewłaściwego zastosowania dyrektywy sądowego wymiaru kary i wymierzenia mu kary niewspółmiernie surowej w odniesieniu do stopnia jego ewentualnej winy.

**Obrońca S. M.** zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej tego oskarżonego, a mianowicie punkty 11, 12, 13, 14 raz 79 orzeczenia i zarzucił mu obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 424 § 1 k.p.k., albowiem pisemne uzasadnienie, w zakresie dotyczącym oskarżonego S. M., nie odpowiada wymogom określonym w powołanym ostatnio przepisie, a tym samym uniemożliwia dokonanie kontroli prawidłowości zapadłego orzeczenia, art. 7 k.p.k. polegającą na dowolnej ocenie istotnej części zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a przede wszystkim wyjaśnień oskarżonego S. M. (k. 1774 oraz 2908 -2912), co doprowadziło do uznania, że oskarżony dopuścił się zarzucanych mu aktem oskarżenia przestępstw, podczas gdy z okoliczności, iż oskarżony znał J. S. i A. O., wynajął, na potrzeby prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, magazyn w B., a na nawet, że prośbę J. S., dokonał przewiezienia betonowych ogrodzeń oraz maszyny do produkcji gwoździ, nie może prowadzić automatycznie do przypisania oskarżonemu zarzucanych mu czynów, zaś prawidłowa ocena tych wyjaśnień z uwzględnieniem pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie, powinna prowadzić do przeciwnego wniosku i w konsekwencji do uniewinnienia oskarżonego; wyjaśnień pozostałych oskarżonych, z których jedynie K. B. oraz R. S. wskazują na oskarżonego S. M. jako osobę uczestniczącą w przywiezieniu maszyn, podczas gdy prawidłowa ocena tych wyjaśnień oraz pozostałych dowodów nie stwarza podstaw do uznania, iż S. M. uczestniczył świadomie w procederze nielegalnej produkcji papierosów.

Zarzucił też obrazę art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. a contrario oraz art. 9 k.p.k., co doprowadziło do błędnego uznania przez sąd pierwszej instancji, że zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy stwarza podstawy do uznania oskarżonego za winnego zarzucanych mu czynów, podczas, gdy rzetelna, prawidłowa i całościowa ocena tegoż materiału dokonana zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów oraz domniemania niewinności, prowadziłyby do uniewinnienia oskarżonego S. M..

Wskazując na powyższe zarzuty wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od postawionych mu zarzutów, ewentualnie uchylenie wyroku

w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania właściwemu sądowi i instancji, oraz zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w toku postępowania apelacyjnego.

**Obrońca oskarżonych R. S., P. K. i Ł. D.** zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze wymierzonej oskarżonym R. S., P. K. i Ł. D..

Zarzucił mu rażąco niewspółmierność (surowość) kary wymierzonej oskarżonym, polegającą na orzeczeniu względem oskarżonego R. S. kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności i kary 150 stawek dziennych grzywny po 1.500 złotych każda, orzeczeniu względem oskarżonego P. K. kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności i kary 100 stawek dziennych grzywny po 1.000 złotych każda, orzeczeniu względem oskarżonego Ł. D. kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności i kary 40 stawek dziennych grzywny po 800 złotych każda, które są karami rażąco surowymi ze względu na cele, jakie kary te powinny spełniać

w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonym R. S., P. K. i Ł. D. łagodniejszych kar grzywny i kar łącznych pozbawienia wolności przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji.

**Obrońca oskarżonego K. B.** zaskarżył powyższy wyrok w części zasądzającej od oskarżonego na rzecz (...) SA, kwotę 100.000 zł tytułem częściowego naprawienia szkody. Działając na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść orzeczenia, a polegający na uznaniu, iż na skutek działania oskarżonego K. B. opisanego aktem oskarżenia w majątku poszkodowanego (...) SA, wystąpiła szkoda w wysokości 100.000 zł.

Podnosząc powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zwolnienie skarżonego K. B. od obowiązku naprawienia szkody na rzecz (...) SA w wysokości 100.000 zł, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

**Obrońca T. C.** zaskarżył wyrok w części dotyczącej tego oskarżonego (pkt 39, 40, 41, 42, 43 i 79 orzeczenia) i zarzucił mu obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., poprzez dowolne przyjęcie, iż oskarżony dopuścił się zarzuczonych mu czynów, podczas gdy sam fakt, iż K. B. i R. S. rozpoznali go jako osobę, która przywoziła tytoń w kartonach i odbierała wyprodukowane papierosy nie może przesądzać, iż T. C. był świadomy zawartości przewożonych kartonów, oraz że P. K. rozpoznał T. C. na okazywanych zdjęciach, podczas gdy nie miał on w tej kwestii 100% pewności.

Stawiając powyższy zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od postawionych mu zarzutów, ewentualnie chylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, oraz zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w toku postępowania apelacyjnego.

Nadto wniósł o dopuszczenie dowodu z kopii pisma datowanego dnia 6 kwietnia 2009 roku, dla wykazania, że w okresie od sierpnia 2007 roku do lutego 2009 roku T. C. pracował na umowę zlecenie w firmie (...) Sp. z o.o. w K., a pośrednio, dla potwierdzenia jego wyjaśnień w których stwierdził, że tylko kilka razy przewoził na prośbę J. S. kartony.

**Obrońcy oskarżonego I. a Z.** zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej swojego klienta, to jest w zakresie w jakim sąd I instancji uznał tego oskarżonego za winnego popełnienia zarzuczanych mu aktem oskarżenia czynów – pkt 54, 55, 56 orzeczenia.

Skarżonemu wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na nieuzasadnionym przyjęciu, iż oskarżony I. Z. dopuścił się popełnienia czynów opisanych w punkcie 54, 55, 56 sentencji wyroku tj. działania w zorganizowanej grupie przestępczej, nielegalnej produkcji papierosów celem wprowadzenia ich do obrotu, uchylania się od opodatkowania podatkiem akcyzowym oraz produkcji, magazynowania lub przeładunku wyrobów akcyzowych poza składem podatkowym, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do takiego przypuszczenia.

Zarzucił też obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. polegającą na przekroczeniu przez sąd

1 instancji zasady swobodnej oceny dowodów oraz obiektywizmu przy ocenie materiału dowodowego w sprawie. Zdaniem skarżącego sąd w przedmiotowej sprawie całkowicie pominął fakt, iż oskarżony nie przyznał się do większości zarzucanych mu czynów, a w sprawie nie przedstawiono żadnych dowodów świadczących

o popełnieniu przez oskarżonego zarzucanych mu przestępstw, oraz art. 5 § 2 k.p.k. polegającą na pominięciu przez sąd 1 instancji zasady domniemania niewinności, poprzez nie rozstrzygnięcie na korzyść oskarżonego nie dających się usunąć wątpliwości i pominięciu tego, że obowiązek taki spoczywa na sądzie wyrokującym.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynów opisanych w pkt 54, 55, 56 sentencji wyroku, ewentualnie

o uchylenie zaskarżonego wyroku do ponownego rozpoznania przez sąd I instancji.

Powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonych R. S., K. B., P. K.i Ł. D. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i innych środkach **zaskarżył prokurator.**

Zarzucił mu obrazę prawa materialnego, a to art. 33 § 1 k.k.s. polegającą na nie orzeczeniu wobec oskarżonych R. S., K. B., P. K.i Ł. D. środka karnego przepadku korzyści uzyskanej pośrednio z popełnienia przestępstwa skarbowego, podczas gdy za popełniane przez oskarżonych przestępstwa skarbowe otrzymywali oni wynagrodzenie w kwocie od 2.500 złotych do 8.000 zł miesięcznie, podczas gdy orzeczenie przepadku tej korzyści jest obligatoryjne.

Zarzucił też obrazę prawa procesowego, mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 424 § 2 k.p.k. polegającą na nie przytoczeniu w uzasadnieniu wyroku okoliczności, które sąd miał na względzie przy warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonych R. S., K. B., P. K.i Ł. D., a w szczególności wskazania na czym polegał wyjątkowy wypadek uzasadniony szczególnymi okolicznościami umożliwiającymi zastosowanie art. 41a § 1 k.k.s.

Podniósł też zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na mylnym przyjęciu, że zachodził wyjątkowy wypadek uzasadniony szczególnymi okolicznościami uzasadniający warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonych R. S., K. B., P. K.i Ł. D., podczas gdy okoliczności sprawy prowadzą do wniosku przeciwnego.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze oskarżonych R. S., K. B., P. K.i Ł. D. i przekazania sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Częstochowie.

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego sporządził i przesłał do instancji odwoławczej odpowiedź na apelacje obrońców, w której odniósł się do zarzutów zawartych w tych środkach odwoławczych, wnosząc jednocześnie o uznanie ich za niezasadne i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

**Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:**



Na wstępie należy zauważyć, że czternastu z piętnastu oskarżonych znalazło się w podobnej sytuacji, albowiem każdemu z nich zaskarżonym wyrokiem przypisano popełnienie tych samych trzech przestępstw. Wszyscy z nich mieli brać udział

w zorganizowanej grupie przestępczej, kierowanej przez J. S., w ramach której mieli nielegalnie wytwarzać papierosy, ułatwiając w ten sposób popełnienie przez wymienionego przestępstwa skarbowego.

Także J. S. przypisano produkcję papierosów, ale z uwagi na jego rolę w całym przestępczym procederze, w odróżnieniu od pozostałym oskarżonych, przypisano trochę więcej, bo występki z art. 258 § 3 k.k. oraz dokonanie i usiłowanie dokonania przestępstwa skarbowego, polegającego na narażeniu Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego. Przestępstwa skarbowego w dokonaniu którego i usiłowaniu dokonania którego wszyscy pozostali oskarżeni mieli mu tylko udzielić pomocy. Przy czym dwa z przypisanym każdemu z oskarżonych przestępstw miało być popełnionych w ramach czynu ciągłego w okresie od 20 listopada 2007 roku do 4 maja 2009 roku.

W konsekwencji apelacje wniesione przez obrońców oskarżonych mają zbliżoną do siebie treść i dlatego celowym było, dla uniknięcia powtórzeń, łączne odniesienie się do niektórych z zawartych w nich zarzutów, zwłaszcza tych dotyczących błędów w ustaleniach faktycznych i obrazy przepisów postępowania.

W tym miejscu trzeba generalnie stwierdzić, że niezasadne okazały się apelacje obrońców oskarżonych J. S., A. O., S. M., T. C., K. B. i I. Z., co do zarzutów opartych na przyczynach odwoławczych z art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k.

Natomiast częściowo zasadna okazała się apelacja obrońcy oskarżonych R. S., P. K. i Ł. D., kwestionująca wyrok w zakresie orzeczenia o karze. Podobnie tylko częściowo na uwzględnienie zasługiwała apelacja prokuratora, a to w zakresie braku orzeczenia o środku karnym w postaci przypadku korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonych z popełnienia przestępstwa.

Jedynie w odniesieniu do oskarżonego S. M. mimo, że zarzuty zawarte w apelacji jego obrońcy okazały się bezzasadne, zaskarżony wyrok nie mógł się ostać, albowiem w tym zakresie sąd pierwszej instancji dokonując ustaleń faktycznych nie uwzględnił w swoich rozważaniach faktu wcześniejszego skazania tego oskarżonego, a zwłaszcza wpływu owego skazania na zakres jego odpowiedzialności w niniejszej sprawie.

Bezsporne jest bowiem to, że prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 15 grudnia 2009 roku, w sprawie o sygn. akt (...) skazano S. M. za przechowywanie wyrobów tytoniowych w ilości, która później została uwzględniona przy określaniu zakresu odpowiedzialności jego i innych oskarżonych w niniejszej sprawie.

Niemniej jednak najistotniejsze jest to, że wszystkie apelacje okazały się skuteczne o tyle, że sąd odwoławczy uznając, iż w wypadku wszystkich oskarżonych dwa z przypisanych im (zachowań) przestępstw, to nie dwa czyny ciągle (art. 12 k.k., art. 6 § 2 k.k.s.) – jak przyjął to sąd pierwszej instancji, a jeden czyn w rozumieniu przepisu art. 8 k.k.s., z korzyścią dla oskarżonych, także i tych którzy wyroku nie skarżyli (art. 435 k.p.k.), zmienił w tym zakresie zaskarżony wyrok.

Uznał bowiem, że jest to ten sam czyn – odpowiednio spójny fragment zewnętrznego zachowania się człowieka. Popełniony w ramach jednego zdarzenia faktycznego. Czyn stanowiący jedno zdarzenie w sensie naturalnym. Akt woli sprawcy obejmujący całość przestępczego działania i zaniechania, na który składała się nielegalna produkcja papierosów, a z tym wiązało się zatajenie przedmiotu i podstawy opodatkowania, co narażiło Skarb Państwa na uszczuplenie należności podatkowych. Czyn wyczerpujący znamiona przestępstwa skarbowego i przestępstwa powszechnego określonego w art. 305 ust 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej. (Dz. U. Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami)

Sąd odwoławczy zastosował więc instytucję idealnego zbiegu przestępstw – idealnego zbiegu czynów karalnych, określoną w art. 8 k.k.s., odnoszącą się między innymi do zbiegu przepisów kodeksu karnego skarbowego i przepisów określających znamiona przestępstw zawartych w innych pozakodeksowych przepisach karnych.

Bardzo praktyczną konstrukcją regulującą sposób rozstrzygnięcia sytuacji tzw. zewnętrznego zbiegu przepisów różnych ustaw, z których każda posiada własną, wewnętrzną regulację określającą sposób postępowania w wypadku zbiegu przepisów. Innymi słowy dyrektywę interpretacyjną określającą zasady postępowania w przypadku zbiegu przepisów określonych w k.k.s. z innymi przepisami przewidującymi odpowiedzialność karną za przestępstwa powszechne określone w innych ustawach.

W wypadku zastosowania takiej specyficznej i wyjątkowej instytucji dochodzi do odstąpienia od wyrażonej w art. 6 §1 k.k.s. i art. 11 § 1 k.k. zasady według której ten sam czyn może stanowić tylko jedno przestępstwo, czy przestępstwo skarbowe.

**„W przypadku zastosowania konstrukcji idealnego zbiegu przestępstw z art. 8 k.k.s. zostaje odrzucona zasada, że dla przyjęcia wielości przestępstw konieczna jest wielość czynów”.** (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 sierpnia 2008 roku, IV KK 46/08, LEX nr 447300)

„O wielości czynów karalnych nie decyduje tutaj liczba czynów, lecz liczba ocen karnoprawnych z punktu widzenia różnych działów prawa karnego” (Zygryd Siwik – Systematyczny komentarz do ustawy karnej skarbowej, część ogólna, Wrocław, 1993 roku, s.110)

„W wyniku zastosowania dyrektywy wyrażonej w art. 8 k.k.s. sprawcy zostaje przypisanych tyle przestępstw lub wykroczeń, ile znamion typu czynu zabronionego określonych w zakresie zastosowania norm sankcjonujących zdekodowanych ze zbiegających się przepisów określających znamiona przestępstwa lub wykroczenia skarbowego oraz przestępstwa powszechnego lub wykroczenia powszechnego realizuje stanowiący podstawę prawnokarnej oceny **ten sam czyn tego samego sprawcy**”. (Kardas Piotr, Łabuda Grzegorz, Razowski Tomasz – Kodeks karny skarbowy. Komentarz, LEX, 2010, teza 7 do art. 8 k.k.s.; podobnie Piotr Kardas i Grzegorz Łabuda – Kumulatywny zbieg przepisów ustawy w prawie karnym skarbowym (cz.1, str. 85-89, Prokuratura i Prawo 2001 roku, Nr 9)

Mimo, że czyn jest jeden sprawcę skazuje się odrębnie na podstawie k.k.s oraz odrębnie na podstawie przepisów innych ustaw karnych, a wykonaniu podlega najsurowsza z orzeczonych kar.

Za przyjęciem takiej konstrukcji prawnej przemawiała analiza konkretnego historycznego zdarzenia faktycznego, którego uczestnikami byli wszyscy oskarżeni. Za takim rozwiązaniem przesądziło przede wszystkim to, że dwa z przypisanych każdemu z oskarżonych przestępstw, jedno powszechne, a drugie skarbowe, zostały popełnione w obu przypadkach w tym samym okresie czasu, a w wypadku pomocników także w tym samych miejscach, oraz - co najważniejsze – w ramach czynu ciągłego, a więc w wykonaniu z góry powziętego zamiaru (art. 12 k.k.), tego samego zamiaru (art. 6 § 2 k.k.s.).

**Poszczególne podejmowane przez sprawców w tym samych miejscach i czasie czynności, jedno działanie, były realizacją jednego i tego samego zamiaru.**

W tej części sąd odwoławczy wyszedł więc poza podmiotowe granice zaskarżenia. Wszak ratio legis wspomnianego powyżej przepisu art. 435 k.p.k. jest zagwarantowanie wewnętrznej sprawiedliwości wyroku wydanego w stosunku do więcej niż jednego oskarżonego. W wypadku zaistnienia przesłanek w nim przewidzianych zmiana orzeczenia na korzyść współoskarżonych jest nie tylko prawem, ale i obowiązkiem sądu, w tym wypadku sądu odwoławczego.

Jednak przed przystąpieniem do szczegółowego odniesienia do poszczególnych zarzutów zawartych w apelacjach stron, trzeba wyraźnie zauważyć, że sąd pierwszej nie tylko sprawnie, ale i starannie, a przy tym wnikliwie, przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe. Następnie, wbrew pisemnym wywodom skarżących, dokonał wszechstronnej analizy i oceny przeprowadzonych dowodów szczegółowo odnosząc się do każdego z nich w pisemnych motywach wyroku.

W konsekwencji ustalenia faktyczne poczynione przez sąd merytoryczny są w ocenie sądu odwoławczego prawidłowe. Analiza i ocena materiału dowodowego dokonana została z uwzględnieniem reguł określonych w art. 5 i 7 k.p.k. Jest wszechstronna, rzeczowa i logiczna, zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego. Nie zawiera też błędów faktycznych i logicznych.

Sąd Okręgowy dokonując tych ustaleń nie naruszył, więc ram swobodnej oceny dowodów. W ocenie sądu odwoławczego dowody zgromadzone w powyższej sprawie są wystarczające do tego, aby można było kategorycznie twierdzić, że oskarżeni brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej i w jej ramach na ogromną skalę nielegalnie wytwarzali papierosy znanych marek, pomagając tym samym osobie, która kierowała całą grupą przestępczą, w popełnieniu przestępstwa skarbowego narażenia Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego dużej wartości.

W konsekwencji ustalony przez sąd pierwszej instancji stan faktyczny, wbrew twierdzeniom obrońców oskarżonych, znajduje pełne oparcie w prawidłowo dokonanej analizie i ocenie całokształtu materiału dowodowego przeprowadzonego i ujawnionego na rozprawie.

Sąd merytoryczny dokonując tych ustaleń uwzględnił przy tym zarówno okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonych, jak i na ich niekorzyść. Konfrontacja zaś ustaleń faktycznych z przeprowadzonymi dowodami prowadzi do wniosku, że dokonana przez ten sąd rekonstrukcja przebiegu procedury polegającego na przemysłowej produkcji papierosów, nie wykazuje błędów i jest zgodna z przeprowadzonymi dowodami, którym sąd merytoryczny dał wiarę i na nich się oparł.

Poza tym sąd pierwszej instancji, ustalając stan faktyczny i dokonując w tym zakresie oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonych i zeznań świadków, stanowisko swoje należycie i przekonująco uzasadnił. Szczegółowo przedstawił też w uzasadnieniu, które spełnia wszystkie minimalne wymogi określone w art. 424 k.p.k., tok swojego rozumowania precyzyjnie wskazując powody, dla których uznał, że oskarżeni dopuścili się zarzucanych im przestępstw.

Reasumując należy stwierdzić, że wbrew wywodom pisemnych apelacji nie doszło przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy do naruszeń prawa procesowego, o których mowa w skargach odwoławczych. Sąd pierwszej instancji nie popełnił też podnoszonych przez skarżących błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku.

Przede wszystkim wyjaśnienia oskarżonych R. S., K. B., P. K. i Ł. D., którzy przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów i szczegółowo opisali okoliczności przestępczego procedury, polegającego na produkcji na masową skalę papierosów znanych marek, w powiązaniu z wyjaśnieniami oskarżonych będących obywatelami Ukrainy, zatrudnionych bezpośrednio przy produkcji papierosów, dawały wystarczające podstawy do przypisania oskarżonemu J. S. czynu polegającego na kierowaniu założoną przez niego grupą przestępczą, a pozostałym oskarżonym udziału w tej grupie przestępczej.

Wspomniane dowody pozwoliły też na ustalenie jej składu, struktury, wzajemnych powiązań między jej członkami, konkretnych ról każdego z uczestników nielegalnego procedury polegającego na produkcji papierosów, a także skali i zakresu całego przedsięwzięcia.

Sąd pierwszej instancji miał więc ułatwione zadanie, któremu sprostał, niezwykle starannie analizując zgromadzony materiał dowodowy pod kątem powiązań personalnych pomiędzy poszczególnymi oskarżonymi i ich roli w przestępczym procederze. W konsekwencji zasadnie uznał, że wszyscy działali w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez J. S..

Sąd odwoławczy w pełni podzielił w tym względzie zapatrywania sądu pierwszej instancji.

Wspomniane powyżej wyjaśnienia oskarżonych dawały też sądowi pierwszej instancji podstawy do przypisania wszystkim oskarżonym popełnienia przestępstwa polegającego na wytwarzaniu w znacznych ilościach określonych w wyroku, bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia ich do obrotu, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy oraz usiłowaniu wytworzenia papierosów

w znacznych ilościach określonych w kwestionowanym orzeczeniu. Przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynili sobie stale źródło dochodu.

W końcu wspomniane wyżej dowody, w ocenie sądu odwoławczego, pozwoliły też sądowi I instancji na przypisanie oskarżonemu J. S. popełnienia przestępstwa skarbowego narażenia Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego dużej wartości oraz usiłowania narażenia na uszczuplenie takich należności publicznoprawnych, a pozostałym oskarżonym przypisanie przestępstwa polegającego na udzieleniu mu pomocy w zakresie wspomnianego przestępstwa skarbowego narażenia Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego.

Niewątpliwie J. S. prowadził działalność gospodarczą poprzez firmę (...), ale podmiot wykonujący ją w zakresie wytwarzania wyrobów tytoniowych powinien ją zgłosić i mieć na nią zezwolenie. Tymczasem Departament Rynków Rolnych Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie odnotował w rejestrze producentów wyrobów tytoniowych firmy oskarżonego. Dodatkowo wytwarzał papierosy nie swoich marek. Ponadto uchylał się od podatków, albowiem przedmiotem opodatkowania podatkiem akcyzowym jest między innymi produkcja papierosów. Podatnikiem w takiej sytuacji jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub u której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą. Mimo więc, że oskarżony prowadził działalność, która

w wypadku zgody pokrzywdzonego (...) S.A. i stosownych zezwoleń, nie byłaby przestępstwem, można mu było przypisać najbardziej charakterystyczny występki podatkowy - przestępstwo skarbowe, tzw. uchylanie się od opodatkowania z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s.

w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. Ustawa

o podatku akcyzowym wskazuje, że czynności polegające na produkcji papierosów podlegają opodatkowaniu niezależnie od tego czy papierosy zostały wykonane

z zachowaniem warunków oraz form określonych innymi przepisami prawa.

Natomiast w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości przyjmuje się, że „opodatkowaniu nie podlegają tylko te czynności, które nie mogą być w ogóle legalne np. obrót ludzkimi organami do przeszczepów”, (Stanisław Baniak – Prawo karne skarbowe, Warszawa 2009 roku). Tymczasem „specyfiką prawa własności przemysłowej jest to, że przepisy prawa międzynarodowego oraz wspólnotowego są standardowo bezpośrednio stosowane, tzn. nie tylko w przypadku ich kolizji z przepisami krajowymi” (Ewa Nowińska, Urszula Romińska, Michał du Vall – Prawo własności przemysłowej, Wydawnictwo Lexis Nowis, Warszawa 2011 roku, str. 25), a więc od dnia wejścia Polskie do Unii Europejskiej mają m.in. bezpośrednie zastosowanie również przepisy rozporządzeń i implementowanych dyrektyw.

Poza tym polskie sądy dokonując wykładni prawa powinny też uwzględniać zasady wypracowane przez TSUE. Ponadto „praktyczną skuteczność (efektywność) prawa Unii, które nie korzysta ze skutku bezpośredniego wzmocnienia koncepcja tzw. pośredniego skutku, tj. obowiązek wykładni prawa krajowego zgodnie z prawem Unii, (Prawo Unii Europejskiej z uwzględnieniem Traktatu z Lizbony pod redakcją Artura Kuś, Wydawnictwo KUL, Lublin 2010 roku, str. 259; zob. też monografia

Niny Półtorak – Ochrona uprawnień wynikających z prawa Unii Europejskiej w postępowaniach krajowych, Warszawa 2010 roku)

Wobec stanowczych i konsekwentnych wyjaśnień wspomnianej czwórki oskarżonych trudno zasadnie twierdzić, jak czynią to skarżący, że mamy w powyższej sprawie do czynienia z pomówieniami oskarżonych. Relacje wspomnianych oskarżonych to nie pomówienia, a wyjaśnienia obciążające pozostałych oskarżonych. Tym bardziej, że wspierają je inne dowody przeprowadzone w sprawie, które należy przeanalizować i ocenić sąd pierwszej instancji.

W niniejszej sprawie nie zachodzi więc, co trafnie podkreślił w głosach stron prokurator obecny na rozprawie odwoławczej, klasyczna sytuacja dowodu z pomówienia, albowiem mamy tu nie tylko wyjaśnienia jednego oskarżonego obciążające innych, ale kilka wyjaśnień oskarżonych wyraźnie obciążających pozostałych sprawców oraz wspierające je inne dowody.

W realiach niniejszej sprawy nie było więc najmniejszych wątpliwości, że wszyscy oskarżeni działając w zorganizowanej grupie przestępczej dopuścili się zarzucanych im czynów.

Wątpliwości starają się tylko artykułować obrońcy w swoich środkach odwoławczych. Natomiast Sąd Okręgowy nie miał w tym zakresie żadnych wątpliwości, co podkreślają pisemne motywy zaskarżonego wyroku, a przekonuje jednoznaczna wymowa przeprowadzonych na rozprawie dowodów.

Jedynie ocena prawna niektórych z przypisanych oskarżonym zachowań budziła od początku poważne wątpliwości sądu odwoławczego i w związku z tym uprzedzenie trybie art. 399 § 1 k.p.k. obecnych na rozprawie odwoławczej strony o możliwości przyjęcia w wypadku wszystkich oskarżonych, iż dwa czyny ciągle – przypisane im przestępstwo z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej i innych w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k., oraz w wypadku większości oskarżonych przestępstwo skarbowe z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. to jeden czyn w rozumieniu art. 8 k.k.s., ale o tym będzie jeszcze mowa poniżej.

Wracając do cytowanych relacji oskarżonych, którzy przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów, szczegółowo opisując okoliczności im towarzyszące, należy stwierdzić, że korespondują one z relacjami oskarżonych pochodzących z L. i okolic, którzy obsługiwali linię technologiczną służącą do produkcji papierosów.

Nie było też najmniejszych podstaw do kwestionowania przyjętych w akcie oskarżenia, a następnie w zaskarżonym wyroku, ilości i wartości wyprodukowanych przez oskarżonych papierosów, jak i ilości oraz wartości papierosów, które usiłowali oni wytworzyć. Sąd merytoryczny w zakresie tych wyliczeń zasadnie oparł się głównie na relacji oskarżonego R. S., który nie tylko, że był zaufanym człowiekiem organizatora całego przedsięwzięcia - J. S., ale i odpowiadał za załadunek wyprodukowanych partii papierosów i brał w nim udział.

Z racji wykonywania tych obowiązków miał więc większe od osób pracujących przy maszynie produkcyjnej możliwości określenia rzeczywistej skali produkcji.

Poza tym, co ważniejsze, sąd pierwszej instancji dokonując w tym zakresie w oparciu o wyjaśnienia R. S. i K. B. stosownych ustaleń, co do ilości wyprodukowanych papierosów, zawsze przyjmował z korzyścią dla oskarżonych ilości najmniejsze.

Przechodząc do omawiania szczegółowych zarzutów zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego J. S. od razu należy zwrócić uwagę na to, że skarżący w sposób bardzo ogólny i teoretyczny wypowiada się na temat obowiązków sądu w zakresie zbierania i analizy zgromadzonego materiału dowodowego, oraz sposobu przeprowadzania i krytycznej analizy poszczególnych dowodów, a także znamion czynu z art. 258 k.k.

Niewątpliwie z częścią tych bardzo akademickich wywodów należy się zgodzić. Wątpliwości budzą się natomiast gdy zestawia się owe teoretyczne rozważania z realiami przedmiotowej sprawy. Trafnie zwrócił na to uwagę pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego w swojej odpowiedzi na apelacje obrońców oskarżonych. Podkreślił on między innymi to, że obrońca oskarżonego J. S. obszernie wskazuje w apelacji w jaki sposób przebiegać powinna ocena wyjaśnień oskarżonych, szczególnie wskazujących na przestępcze zaangażowanie innych osób.

Jednak przeniesienie owej argumentacji na grunt postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie ma już jednak charakter lakoniczny, bez wskazania konkretnych zaniechań i błędów w stosunku do konkretnych dowodów.

Skarżący zapomina też o tym, że jego klient – oskarżony J. S. dwukrotnie na początku procesu przyznał się do przestępstwa polegającego na nielegalnej produkcji papierosów. Potwierdził także wtedy i to, że produkcja gwoździ miała tylko maskować produkcję papierosów. Miała stwarzać pozory legalnej działalności. Dopiero w miarę trwania postępowania zmienił

swoją linię obrony i nie przyznawał się do wszystkich zarzucanych mu czynów.

Obrońca oskarżonego J. S. sporo miejsca poświęca też wyjaśnieniom współoskarżonych K. B., P. K., R. S.

i Ł. D., wyraźnie obciążających jego klienta. Obszernie omawia też zasady, jakie obowiązują sąd przy ocenie tego rodzaju dowodów. Niemniej jednak, jak i inni skarżący, nie wskazuje żadnych konkretnych działań ani zaniechań sądu pierwszej instancji, jakie miałyby uchybiać omawianym przez niego dyrektywom.

W szczególności nie wskazuje, aby obciążający J. S. oskarżeni pozostawali z nim w konflikcie, by funkcjonowała negatywna opinia o ich prawdomówności, by treść ich wyjaśnień była niekonsekwentna, by pozostawały one w sprzeczności z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, czy też wywierano na nich jakikolwiek wpływ skutkujący nieprawdziwymi wyjaśnieniami.

W takiej sytuacji trudno sam teoretyczny wywód skarżącego uznać za skuteczne uzasadnienie zarzutu procesowego, a w konsekwencji nie sposób zarzut ten uznać za trafny.

Całkowicie chybione są też zarzuty związane z przeprowadzeniem dowodu

z zeznań świadka A. R.. Skarżący sugeruje, że wiarygodność tego świadka jest ograniczona ze względu na przyjmowanie przez niego określonych leków. Podnosi więc, że konieczne było przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego psychologa na okoliczność prawidłowości postrzegania, zapamiętywania i odtwarzania spostrzeżeń oraz jego skłonności do konfabulacji, czy też kłamstwa, a także w celu właściwej oceny, czy i w jakim stopniu stan zdrowia psychicznego świadka

i zażywane przez niego lekarstwa mogły mieć wpływ na jego reakcje na stres związany z przesłuchaniem, a w konsekwencji na sugestię ze strony osób trzecich.

Odnosząc się do powyższego zarzutu należy na wstępie zwrócić uwagę, że świadek zeznawał wyłącznie na okoliczność jego udziału w nabyciu nieruchomości – murowanego kurnika w miejscowości W., który potem zaadaptowano na pomieszczenia do produkcji papierosów. Okoliczność nabycia tej nieruchomości przez oskarżonego J. S., a więc to co mówił wspomniany świadek, została potwierdzona innymi dowodami, umową notarialną i wypisem z księgi wieczystej. Tak więc jest to okoliczność bezsporna, nie kontrowersyjna i przez żadną ze stron nie kwestionowana.

W konsekwencji zeznania wspomnianego świadka nie miały istotnego znaczenia dla kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonych.

Poza tym świadek ten zeznając przed sądem nie wskazywał na żaden ze skutków ubocznych zażywanych leków. Żaden z potencjalnych skutków zażywania leków nie obejmuje też skłonności do konfabulacji, ubarwiania, czy przekłamywania faktów. Ponadto, jak słusznie zwrócił na to uwagę sąd pierwszej instancji, świadek ten był przesłuchiwany przy aktywnym udziale obrony, która nie wskazywała w toku przesłuchania, ani później w toku procesu przed sądem merytorycznym na żaden element zeznań świadka przemawiający za poddaniem go dodatkowej kontroli biegłego psychologa. Wspomniana sugestia pojawiła się dopiero w apelacji od wyroku.

Potwierdzenie tego co mówił ten świadek za pomocą innych dowodów dodatkowo przemawiało za uznaniem jego zeznań za wiarygodne i nie uzasadniało konieczności uzupełnienia w tej części postępowania dowodowego o dodatkową opinię.

Sąd pierwszej instancji, który miał bezpośredni kontakt z świadkiem na rozprawie, nie miał co do stanu psychicznego świadka, jego stopnia rozwoju umysłowego, czy zdolności postrzegania lub odtwarzania przez niego spostrzeżeń, najmniejszych wątpliwości, a więc nie miał obowiązku sięgania po opinię biegłego psychologa.

Poza tym wspomniany dowód został przeprowadzony na rozprawie, w warunkach kontrydiktoryjności, a sąd ocenił go w kontekście innych przeprowadzonych dowodów.

Należy przy tym wyraźnie podkreślić, że nawet **samo uzależnienie świadka od narkotyków nie uzasadnia od razu obaw o treść jego zeznań, zwłaszcza gdy jego zeznania nie budzą wątpliwości w świetle ustalonych bezspornie okoliczności sprawy.**

Skarżący poddał też w wątpliwość prawidłowość badania papierosów przeprowadzonego metoda chromatografii gazowej przez Wojewódzką Stację Sanitarno – Epidemiologiczną w Ł. na zawartość substancji szkodliwych w wyprodukowanych przez oskarżonych papierosach.

Skarżący odwołując się od relacji kierownika tej placówki - T. T. podniósł, że nie potrafiła ona wskazać współczynnika błędu zastosowanej metody, co w jego ocenie dyskwalifikuje jej procesowe zastosowanie.

Niewątpliwie rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 24 lutego 2004 roku w sprawie badania zawartości niektórych substancji w dymie papierosowym oraz informacji i ostrzeżeń zamieszczanych na opakowaniach wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 275, z 2004 roku), wydane na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych, (Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1996 roku, z późniejszymi zmianami) określa dopuszczalną zawartość substancji smolistych, nikotyny i tlenku węgla w dymie papierosowym. Poza sporem pozostaje też to, że w poddanych badaniom próbkach papierosów wyprodukowanych przez oskarżonych przekroczone zostały określone w cytowanym rozporządzeniu dopuszczalne wielkości substancji smolistych, tlenku węgla i nikotyny.

Natomiast odpowiedź na wątpliwości podniesione przez skarżącego w apelacji daje już uważna analiza samego uzasadnienia apelacji (karta 10-11), w którym przytoczono tabelaryczne zestawienie wyników wspomnianego wyżej sprawozdania

z WSSE w Ł.. Ostatnia z rubryk tego zestawienia zatytułowana „niepewność pomiaru” wskazuje w klarowny sposób zakres błędu zastosowanej przy badaniach metody. Symptomatyczne jest jednak to, że skala przekroczeń norm przez poddaną badaniu partię papierosów wykracza poza wskazany margines błędu.

Mając powyższe na uwadze oraz uwzględniając to, że obrońca oskarżonego J. S. nie kwestionował technicznych aspektów zastosowanej metody badawczej, a jedynie możliwości oceny procesowej jej wyników, należało uznać, że wobec precyzyjnego wskazania pułapu możliwych rozbieżności dowód ten stanowi wiarygodne źródło potwierdzające niespełnienie przez badane produkty wymogów ustawowych określonych w cytowanym na wstępie rozporządzeniu.

Nie było więc najmniejszych podstaw do kwestionowania sprawozdania Wojewódzkiej Stacji Sanitarno – Epidemiologicznej w Ł. i podważania relacji jej przedstawiciela – T. T..

W tym miejscu warto przytoczyć jej słowa o tym, że nie było w Polsce papierosów o tak wysokiej zawartości substancji smolistych, jak te poddane badaniom. W związku z tym przedmiotowe papierosy nie byłyby dopuszczone do obrotu.

Wskazane powyżej ustalenia sądu pierwszej instancji uzasadniały kwalifikację prawną zachowań sprawców także z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku

o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych  
(Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1996 roku, z późniejszymi zmianami)

Kolejnym niezasadnym zarzutem sformułowanym w apelacji obrońcy oskarżonego J. S. to zarzut nie wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy dotyczących ilości wyrobów tytoniowych i oparcia rozstrzygnięcia w tym względzie na ustaleniach, których prawdziwość nie została w pełni udowodniona.

W pisemnych motywach zaskarżonego wyroku tej problematyce sąd pierwszej instancji poświęcił sporo miejsca. Na kilku stronach uzasadnienia szczegółowo przedstawił jakie ilości papierosów wyprodukowano w nielegalnej fabryce w poszczególnych, pięciu cyklach produkcyjnych i zaprezentował szczegółową analizę źródeł informacji w tym zakresie oraz uzasadnił przyjęte takich, a nie innych wielkości.

W tym zakresie sąd pierwszej instancji oparł się nie tylko na wyjaśnieniach oskarżonych, którzy pracowali przy załadunku wyprodukowanych papierosów, zapakowanych w paczki, kartony, czy pudła, ale i opinii pracownika (...) S.A. - K. A., co do sprawności całej linii do produkcji papierosów, oraz zeznaniach pracownika pokrzywdzonej firmy (...) S.A.

W ocenie sądu odwoławczego wspomniane dowody zostały prawidłowo ocenione. W szczególności trafnie dano prymat relacjom oskarżonych R. S.

i K. B., albowiem zajmowali się oni ekspedycją gotowych partii papierosów. Dawały one podstawę do precyzyjnego wyliczenia wyprodukowanych przez oskarżonych papierosów.

Poza tym, jak już wcześniej zaznaczono sąd pierwszej instancji w razie jakichkolwiek różnic w relacjach wspomnianych oskarżonych, co ilości papierosów, zawsze przyjmował wartości dla oskarżonych najkorzystniejsze.

W świetle tych ustaleń i ocen sądu pierwszej instancji argumentacja przedstawiona w apelacji obrońcy oskarżonego jawi się jako polemika z tymi ustaleniami. Skarżący przytacza szereg wypowiedzi oskarżonych i świadków na temat pracy maszyn i wyprodukowanych ilości papierosów. Podkreśla, że urządzenia były stare i zużyte, a ich wydajność była bardzo ograniczona.

Powyższe okoliczności zauważył sąd merytoryczny i szczegółowo przeanalizował. Nie ma więc podstaw do kwestionowania w tym zakresie jego ustaleń. Skarżący przy tym wyraźnie nie zauważa tego, że choć maszyny były stare i częściowo zużyte, to jednak, jak relacjonują to pracujący przy nich oskarżeni, przy ich użyciu prowadzono produkcję papierosów na dużą, przemysłową skalę.

W tym miejscu należy też jeszcze raz przypomnieć, że oceniając skalę i zakres tej produkcji, kwestię wydajności linii technologicznej do produkcji papierosów, sąd merytoryczny zawsze interpretował wspomniane kwestie i wynikające z nich wielkości w sposób korzystny dla oskarżonych, przyjmując tak akcentowana przez obronę zasadę *in dubio pro reo*.

Sąd Okręgowy miał też na uwadze rozbieżności w relacjach oskarżonych, co do ilości wyprodukowanych papierosów, ale należycie je ocenił trafnie uznając za miarodajne informacje, co do tych wielkości podawane przez oskarżonych zajmujących się pakowaniem do samochodów dużych partii gotowych papierosów.

W tym stanie rzeczy brak było wystarczających podstaw do kwestionowania w tej części ustaleń sądu I instancji. W związku z powyższymi ustaleniami poczynionymi w tym zakresie przez ten sąd merytoryczny należało uznać za zgodne z rzeczywistością.

Obrońca oskarżonego J. S. poświęca też sporo miejsca



w apelacji kwestii istnienia w przedmiotowej sprawie zorganizowanej grupie przestępczej. Kwestionuje oczywiście fakt jej założenia i funkcjonowania. Jednak większość jego wywodów ma charakter teoretyczny i nie stanowią one uzasadnienia jakiś konkretnych zarzutów odwoławczych.

Z tymi akademickimi wywodami można się zgodzić, za wyjątkiem fragmentu w którym definiując zorganizowaną grupę przestępczą mówi on o skali zaangażowania jej uczestników i intensywności łączących ich więzi. W orzecznictwie sądowym, szeroko cytowanym przez Sąd Okręgowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku oraz doktrynie prawa karnego wskazuje się wyraźnie, że dla przynależności w zorganizowanej grupie przestępczej wystarczy gotowość sprawcy do spełniania zadań służących grupie, której świadomość istnienia ma sprawca. Nie jest przy tym wymagana jakaś specjalna wewnętrzna struktura organizacyjna, niezmienny skład, ani określony stopień zorganizowania, szczegółowe określenie zasad przynależności itd.

Natomiast obrońca oskarżonego w swoich teoretycznych wywodach idzie jeszcze dalej wskazując, że uczestników grupy przestępczej powinna jeszcze cechować pełna depersonalizacja, tak że tracą oni swoje indywidualne cechy, że prześcigają się w podawaniu nowych pomysłów, każdy służy swoim doświadczeniem i nikt nie chce okazać się mniej pomocny.

Powyższe tezy, jak słusznie zauważa pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, nie znajdują uzasadnienia w orzecznictwie i doktrynalnej definicji przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.

Skala zaangażowania, jakiej wymaga obrona wykracza poza stawiany w orzecznictwie wymóg świadomości i woli uczestnictwa w działalności przestępczej i podporządkowania się jej celom. O depersonalizacji można mówić raczej w przypadku sekt, a nie jak w powyższym przypadku przestępczego przedsiębiorstwa, jakim była zorganizowana grupa przestępcza zajmująca się przestępczością gospodarczą na ogromną skalę.

Tymczasem Sąd Okręgowy dokonując oceny i analizy zgromadzonego materiału dowodowego szczególnie dużo miejsca poświęcił zagadnieniu istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, o czym świadczą obszernie fragmenty uzasadnienia. Rozpoczął od przedstawienia teoretycznych rozważań na temat znamion przestępstwa z art. 258 k.k., a więc przyjmowania istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, z powołaniem bogatego orzecznictwa Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych, a skończył na dogłębnej analizie konkretnej grupy założonej i kierowanej przez oskarżonego J. S..

Jak trafnie ustalił to sąd pierwszej instancji wspomniana grupa miała wewnętrzną strukturę z precyzyjnie określonymi zakresami zadań adekwatnych do przestępczego celu, jaki oskarżeni zamierzali osiągnąć. Miała też ściśle określone przywództwo. J. S. na bieżąco kierował grupą, decydował o wszystkich najważniejszych kwestiach. Określał jej cele i metody ich osiągnięcia, system powiązań i zależności oraz przyjęte reguły konspiracyjne. Decydował o terminach rozpoczęcia i zakończenia poszczególnych cykli produkcyjnych. Wskazywał miejsca w których miała odbywać się nielegalna produkcja papierosów. To on ustalał skład grupy, nadzorował i kierował nią. Koordynował jej działania, a w końcu płacił osobom zatrudnionym przy produkcji, pakowaniu, załadunku i wysyłce papierosów. Instruował też pozostałych oskarżonych jak mają się zachować w wypadku ewentualnego zatrzymania.

Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił też to, że istotną rolę w strukturze grupy odgrywali także oskarżeni A. O. i S. M..

Nie ma też najmniejszych podstaw do kwestionowania ustaleń sądu merytorycznego w zakresie tego, że pozostali członkowie tej przestępczej struktury mieli świadomość istnienia grupy przestępczej, akceptowali jej cele i godzili się by je realizowano.

Powyższe ustalenia sądu pierwszej instancji wynikają bezpośrednio z wyjaśnień kilku oskarżonych, którzy opisali funkcjonowanie całej struktury. Wynika z nich stopień organizacji tej grupy, podział obowiązków, a przede wszystkim przemysłowy charakter produkcji. Trafnie zauważył to sąd pierwszej instancji, co potwierdza tezę, że prowadzenie wytwórni wyrobów tytoniowych było głównym przedmiotem działania tej wysoce zorganizowanej grupy przestępczej, której działania wymierzone były w interes skarbowy państwa oraz własność intelektualną właściciela zastrzeżonych znaków towarowych.

W konsekwencji nie było najmniejszych podstaw do kwestionowania istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, jej składu osobowego i kierowniczej w niej roli oskarżonego J. S., jak i świadomości oskarżonych przynależności do tej niej i akceptowania jej zadań.

W związku z powyższym argumenty obrońcy J. S. podważające zasadność przypisaniu temu oskarżonemu przestępstwa z art. 258 § 3 k.k., nie mogły doprowadzić w tej części do korekty zaskarżonego wyroku.

Ponadto z racji tego, że większość oskarżonych zatrzymano na gorącym uczynku przestępstwa, w trakcie trwania piątego już cyklu produkcji papierosów, trudno im się zasłaniać nieświadomością, że uczestniczyli w nielegalnym procederze produkcji papierosów znanych marek – (...)i (...), należących do pokrzywdzonego (...) S.A. Część z oskarżonych Ukraińców zatrudnionych przez oskarżonego J. S. przy wytwarzaniu papierosów pracowała wcześniej w (...)Fabryce (...)i na jego zlecenie brała też udział w montażu i uruchamianiu kompletnej linii do produkcji papierosów.

Trudno zatem twierdzić, jak czyni to jeden ze skarżących, że nie mieli oni świadomości, że produkcja papierosów jest nielegalna. Poza tym warunki w jakich pracowali oraz to, że produkowali papierosy powszechnie znanych marek, dobitnie świadczy o tym, że mieli tego świadomość.

Bezspornie w celu wprowadzenia do obrotu wytworzyli znaczne ilości wyrobów tytoniowych oznaczając je podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...), czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, jak i usiłowali wytworzyć znaczne ilości wyrobów tytoniowych, które zamierzali oznaczyć podrobionym znakiem towarowym (...). Swoim zachowaniem wyczerpali znamiona występkę z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej, albowiem jest to przestępstwo powszechne, a więc jego sprawcą może być każda osoba, która nie ma prawa do używania danego znaku towarowego. Przy czym przez „oznaczanie” należy rozumieć przerabianie, podrabianie lub usuwanie znaków towarowych. Ponadto aby popełnić to przestępstwo wystarczające jest jednokrotne oznaczenie towaru.

„Definicję pojęcia towarów zawiera art. 120 ust. 3 pkt 2 prawo własności przemysłowe. Nie jest konieczne, aby sprawca dopuścił się czynu w stosunku do kilku towarów, ale wystarczy by zrobił to w stosunku do jednego towaru. Użycie przez ustawodawcę liczby mnogiej jest jedynie zabiegiem stylistycznym”, (Prawo własności przemysłowej. Komentarz pod redakcją P. Kostańskiego, Wydawnictwo C.H.BECK, Warszawa 2010 roku str. 1248; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada

2001 roku, I KZP 26/01, OSNKW 2002, Nr 1-2, poz. 4).

Natomiast przez wprowadzenie do obrotu należy tu rozumieć „przekazanie przez producenta po raz pierwszy do obrotu towarów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym”. (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2005 roku, I KZP 13/05, OSNKW 2005, Nr 6, poz. 50)

„O wprowadzeniu do obrotu decyduje moment zamierzonej utraty kontroli nad przedmiotami przez dotychczas uprawnioną osobę. Chodzi o takie wyzbycie się przedmiotów, które umożliwia ich dalszą swobodną cyrkulację”. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2007 roku, IV KK 426/06, niepublikowany)

Ponadto działanie w celu wprowadzenia do obrotu przy oznaczaniu wyrobów tytoniowych przemawia za tym, że nie ma znaczenia, czy taki towar z podrobionym znakiem towarowym został faktycznie wprowadzony do obrotu. (podobnie Janusz Raglewski – Komentarz do Kodeksu karnego skarbowego, 2009 roku)

W tym miejscu w związku z kwestionowaniem w jednej z apelacji przyjęcia przez sąd, że sprawcy z popełniania przestępstw uczynili sobie stale źródło dochodu należy jeszcze raz podkreślić, że nie musi to być źródło ani wyłączne, ani główne, ani nawet przynoszące dochody o istotnym znaczeniu dla sprawcy. Wystarczy, że korzyść majątkowa z przestępstwa stanowi uboczne źródło dochodu.

Trafnie więc przypisano wszystkim oskarżonym dokonanie i usiłowanie dokonania przestępstwa o kwalifikacji prawnej z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. z art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k.

Bezspornie bowiem oskarżeni wytwarzali, bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu znaczne ilości wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy oraz usiłowali wytworzyć takie wyroby.

Przy okazji nielegalnej produkcji papierosów oskarżony J. S. nie ujawnił właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania w postaci produkcji papierosów i podstawy opodatkowania podatkiem akcyzowym w postaci wyprodukowanych papierosów, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej oraz usiłował narazić Skarb Państwa na uszczuplenie takich należności. Podejmował przy tym czynności bezpośrednio związane

z produkcją wyrobów akcyzowych bez uprzedniego przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia. Zasadnie więc przypisano temu oskarżonemu także przestępstwo skarbowe z art. 54 §1 k.k.s i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art.

69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. Przypomnieć tylko należy, że zgodnie z art. 53 § 28 k.k.s. „narażenie na uszczuplenie należności publicznoprawnej czynem zabronionym jest spowodowanie konkretnego niebezpieczeństwa takiego uszczerbku – co oznacza, że zaistnienie uszczerbku finansowego jest wysoce prawdopodobne”.

Najistotniejszą zmianą, której dokonał sąd odwoławczy, było **przyjęcie**, że przypisane oskarżonym jako dwa odrębne zachowania, jedno polegające w zasadniczej części na wytwarzaniu lub usiłowaniu wytworzenia w ramach zorganizowanej grupy

i w ramach czynu ciągłego, a więc w wykonaniu z góry powziętego zamiary, znacznych ilości wyrobów tytoniowych i drugie polegające na udzieleniu pomocy J. S. w popełnieniu przestępstwa skarbowego narażenia Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego, to tylko zewnętrznie przejawy jednego impulsu woli, a więc zachowania stanowiące w istocie rzeczy tylko jeden czyn mimo wielości naruszonych przez niego norm prawnych.

Wszak o jedności lub wielości czynów nie decyduje liczba spowodowanych przez sprawcę skutków, czy też liczba naruszonych norm prawnych, lecz liczba podjętych działań. W powyższej sprawie oskarżeni produkowali nielegalnie produkowali papierosy, przy okazji naruszając wiele norm prawnych, a przy tym de facto pomagali J. S., który zorganizował i kierował grupą przestępczą, w popełnieniu przestępstwa polegającego na uszczupieniu należności publicznoprawnych.

Podstawą oceny, czy w określonej sytuacji mamy do czynienia z jednym czynem, czy też z wielością czynów powinna być analiza konkretnego stanu faktycznego i samego czynu jako zespołu zachowań sprawcy, a wyznacznikiem powinien być przede wszystkim zamiar sprawcy, tożsamość motywacji i planu działania, czy też jedność sytuacji motywacyjnej sprawcy, a dopiero w dalszej kolejności jedność czasu i miejsca.

O jedności czynu powinny decydować fakty, a nie kwalifikacja prawna poszczególnych elementów zachowań sprawców. Jeśli sprawca w tym samym czasie

i w tym samym miejscu, w stosunku do tych samych dóbr prawnych podejmuje czynności o różnej kwalifikacji, które mieszczą się w tym samym z góry powziętym zamiarze, to taki zespół zachowań można uznać za jeden czyn.

Nie można wszak z góry, w sposób abstrakcyjny przesadzać, czy mamy w konkretnej sytuacji do czynienia z jednością, czy też wielością czynów.

***W przedmiotowej sprawie istotne jest to, że zarówno zachowanie polegające na nielegalnej produkcji papierosów, jak i zachowanie polegające na narażeniu Skarbu państwa, miało być popełnione w ramach czynu ciągłego, a więc z góry powziętym zamiarem.*** Tymczasem konstrukcja czynu ciągłego zasadza się przecież na teoretycznym założeniu, koncepcji jednoczynowego przestępstwa ciągłego. W takim wypadku prawnokarnemu wartościowaniu podlega zatem kompleks zachowań, traktowanych jako jedna integralna i nienaruszalna całość, a nie pojedyncze zachowania. Innymi słowy z punktu widzenia ocen prawnokarnych znaczenie ma tylko i wyłącznie suma wszystkich zachowań sprawcy ujęta w jedną całość granicami jednego czynu zabronionego. Żadnego zaś samoistnego znaczenia nie mają poszczególne zachowania odrębne. (zob. Piotr Kardas, *Przestępstwo ciągle w prawie karnym materialnym*, Kraków 1999, s 287)

Jeśli zaś przyjrzy się dokładnie opisom czynów przypisanym każdemu z oskarżonych, to oprócz czynu polegającego na udziale w zorganizowanej grupie przestępczej, są one prawie identyczne, tożsame.

Chodzi wszak o te samo zdarzenie faktyczne, historyczne. Różnicuje je jedynie to, że pierwsze z nich polegające na prowadzeniu nielegalnej produkcji papierosów było jednocześnie drugim przestępstwem - ułatwianiem oskarżonemu J. S. uzyskiwania korzyści z tytułu nieodprowadzania podatków, czym naraził on lub usiłował narazić Skarb Państwa na uszczuplenie podatkowe.

Czternastu oskarżonym przypisano udzielenie pomocy oskarżonemu J. S., który jako jedyny był osobą zobowiązaną do odprowadzania podatków.

***Działali więc oni w granicach swojego zamiaru, nie ruszając się z miejsc w których trwała produkcja papierosów, (K., W.).***

Tymczasem w myśl polskiej koncepcji odpowiedzialności za podżeganie i pomocnictwo pomocnik popełnia własne przestępstwo.

Pomocnicy odpowiadają więc za swoje czyny niezależnie od odpowiedzialności głównego sprawcy, któremu udzielali pomocy, albowiem odpowiedzialność pomocników jest niezależna od oceny prawnej zachowania sprawcy. Ponadto pomocnictwo jest dokonane już z chwilą zrealizowania wszystkich znamion tej postaci zjawiskowej, a nie z chwilą dokonania czynu zabronionego, który był objęty zamiarem udzielającego pomocy.

Poza tym pomocnictwo może być popełnione, może zostać udzielone w czasie poprzedzającym podjęcie czynności związanych z popełnieniem czynu zabronionego. Na każdym etapie realizacji czynu zabronionego przez bezpośredniego sprawcę. Tak więc, jak ma to miejsce w powyższej sprawie, możliwe było udzielenie pomocy także w fazie usiłowania dokonania czynu zabronionego przez bezpośredniego sprawcę.

Przy czym, jak trafnie zauważył to sąd pierwszej instancji, pomocnictwo polega na każdej czynności, która faktycznie, realnie ułatwia innej osobie popełnienie czynu.

***Tak jak pomocnictwo może być udzielone w czasie usiłowania, tak i pomocnictwo może być popełnione w formie usiłowania.***

Wbrew twierdzeniom prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, zaprezentowanym w głosach stron przed sądem odwoławczym, w wypadku oskarżonych nie tylko czas, ale i miejsce popełnienia tych przestępstw były identyczne. O czasie czynu decyduje bowiem zachowanie sprawcy, a nie skutek.

Co prawda w wyroku przyjęto, że 14 z 15 oskarżonych udzielając pomocy oskarżonemu J. S. w zakresie przestępstw skarbowego narażenia Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego, popełniło ten czyn w C.i K., ale faktycznie popełnili go tam gdzie produkowali papierosy tj. w W.i K..

**Niemniej jednak przede wszystkim przyjęcie przez sąd pierwszej instancji konstrukcji czynu ciągłego przesądza zdaniem sądu odwoławczego o tym, że przypisane im zachowania, to jeden czyn karalny w rozumieniu art. 8 k.k.s.**

Mamy tu do czynienia z swoistą instytucją prawa skarbowego zwaną idealnym zbiegiem przestępstw, idealnym zbiegiem czynów karalnych, a więc jednym czynem, a kilkoma przestępstwami. Ma on zastosowanie do tzw. zbiegu zewnętrznego.

W wyroku z dnia 27 sierpnia 2008 roku, IV KK 46/08, LEX nr 447300 Sąd Najwyższy stwierdził, że „sprawcy tego samego czynu zostaje przypisanych tyle przestępstw, ile da się wyodrębnić kwalifikacji prawnych na podstawie zbiegających się przepisów”. Z założenia więc sprawcy przypisuje się więc tyle przestępstw ile znamion typu czynu zabronionego realizuje ten sam czyn sprawcy.

Niemniej jednak **sąd odwoławczy uznał, że w powyższej sprawie każdy oskarżony jednym i tym samym czynem popełnił tylko dwa przestępstwa: przestępstwo powszechne i przestępstwo skarbowe, ale za to każde w kumulatywnej kwalifikacji prawnej (art. 11 § 2 k.k. i odpowiednio art. 7 § 1 k.k.s.).**

Na taką możliwość powiązania konstrukcji idealnego zbiegu czynów karalnych z konstrukcją kumulatywnego zbiegu przepisów zwrócili uwagę Piotr Kardas, Grzegorz Łabuda i Tomasz Razowski w Komentarzu do Kodeksu karnego skarbowego, (LEX, 2010, teza 14 i 15 do art. 8 k.k.s.) Wskazano tam między innymi, że **połączenie konstrukcji idealnego zbiegu czynów karalnych z konstrukcją kumulatywnej kwalifikacji obejmować może różne sytuację.**

W praktyce może się zdarzyć, że ten sam czyn realizuje znamiona dwóch lub więcej przepisów kodeksu karnego skarbowego i jednocześnie znamiona przestępstw przewidzianych w ustawach pozakodeksowych, (zob. teza 15 i 19 do art. 8 k.k.s.

z cytowanego powyżej Komentarza do k.k.s. Piotra Kardasa, Grzegorza Łabudy i Tomasza Razowskiego; oraz Piort Kardas i Grzegorz Łabuda – Kumulatywny zbieg przepisów ustawy w prawie karnym skarbowym, część 2, Prokuratura i Prawo, 2001, Nr 10). W takiej sytuacji gdy tylko we wskazanych przypadkach zbieg wszystkich przepisów ma charakter rzeczywisty to wówczas w pierwszej opisanej sytuacji w obszarze zbiegu wewnętrznego, w obrębie przepisów kodeksu karnego skarbowego, znajdzie zastosowanie konstrukcja kumulatywnej kwalifikacji, określona w art. 7 k.k.s. W drugiej z wymienionych sytuacji, na obszarze zbiegu zbudowanego

w oparciu o powszechne, pozakodeksowe przepisy karne, znajdzie zastosowanie konstrukcja z art. 11 § 2 k.k. Natomiast klamrą spajającą ostatni wspomniany zbieg,

w obszarze powszechnych, pozakodeksowych przepisów karnych, tego złożonego typu czynu zabronionego oraz przestępstwo skarbowe, również kumulatywnie kwalifikowane, będzie art. 8 k.k.s.. mówiący o idealnym zbiegu czynów karalnych. Zachodzi wspomniane przez wyżej wymienionych autorów swoiste „**spiętrzenie zbiegów**”. (zob. też Kodeks karny skarbowy. Komentarza, Leszek Wilk, Jarosław Zagrodnik, Wydawnictwo C.H.BECK, Warszawa 2007 roku, str. 42)

Taka właśnie sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie. Pierwszy z oskarżonych J. S. jednym i tym samym czynem polegającym w zasadniczej części na wytwarzaniu, bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znacznych ilości wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...)i (...), wyczerpał znamiona z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca

2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, znamiona z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej, oraz znamiona art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych, a także z racji tego, że do momentu interwencji organów ścigania usiłował wytworzyć kolejne partie papierosów wyczerpał znamiona z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2

w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej, oraz art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych.

Tym samym czynem z racji tego, że przy okazji uchylał się od opodatkowania, nie ujawniając właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania oraz podstawy opodatkowania podatkiem akcyzowym, naraził i usiłował narazić Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości, podejmując przy tym czynności bezpośrednio związane z produkcją wyrobów akcyzowych bez uprzedniego przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, czyli wyczerpał jednocześnie jeszcze znamiona z art. 54 § 1 k.k.s i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s oraz art. 69 § 1 k.k.s.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmując, iż zachowanie przypisane oskarżonemu J. S.w punktach 2 i 3 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach II i III części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art.**

**8 § 1 k.k.s.**, będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw.

z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami)

w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1996 roku, z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca

2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1996 roku, z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym**

z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i **za pierwsze z nich** na mocy

art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 3 lat pozbawienia wolności, a **za drugie – przestępstwo skarbowe** na mocy art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu także karę 3 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 400 stawek dziennych po 2.500 złotych każda, **uznając** jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s.,

że tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności podlega wykonaniu.

Sąd odwoławczy uznał, że powyższe wymierzone oskarżonemu J. S.kary pozbawienia wolności są współmierne do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu. Przy ich wymiarze sąd uwzględnił prawidłowo ustalone przez sąd pierwszej instancji okoliczności wpływające na ich wymiar.

Z uwagi na dużą skalę przestępczej działalności sąd odwoławczy nie znalazł podstaw do innego ukształtowania wymiaru kary grzywny. Wymierzył ją w takiej samej wysokości, jak uczynił to sąd pierwszej instancji. Uwzględnił przy

tym dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne i stosunki majątkowe, prawidłowo ustalone przez sąd pierwszej instancji. W związku z tym, że grzywnę orzeczono obok kary najsurowszej, która podlega wykonaniu, grzywna będzie także podlegała wykonaniu, zgodnie z treścią art. 8 § 3 k.k.s.

W tym miejscu należy jeszcze wspomnieć, że sąd odwoławczy w podstawie wymiaru kary pozbawienia wolności za przestępstwo skarbowe wśród podstaw obostrzenia kary nie powołał art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s. oraz art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s., jak zrobił to sąd pierwszej instancji.

Pierwszy z powołanych przepisów art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s. mówi o tym, że sąd stosuje nadzwyczajne obostrzenie kary, jeśli sprawca uczynił sobie z popełnienia przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, gdy tymczasem w powyższej sprawie oskarżony J. S., jak i pozostali oskarżeni, dopuścili się tylko jednego przestępstwa skarbowego, a więc wspomniany przepis nie ma on tutaj zastosowania.

Natomiast drugi z powołanych przepisów art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. przewiduje nadzwyczajne obostrzenie kary pozbawienia wolności w wypadku między innymi sprawcy czynu zabronionego z art. 54 § 1 k.k.s. w wypadku, gdy kwota uszczuplenia należności publicznoprawnej jest **wielka**.

Tymczasem sąd pierwszej instancji błędnie, ale konsekwentnie przyjmował w opisach przestępstw skarbowych przypisanych oskarżonym, że kwota uszczuplenia należności publicznoprawnej jest tylko **duża**. Natomiast art. 53 § 14 i 15 k.k.s. wyraźnie rozróżnia te pojęcia.

W konsekwencji, przy braku w tej części apelacji na niekorzyść oskarżonych, sąd odwoławczy dokonując zmiany zaskarżonego wyroku nie powołał już w podstawach prawnych skazania oskarżonych zarówno art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s., jak i art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. Pozostały jednak inne podstawy obostrzenia kary określone w art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s., albowiem niewątpliwie oskarżeni popełnili umyślne przestępstwo skarbowe działając w zorganizowanej grupie przestępczej, powodując uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości.

W związku z przyjęciem konstrukcji idealnego zbiegu przestępstw i w konsekwencji zmiany zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie, że dwa z trzech przypisanych oskarżonemu J. S. czynów to jeden czyn, zaszła konieczność ukształtowania na nowo kary łącznej pozbawienia wolności, albowiem oprócz jednego i tego samego czynu będącego podstawą do przyjęcia konstrukcji idealnego zbiegu przestępstw przypisano mu też popełnienie przestępstwa z art. 258 § 3 k.k. W zakresie tego przestępstwa nie było najmniejszych podstaw do weryfikacji zaskarżonego wyroku, a to z przyczyn o których była mowa na wstępie.

**Sąd odwoławczy musiał więc rozstrzygnąć według jakich zasad wymierza się karę łączną w sytuacji, gdy sprawcy wymierzono karę za przestępstwo powszechne określone w kodeksie karnym oraz wymierzono mu dwie inne kary przy przyjęciu idealnego zbiegu przestępstw, z których tylko jedna najsurowsza podlega wykonaniu.**

Innymi słowy konieczne było poszukanie odpowiedzi na pytanie, czy art. 8 § 2 k.k.s., który mówi wprost, że tylko jedna z orzeczonych kar podlega wykonaniu, determinuje podstawę wymiaru kary łącznej.

Czy przy wymiarze kary łącznej bierze się pod uwagę każdą z osobna karę orzeczoną w wypadku idealnego zbiegu przestępstw i karę orzeczoną za odrębny czyn będący przestępstwem powszechnym, czy też uwzględnia się tylko karę orzeczoną za ten ostatni czyn i karę najsurowszą podlegającą wykonaniu w myśl art. 8 § 2 k.k.s., a orzeczoną za czyn będący podstawą konstrukcji idealnego zbiegu przestępstw, idealnego zbiegu czynów karalnych.

Sąd Apelacyjny stanął na stanowisku, że **w przypadku konieczności wymierzenia na mocy art. 39 § 2 k.k.s. kary łącznej pozbawienia wolności za zbiegające się czyny, wśród których jest jeden za który odrębnie wymierzono dwie kary (art. 8 § 1 k.k.s.), przy określaniu jej granic uwzględnia się z kar**

***orzeczonych w wypadku idealnego zbiegu czynów karalnych tylko karę najsurowszą, podlegającą wykonaniu, o której mowa w art. 8 § 2 k.k.s.***

Przyjęcie odmiennego rozwiązania i uwzględnianie w takiej sytuacji każdej z odrębnie wymierzonych sprawcy kar za jeden i ten sam czyn w wypadku idealnego zbiegu czynów karalnych byłoby obejściem przy wymiarze kary łącznej szczególnego przepisu, który już w momencie ich orzekania wyraźnie wskazuje, że wykonaniu podlega tylko najsurowsza z kar.

Co prawda w doktrynie prawa karnego skarbowego uważa się, że stosowanie art. 8 § 2 k.k.s. nie jest formą wymiaru kary łącznej, ale jednocześnie powszechny jest pogląd, że „sprawca tego samego czynu ponosi ostatecznie tylko jeden raz konsekwencje w postaci dolegliwości wynikającej z wykonania orzeczonych kar”, (por. Piotr Kardas, J. Majewski, Kilka uwag o kwestii tzw. rzeczywistego zbiegu ustawy, oraz teza 29 do art. 8 k.k.s. – Kodeksu karnego skarbowego. Komentarz, Kardas Piotr, Łabuda Grzegorz, Razowski Tomasz, Lex, 2010 roku).

Tak więc w wypadku oskarżonego J. S., któremu za przestępstwo z art. 258 § 3 k.k. wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności, a najsurowszą z kar podlegających wykonaniu orzeczono w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności, sąd odwoławczy mógł orzec karę łączną w granicach od 3 lat pozbawienia wolności do 5 lat pozbawienia wolności.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny zmienił punkt 4 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 1 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 3 k.k., opisane w punkcie I komparycji wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie 1 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonemu J. S. nową karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Przy jej wymiarze sąd odwoławczy zastosował, podobnie jak sąd pierwszej instancji, zasadę częściowej absorpcji. Nie bez znaczenia przy jej wymiarze miało to, że zachodzi ścisły związek między przypisanym oskarżonemu przestępstwem z art. 258 § 3 k.k., a czynem do którego zastosowano konstrukcję idealnego zbiegu przestępstw z art. 8 k.k.s.

Sąd odwoławczy zmienił też punkt 5 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego J. S. w punkcie 2 niniejszego wyroku nowej kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności zaliczył mu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia zatrzymania tj. 4 maja 2009 roku do dnia wydania wyroku przez sąd drugiej instancji, tj. 5 stycznia 2011 roku.

Jeśli chodzi o apelację obrońcy oskarżonego A. O. i podniesione w niej zarzuty obraży prawa procesowego, a w szczególności art. 2 § 2 k.p.k., art. 366 § 1 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 4 k.p.k., 410 § 1 k.p.k. i art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, to nie są one zasadne, a w związku z tym także i ta apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

W związku z tym, że zarzuty w niej sformułowane są częściowo zbieżne, analogiczne, jak te podniesione w apelacji obrońcy oskarżonego J. S., wszystkie uwagi zamieszczone na wstępie powyższego uzasadnienia, dotyczące sposobu procesowania sądu pierwszej instancji i poczynionych ustaleń faktycznych, oraz te wskazane przy omawianiu apelacji obrońcy J. S., odnoszą się też do oskarżonego A. O..

W szczególności w jego wypadku aktualne są wywody sądu odwoławczego dotyczące m.in. dokonania ustaleń przez sąd pierwszej instancji w oparciu o wyjaśnienia współoskarżonych obciążających pozostałych sprawców. Także oceny kwestii ustaleń sądu merytorycznego, co do istnienia grupy przestępczej i ustaleń w zakresie ilości wyprodukowanych papierosów.



Niewątpliwie specyfiką orzeczeń wydawanych w wieloosobowych sprawach dotyczących zorganizowanych grup przestępczych jest to, że uzasadnienie wyroku każdorazowo musi z jednej strony należycie indywidualizować argumentację dotyczącą każdego z oskarżonych, a z drugiej strony przedstawiać to co wspólne dla wszystkich oskarżonych, ich przedsięwzięcia i wzajemnych zależności.

W ocenie sądu odwoławczego w powyższej sprawie, jak przekonują pisemne motywy zaskarżonego wyroku, sąd pierwszej instancji należycie uwzględnił wspomniane wyżej wymagania. Z jednej strony ustalił i ocenił to co wspólne dla wszystkich oskarżonych, a z drugiej strony wyraźnie ustalił, rolę każdego z oskarżonych w przestępczym procederze. W tym zakresie wywody skarżącego są całkowicie chybione. Podobnie jak sugestia zawarta w apelacji, że kontakty oskarżonego z J. S.i S. M.miały tylko towarzyski lub biznesowy charakter. Przeczą temu wyraźnie dowody zgromadzone w powyższej sprawie.

Należy w tym miejscu jeszcze raz podkreślić, że z wyjaśnień oskarżonych, którzy przyznali się do popełnienia zarzucanych im przestępstw, wyraźnie wynika, że oskarżony A. O.był członkiem grupy przestępczej zorganizowanej i kierowanej przez J. S.. Brał udział w procederze wytwarzaniu papierosów, oraz udzielił pomocy wspomnianemu już J. S.

w popełnieniu przestępstwa skarbowego narażenia Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego na dużą skalę.

Przy czym w strukturze tej grupy oskarżony A. O. odgrywał istotną rolę, co prawidłowo ustalił sąd pierwszej instancji.

W świetle tych ustaleń bezspornym jest między innymi to, że to oskarżony A. O. udostępnił wykorzystywany przy produkcji papierosów agregat prądotwórczy (generator) o mocy 80 kilowatów. Dzięki niemu sprawcy mogli ukrywać faktyczne zużycie energii elektrycznej.

Poza tym oskarżony A. D. brał udział w transporcie maszyn do produkcji papierosów, werbował i przewoził członków grupy mieszkających na terenie Ukrainy. Brał udział w pakowaniu maszyn, gdy zapadły decyzje o przerwaniu produkcji lub przeniesienia jej w inne miejsce. Uczestniczył w spotkaniach organizacyjnych, brał udział w załadunku krajanki, zaopatrywaniu w komponenty i wywozie gotowych partii papierosów. Przekazywał też wynagrodzenia członkom grupy pochodzącym z Ukrainy. W końcu to on wynajął mieszkanie w K., będące punktem kontaktowym dla członków grupy.

Wszystkie wspomniane działania służyły jednemu celowi, a mianowicie temu, aby bez zakłóceń działała linia produkcyjna służąca do profesjonalnego, prowadzonego na skalę przemysłową, wyrobu papierosów najbardziej rozpoznawalnych na całym świecie marek.

Już przypomnienie tych bezspornych, ustalonych przez sąd pierwszej instancji, faktów wyraźnie wskazuje na jego istotną rolę w strukturze grupy przestępczej.

W związku z tym, że oskarżony A. O. brał udział w działaniach zwianych z kolejnymi etapami całego procesu produkcyjnego brak też podstaw do twierdzenia, że nie miał świadomości udziału w przestępczym procederze.

Poza tym, tak jak oskarżeni J. S.i S. M., miał on już wcześniej kontakt z wymiarem sprawiedliwości w kontekście nielegalnej produkcji papierosów. Na oskarżonych A. O., J. S.i S. M. ciąży zarzut pomocnictwa do nielegalnej produkcji papierosów w okresie 2004-2005 roku. Mimo, że sprawa ta trafiła do sądu wcześniej niż powyższa, to do tej pory się nie zakończyła. Jak ustalił sąd odwoławczy zawisła przed Sądem Rejonowym w Sosnowcu. Zarejestrowano ją pod sygnatura III K 344/07 i jest nadal jest w toku.

W konsekwencji zarzuty obrazy prawa procesowego, czy błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, podniesione w apelacji obrońcy oskarżonego A. O., jawią się jako całkowicie bezzasadne.

Niemniej jednak i w jego wypadku sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok, albowiem podobnie jak w wypadku oskarżonego J. S. uznał, że oskarżony A. O. jednym i tym samym czynem polegającym w zasadniczej części na wytwarzaniu, bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znacznych ilości wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...)i (...), wyczerpał znamiona z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca

2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, znamiona z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej, oraz znamiona art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych, a także z racji tego, że do momentu interwencji organów ścigania usiłował wytworzyć kolejne partie papierosów wyczerpał znamiona z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw.

z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca

2000 roku prawo własności przemysłowej, oraz art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych.

Opisane powyżej zachowaniem A. O., ułatwiło oskarżonemu J. S. popełnienie przestępstwa skarbowego polegającego na narażeniu i usiłowaniu narażenia Skarb Państwa na szuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości.

A. O., podobnie jak i inni oskarżeni, udzielił pomocy J. S., w popełnieniu czynu karalnego z art. 54 § 1 k.k.s i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s oraz art. 69 § 1 k.k.s.

Takim zachowaniem sam oskarżony A. O. wyczerpał znamiona

z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s w zw. z art. 69 § 1 k.k..

W konsekwencji Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób,

że przyjmując, iż zachowanie przypisane oskarżonemu A. O.

w punktach 7 i 8 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach V i VI części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.**, będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku

o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy

z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119,

poz. 1117, z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu

i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1996 roku, z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy

z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw.

z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami)

w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia

przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1996 roku, z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw.

z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za pierwsze

z nich na mocy

art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s.

w zw. z art. 7 § 2 k.k.s w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych po 1.000 złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z tych kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu.

Sąd odwoławczy uznał, że powyższe wymierzone oskarżonemu A. O. kary pozbawienia wolności są współmierne do stopnia jego zawinienia

i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu. Przy ich wymiarze sąd uwzględnił prawidłowo ustalone przez sąd pierwszej instancji okoliczności wpływające na ich wymiar, w szczególności jego istotną rolę w przestępczej strukturze. Z uwagi na dużą skalę przestępczej działalności sąd odwoławczy nie znalazł podstaw do innego niż sąd pierwszej instancji ukształtowania ilości stawek dziennych grzywny. Jednak już przy określaniu wysokości jednej stawki dziennej uwzględnił dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne i stosunki majątkowe, ustalone przez sąd pierwszej instancji. Miała też na uwadze pożar jaki miał miejsce w dniu 4 grudnia 2010 roku

w domu zajmowanym przez jego byłą żonę.

W związku z tym uznał, że odpowiednia będzie wysokość jednej stawki

w kwocie 1000 złotych. Mając na uwadze to, że grzywnę orzeczono obok kary najsurowszej, która podlega wykonaniu, grzywna będzie także podlegała wykonaniu zgodnie z treścią art. 8 § 3 k.k.s.

W tym miejscu, podobnie jak w przypadku oskarżonego J. S., należy jeszcze wspomnieć, że sąd odwoławczy w podstawie wymiaru kary pozbawienia wolności za przestępstwo skarbowe wśród podstaw obostrzenia kary nie powołał art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s. oraz art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s., jak zrobił to sąd pierwszej instancji.

Pierwszy z powołanych przepisów art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s. mówi o tym, że sąd stosuje nadzwyczajne obostrzenie kary, jeśli sprawca uczynił sobie z popełnienia przestępstw skarbowych stałe źródło dochodu, gdy tymczasem w powyższej sprawie oskarżony A. O., jak i pozostali oskarżeni, dopuścili się tylko jednego przestępstwa skarbowego, a więc wspomniany przepis nie ma on tutaj zastosowania.

Natomiast drugi z powołanych przepisów art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. przewiduje nadzwyczajne obostrzenie kary pozbawienia wolności w wypadku między innymi sprawcy czynu zabronionego z art. 54 § 1 k.k.s. w wypadku, gdy kwota uszczuplenia należności publicznoprawnej jest „wielka”. Tymczasem sąd pierwszej instancji błędnie, ale konsekwentnie przyjmował w opisach przestępstw skarbowych przypisanych oskarżonym, że kwota uszczuplenia należności publicznoprawnej jest tylko „duża”. Natomiast art. 53 § 14 i 15 k.k.s. wyraźnie różnicuje te pojęcia.

W konsekwencji, przy braku w tej części apelacji na niekorzyść oskarżonych sąd odwoławczy dokonując zmiany zaskarżonego wyroku nie powołał już

w podstawie prawnej skazania zarówno art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s., jak i art. art. 38 § 2

pkt 1 k.k.s. Pozostały jednak inne podstawy obostrzenia kary określone w art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s., albowiem niewątpliwie oskarżeni popełnili umyślne przestępstwo skarbowe działając w zorganizowanej grupie przestępczej, powodując uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości.

Nie było natomiast najmniejszych podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku

w zakresie przypisanego oskarżonemu udziałowi w zorganizowanej grupie przestępczej, tj. występku z art. 258 § 1 k.k., choćby z uwagi na istotną rolę jaką odgrywał w niej oskarżony A. O.. Trudno w związku z tym twierdzić, że kara 1 roku i 6 miesięcy orzeczona za to przestępstwo jest karą surową i to w stopniu rażącym.

Sąd odwoławczy zmienił też punkt 9 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że

na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 6 zaskarżonego wyroku za przestępstwo

z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie IV części wstępnej wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie 4 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonemu A. O. nową karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Zmienił punkt 10 zaskarżonego wyroku w

ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego A. O. w punkcie 5 niniejszego wyroku nowej kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności zaliczył mu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 5 stycznia 2011 roku.

Sąd odwoławczy uznał, że kara łączna w tej wysokości będzie karą odpowiednią, uwzględniającą wszystkie dyrektywy wymiaru kary łącznej,  
a w szczególności to, że bliski jest związek przypisanego oskarżonemu przestępstwa polegającego na udziale w zorganizowanej grupie przestępczej z drugim przypisanym mu czynem, do którego zastosowano konstrukcję idealnego zbiegu czynów karanych  
z art. 8 k.k.s.

Przechodząc do apelacji obrońcy oskarżonego S. M. należy na wstępie zauważyć, że wbrew jej twierdzeniom ocena wyjaśnień oskarżonych R. S. i K. B. nie została dokonana z naruszeniem zasad prawidłowego wnioskowania, o czym była już szerzej mowa przy analizie apelacji obrońcy oskarżonego J. S. i apelacji obrońcy oskarżonego A. O.. Poza tym skarżący nie przedstawia w apelacji przykładów takich uchybień.

Wyjaśnienia oskarżonych R. S. i K. B. wyraźnie obciążają oskarżonego S. M. i wskazują na to, że jego rola w przestępczym procederze była istotna, jak trafnie ustalił to sąd pierwszej instancji. Brał on udział w transporcie maszyn stanowiących linię produkcyjną służącą do wyrobu papierosów. Uczestniczył w spotkaniach organizacyjnych i co najważniejsze wynajął magazyn  
w B., gdzie składowano krajankę tytoniową i inne komponenty do produkcji papierosów. Przechowywano w nim także maszyny do produkcji papierosów i gotowe partie papierosów.

Poza tym rodzaj przechowywanych przedmiotów i skala dokonywanych transportów, przy ciężących na nim zarzutach pomocnictwa do nielegalnej produkcji papierosów w sprawie toczącej już wtedy przed sądem, uniemożliwia zasłanianie się nieświadomością, co do celu działania innych oskarżonych. Przy czym wspomniana prowadzona już wcześniej sprawa karna, to ta o sygn. (...), która toczy się jeszcze przed Sądem Rejonowym w S.. Oskarżonymi są w niej J. S., A. O. i S. M..

Jednak mimo powyższych uwag i prawidłowych w znacznej części ustaleń sądu pierwszej instancji zaskarżony wyrok w odniesieniu do oskarżonego S. M. nie mógł się ostać, albowiem w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku brak odniesienia się przez Sąd Okręgowy do prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego  
w B. z dnia 15 grudnia 2009 roku w sprawie o sygn. akt (...)  
i konsekwencji z niego płynących.

Na mocy wspomnianego wyroku skazano S. M. między innymi za przechowywanie w dniu 4 grudnia 2008 roku w B. w magazynie przy ulicy (...) wyrobów tytoniowych w postaci tytoniu ciętego luzem w ilości 6.491,00 kg oraz w postaci papierosów (...) i (...) bez polskich znaków akcyzy, czym spowodował uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości.

Tymczasem z ustaleń poczynionych przez sąd merytoryczny w niniejszej sprawie wynika, że do powyższego magazynu wkroczyli funkcjonariusze organów ścigania w trakcie trwania czwartego cyklu produkcji papierosów przez oskarżonych  
w miejscowości K.. Wykrycie tego magazynu było powodem zaprzestania produkcji papierosów w ramach 4 cyklu przez oskarżonych występujących w niniejszej sprawie.

W związku z ujawnieniem w tym magazynie papierosów i krajanki tytoniowej wcześniej wystąpiono z aktem oskarżenia przeciwko oskarżonemu S. M., bo dopiero później wyszło na jaw, że wspomniany magazyn odgrywał także znaczącą rolę w większym przedsięwzięciu, w którym uczestniczył wspomniany oskarżony. Dopiero wysłuchanie innych oskarżonych w związku z zatrzymaniem ich w dniu 4 maja 2009 roku w trakcie ostatniego, piątego cyklu

produkcji papierosów na masową skalę, pozwoliło na ujawnienie roli w całym przedsięwzięciu oskarżonego S. M. i wynajmowanego przez niego magazynu w B..

W konsekwencji ilość krajanki tytoniowej zabezpieczonej wcześniej w tym magazynie uwzględniono w opisach czynów przypisanych w niniejszej sprawie oskarżonym o kwalifikacji z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej, jak też w wyliczeniach uszczuplenia należności publicznoprawnych w wypadku usiłowania występku z art. 54 § 1 k.k.s. Miało to racjonalne podstawy w wypadku większości oskarżonych, albowiem wszyscy działali wspólnie i w porozumieniu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej.

Niemniej jednak w wypadku samego oskarżonego S. M. wydaje się że nie było to w pełni uzasadnione, albowiem za wycinek tej wspólnej przestępczej działalności został już wcześniej prawomocnie skazany. Ta sama ilość m.in. krajanki tytoniowej pojawiła się w opisie czynu w zaskarżonym wyroku, co sugeruje, że został dwukrotnie skazany za to samo zachowanie.

Można oczywiście bronić tezy, że ten wcześniejszy czyn, za który oskarżony został już prawomocnie skazany, to odrębne przestępstwo, a nie jedno i to samo zachowanie, ale wnioski w tym zakresie i stosowna argumentacja powinny znajdować się w pisemnych motywach wyroku sądu pierwszej instancji.

Sąd odwoławczy nie jest przecież powołany do dokonywania własnych ustaleń faktycznych, ale od kontroli tego co ustalił sąd pierwszej instancji.

Zasadniczym więc powodem uchylecia wyroku w odniesieniu do oskarżonego S. M. był brak odniesienia się przez sąd pierwszej instancji do wcześniejszego prawomocnego wyroku, na mocy którego skazano oskarżonego za fragment, wycinek zarzucanej mu w niniejszym postępowaniu przestępczej działalności. Brak tych ustaleń spowodował, że wyrok w tej części wymyka się spod kontroli odwoławczej. Natomiast skomplikowany proces wyliczania uszczuplenia należności skarbowych w postaci podatku akcyzowego, przy których to operacjach organy skarbowe posilkowały się specjalnym programem komputerowym, dodatkowo wykluczało wydanie w tej części przez sąd odwoławczy wyroku o charakterze reformatoryjnym.

Mimo, że wspomniane wątpliwości co do przypisanej oskarżonemu ilości krajanki tytoniowej i wartości uszczuplenia należności publicznoprawnej dotyczyły tylko dwóch z trzech przepisanych oskarżonemu S. M. przestępstw, sąd odwoławczy uznał za wskazane uchylić wyrok w odniesieniu do tego oskarżonego w całości. Uchylił więc i orzeczenie na mocy którego przypisano mu udział

w zorganizowanej grupie przestępczej, albowiem w jego opisie są między innymi stwierdzenia o tym, że wspomniana grupa miała na celu popełnianie przestępstw

i przestępstw skarbowych, polegających na wytwarzaniu znacznych ilości wyrobów tytoniowych oraz uchylaniu się od obowiązków podatkowych poprzez ukrywanie podstawy i przedmiotu opodatkowania oraz uszczupleniu i usiłowaniu uszczuplenia należności Skarbu Państwa, gdyż bez dokładnego wyliczenia wspomnianych ilości

i wartości utrzymywanie w mocy tego orzeczenia byłoby po prostu przedwczesne.

W związku z powyższym Sąd Apelacyjny uchylił orzeczenia zawarte w punktach: 11, 12, 13 i 14 zaskarżonego wyroku i sprawę w tej części – dotyczącej oskarżonego S. M. – przekazał Sądowi Okręgowemu w Częstochowie do ponownego rozpoznania.

Natomiast częściowo zasadna okazała się apelacja obrońcy oskarżonych R. S., P. K. i Ł. D. w zakresie orzeczenia o karze, a zwłaszcza karze grzywny, albowiem generalnie przy określeniu wysokości poszczególnych stawek dziennych sąd pierwszej instancji nie dostosował ich wysokości do możliwości finansowych oskarżonych. Tymczasem art. 23 § 3 k.k.s. wyraźnie wskazuje na to, że ustalając stawkę dzienną sąd bierze pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe.

Na marginesie należy tylko wspomnieć, że skarżący wnosił o wymierzenie oskarżonemu Ł. D. kary łącznej pozbawienia wolności przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji, mimo że w zaskarżonym wyroku wymierzono mu karę łączną pozbawienia wolności właśnie przy zastosowaniu tej zasady.

Niemniej jednak najistotniejsza zmieniana zaskarżonego wyroku w tej części, tj. w odniesieniu do oskarżonych R. S., P. K. i Ł. D. nastąpiła w związku z przyjęciem przez sąd odwoławczy, że dwa z trzech przypisanych im zachowań to jeden i ten sam czyn w rozumieniu art. 8 k.k.s., który określa warunki przyjęcia konstrukcji idealnego zbiegu czynów karalnych, idealnego zbiegu przestępstw.

Podobnie jak w wypadku oskarżonego A. O. sąd odwoławczy uznał, że oskarżony R. S. jednym i tym samym czynem polegającym

w zasadniczej części na wytwarzaniu, bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znacznych ilości wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...)i (...), wyczerpał znamiona z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, znamiona z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku

prawa własności przemysłowej, oraz znamiona art. 12 ustawy z dnia 9 listopada

1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych, a także z racji tego, że do momentu interwencji organów ścigania usiłował wytworzyć kolejne partie papierosów wyczerpał znamiona z art. 13 § 1 k.k.

w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawa własności przemysłowej, oraz art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych.

Opisanym powyżej zachowaniem R. S. ułatwił oskarżonemu J. S. popełnienie przestępstwa skarbowego polegającego na narażeniu

i usiłowaniu narażenia Skarb Państwa na szczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości.

R. S. podobnie jak i inni oskarżeni, udzielił pomocy J. S., w popełnieniu czynu karalnego z art. 54 § 1 k.k.s i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s oraz art. 69 § 1 k.k.s.

Takim zachowaniem sam oskarżony R. S. wyczerpał znamiona z art.

18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s w zw.

z art. 69 § 1 k.k..

W konsekwencji Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób,

że przyjmując, iż zachowanie przypisane oskarżonemu R. S. w punktach 16 i 17 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XI i XII części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.**, będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku

o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy

z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119,

poz. 1117, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1996 roku, z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy

z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw.

z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku, z późniejszymi zmianami)

w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia

przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1996 roku, z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw.

z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s.

i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku,

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, a za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw.

z art. 7 § 2 k.k.s w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s., art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s.

i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu także karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po

400 złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest kara orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu.

W ocenie sądu odwoławczego dwie kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu R. S.w związku z zastosowaniem konstrukcji idealnego zbiegu czynów karalnych uwzględniają w dostatecznym stopniu stopień zawinienia sprawcy i stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, do którego ma zastosowanie art. 8 k.k.s. Natomiast kara grzywny orzeczona w wymiarze 150 stawek dziennych po 400 złotych każda dodatkowo uwzględnia okoliczności określone

w art. 23 § 3 k.k.s. Będzie ona zgodnie z art. 8 § 3 k.k.s. także podlegała wykonaniu.

Sąd odwoławczy zmienił też punkt 18 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 15 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie X części wstępnej wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie 8 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonemu R. S.nową karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Zastosował więc przy jej wymiarze zasadę pełnej absorpcji. W ocenie sądu

II instancji jest ona karą odpowiednią, uwzględniającą wszystkie dyrektywy wymiaru kary łącznej. W szczególności w dostatecznym stopniu uwzględnia bliski związek między skazania oskarżonego za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. z czynem do którego zastosowano konstrukcję idealnego zbiegu czynów karalnych z art. 8 k.k.s.

Ponadto w związku z wymierzeniem na nowo kary łącznej zmienił punkt

19 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesił oskarżonemu R. S.wykonanie orzeczonej wobec niego w punkcie 9 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

Zmienił punkt 20 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu R. S.na poczet orzeczonej wobec niego

w punkcie 8 niniejszego wyroku kary grzywny okres zatrzymania od dnia 4 maja

2009 roku do dnia 6 maja 2009 roku oraz w dniu 30 czerwca 2009 roku, uznając tym samym grzywnę za wykonaną do wysokości 8 stawek dziennych. W tym zakresie sąd odwoławczy dodatkowo zaliczył oskarżonemu jeszcze jeden dzień zatrzymania, albowiem wspomniany fakt bezspornie wynikał z akt niniejszej sprawy.

Podobnie jak w wypadku oskarżonego R. S.sąd odwoławczy uznał, że oskarżony P. K.jednym i tym samym czynem polegającym w zasadniczej części na wytwarzaniu, bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znacznych ilości wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...)i (...), wyczerpał znamiona z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca

2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, znamiona z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej, oraz znamiona art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995

roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych, a także z racji tego, że do momentu interwencji organów ścigania usiłował wytworzyć kolejne partie papierosów wyczerpał znamiona z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej, oraz art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych.

Opisane powyżej zachowanie P. K. ułatwiło oskarżonemu J. S. popełnienie przestępstwa skarbowego polegającego na narażeniu i usiłowaniu narażenia Skarb Państwa na szczyplenie należności publicznoprawnej dużej wartości.

P. K., podobnie jak i inni oskarżeni, udzielił pomocy J. S., w popełnieniu czynu karnego z art. 54 § 1 k.k.s i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s oraz art. 69 § 1 k.k.s.

Takim zachowaniem sam oskarżony P. K. wyczerpał znamiona z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s w zw. z art. 69 § 1 k.k..

W konsekwencji Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmując, iż zachowanie przypisane oskarżonemu P. K. w punktach 28 i 29 orzeczenia sądu pierwszej instancji, opisane w punktach XVII i XVIII części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1996 roku, z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1996 roku, z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. oraz art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu także karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 250 złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z tych kar pozbawienia wolności, orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu.

W ocenie sądu odwoławczego kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu P. K. w związku z zastosowaniem konstrukcji idealnego zbiegu czynów karalnych uwzględniają w dostatecznym stopniu stopień zawinienia sprawcy



i stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, do którego ma zastosowanie art. 8 k.k.s. Natomiast kara grzywny orzeczona w wymiarze 100 stawek dziennych po 250 złotych każda dodatkowo uwzględnia okoliczności określone

w art. 23 § 3 k.k.s. Będzie ona także zgodnie z art. 8 § 3 k.k.s. podlegała wykonaniu.

Sąd odwoławczy zmienił też punkt 30 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 27 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XVI części wstępnej wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie 16 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonemu P. K.nową karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zastosował więc przy jej wymiarze zasadę pełnej absorpcji. W ocenie sądu

II instancji jest ona karą odpowiednią, uwzględniającą wszystkie dyrektywy wymiaru kary łącznej. W szczególności w dostatecznym stopniu uwzględnia bliski związek skazania oskarżonego za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. z czynem do którego zastosowano konstrukcję idealnego zbiegu czynów karalnych z art. 8 k.k.s.

Ponadto w związku z wymierzeniem na nowo kary łącznej zmienił punkt

31 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesił oskarżonemu P. K.wykonanie orzeczonej wobec niego w punkcie 17 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

Zmienił też punkt 32 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art.

63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu K. K.na poczet orzeczonej

w punkcie 16 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 6 maja 2009 roku oraz dzień 30 czerwca 2009 roku, uznając tym samym grzywnę za wykonaną do wysokości 8 (ośmiu) stawek dziennych. W porównaniu z wyrokiem sądu pierwszej instancji zaliczył mu na poczet orzeczonej kary grzywny nie trzy, a cztery dni rzeczywistego pozbawienia wolności.

Podobnie jak w wypadku oskarżonego P. K.sąd odwoławczy uznał, że oskarżony Ł. D.jednym i tym samym czynem polegającym w zasadniczej części na wytwarzaniu, bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znacznych ilości wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...)i (...), wyczerpał znamiona z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca

2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, znamiona z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej, oraz znamiona art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych, a także

z racji tego, że do momentu interwencji organów ścigania usiłował wytworzyć kolejne partie papierosów wyczerpał znamiona z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2

w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego

oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej, oraz art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych.

Opisane powyżej zachowanie Ł. D.ułatwiło oskarżonemu J. S.popełnienie przestępstwa skarbowego polegającego na narażeniu

i usiłowaniu narażenia Skarb Państwa na szuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości.

Ł. D., podobnie jak i inni oskarżeni, udzielił pomocy J. S., w popełnieniu czynu karalnego z art. 54 § 1 k.k.s i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s oraz art. 69 § 1 k.k.s.

Takim zachowaniem sam oskarżony Ł. D. wyczerpał znamiona

z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s.

w zw. z art. 69 § 1 k.k..

W konsekwencji Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmując, iż zachowanie przypisane oskarżonemu Ł. D.

w punktach 34 i 35 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XX

i XXI części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.**, będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U.

Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1996 roku, z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw.

z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku z późniejszymi zmianami)

w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia

przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1996 roku, z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw.

z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art.

37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. oraz art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych po 200 złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z tych kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 7 miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu.

W ocenie sądu II instancji kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu Ł. D. w związku z zastosowaniem konstrukcji idealnego zbiegu czynów karalnych uwzględniają w dostatecznym stopniu stopień zawinienia sprawcy i stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, do którego ma zastosowanie art. 8 k.k.s. Natomiast kara grzywny orzeczona w wymiarze 40 stawek dziennych po 200 złotych każda dodatkowo uwzględnia okoliczności określone

w art. 23 § 3 k.k.s. Będzie ona także zgodnie z art. 8 § 3 k.k.s. podlegała wykonaniu.

Sąd odwoławczy zmienił też punkt 36 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 33 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XIX części wstępnej wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie 20 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonemu Ł. D. karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności. Przy jej wymiarze, podobnie jak w przypadku oskarżonych R. S. i P. K. zastosował w odniesieniu do oskarżonego Ł. D. zasadę pełnej absorpcji.

Zmienił punkt 37 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesił oskarżonemu Ł. D. wykonanie orzeczonej wobec niego w punkcie 21 niniejszego orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

Zmienił punkt 38 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu Ł. D. na poczet orzeczonej w punkcie 20 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego zatrzymania w dniu 4 maja 2009 roku, uznając tym samym grzywnę za wykonaną do wysokości 2 stawek dziennych.

W tym zakresie nie zasługiwała więc na uwzględnienie apelacja prokuratora, który w istocie rzeczy zakwestionował wymierzenie oskarżonym R. S., K. B., P. K. i Ł. D. kar pozbawienia wolności z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia ich wykonania na okres próby. W ocenie sądu odwoławczego choćby z racji tego, że wspomniani oskarżeni przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów i złożyli wyjaśnienia dzięki którym organa ścigania i wymiaru sprawiedliwości mogły pociągnąć do odpowiedzialności pozostałych oskarżonych, zasługiwali na szczególne potraktowanie. Ponadto gdy uwzględni się ich role w przestępczej działalności oraz to, że nie byli do tej pory karani i mają pozytywne opinie w miejscu zamieszkania, można zasadnie twierdzić, że w ich wypadku zachodzi wyjątkowy wypadek w rozumieniu art. 41a § 1 k.k.s., uzasadniony szczególnymi okolicznościami, usprawiedliwiający sięgnięcie po instytucję warunkowego zawieszenia wykonania na okres próby orzeczonych wobec nich kar pozbawienia wolności.

Tym bardziej, że warunkowemu zwieszeniu wykonania kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec wspomnianych czterech oskarżonych nie sprzeciwiały się potrzeby w zakresie prawidłowego kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Nietrafne okazały się zarzuty zawarte w apelacji obrońcy I. Z. kwestionujące przypisanie temu oskarżonemu przestępstwa polegającego na udziale w zorganizowanej grupie przestępczej, występku polegającego między innymi na produkcji papierów i czynu polegającego na udzieleniu pomocy oskarżonemu J. S. w popełnieniu przestępstwa skarbowego polegającego na uchylaniu się od opodatkowania podatkiem akcyzowym.

Także i w tym przypadku wszystkie wywody odnoszące się do istnienia grupy przestępczej, jej funkcjonowania, wytwarzania wyrobów tytoniowych, a przedstawione przy omawianiu innych apelacji, są tutaj aktualne. To, iż oskarżony I. Z. brał udział w grupie przestępczej zorganizowanej i kierowanej przez J. S. wyraźnie wynika z omawianych wcześniej wyjaśnień oskarżonych, którzy przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów. Także przypisanie mu pozostałych dwóch przestępstw sąd pierwszej instancji oparł o wspomniane powyżej dowody.

Oskarżony wspólnie z innymi Ukraińcami zatrzymany został na „gorącym uczynku” przestępstwa, przy profesjonalnej linii do wyrobu papierosów, w trakcie trwania ostatniego, piątego już cyklu produkcyjnego.

W ocenie sądu odwoławczego trudno, jak robi to skarżący, zaślaniać się brakiem świadomości uczestniczenia w przedsięwzięciu o charakterze przestępczym. Za taką tezę przemawia przede wszystkim to w jakich warunkach wytwarzano papierosy. Ukraińcy pracujący przy produkcji byli skoszarowani. Nie mogli wychodzić poza teren hali w której pracowali, nie mogli podchodzić do okien. Praca maszyn przy których pracowali była celowo zagłuszana przez maszyny do produkcji gwoździ. Oskarżony był też przy montażu maszyn. Ponadto dochodziło do ewakuacji zakładu w sytuacjach zagrożenia.

Poza tym w tych prowizorycznych warunkach produkowano papierosy bardzo znanych marek. Natomiast oskarżony wcześniej przez długie lata pracował w (...) Fabryce (...).

Wszystkie przytoczone powyżej fakty należycie ustalił i ocenił sąd pierwszej instancji. Nie było więc podstaw do kwestionowania zaskarżonego wyroku w odniesieniu do oskarżonego I. Z..

Niemniej jednak, tak jak w wypadku pozostałych oskarżonych, sąd odwoławczy uznał, że dwa z trzech przypisanych i temu oskarżonemu zachowań, to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.

Przyjął bowiem, że jednym i tym samym czynem polegającym w zasadniczej części na wytwarzaniu, bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znacznych ilości wyrobów

tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...), oskarżony I. Z. wyczerpał znamiona z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, znamiona z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej, oraz znamiona art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych, a także z racji tego, że do momentu interwencji organów ścigania usiłował wytworzyć kolejne partie papierosów wyczerpał znamiona z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej, oraz art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych.

Opisany powyżej zachowaniem I. Z. ułatwiło oskarżonemu J. S. popełnienie przestępstwa skarbowego polegającego na narażeniu i usiłowaniu narażenia Skarb Państwa na szuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości.

I. Z., podobnie jak i inni oskarżeni, udzielił pomocy J. S., w popełnieniu czynu karalnego z art. 54 § 1 k.k.s i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s oraz art. 69 § 1 k.k.s.

Takim zachowaniem sam oskarżony I. Z. wyczerpał znamiona z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmując, iż zachowanie przypisane oskarżonemu I. Z. w punktach 55 i 56 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XXXII i XXXIII części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.**, będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1996 roku, z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności

oraz karę grzywny w wysokości 42 stawek dziennych po 800 złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu.

Kary wymierzone oskarżonemu są współmierne do stopnia zawinienia oskarżonego i adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości czynów karalnych, których się dopuścił w ramach jednego i tego samego czynu, o którym mowa w art. 8 k.k.s.

Nie było też podstaw do kwestionowania wymiaru kary orzeczonej za przestępstwo powszechne z art. 258 § 1 k.k.

Konsekwencja wskazanych powyżej ustaleń, co do idealnego zbiegu czynów karanych była zmiana punktu 57 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 54 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XXXI części wstępnej wyroku oraz tej orzeczonej w punkcie 28 niniejszego wyroku i wymierzono oskarżonemu I. Z. karę łącznej 1 roku pozbawienia wolności. Identycznej jak tej wymierzonej oskarżonemu przez sąd pierwszej instancji. W ocenie sądu odwoławczego jest odpowiednia, albowiem uwzględnia wszystkie dyrektywy wymiaru kary łącznej.

Sąd odwoławczy zmienił punkt 58 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu I.owi Z. na poczet orzeczonej w punkcie 29 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dniu 4 maja 2009 roku do dnia 4 maja 2010 roku, oraz zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej w punkcie 28 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 24 maja 2010 roku, uznając tym samym obie te kary za wykonane w całości.

Oskarżeni Ukraińcy, którym Sąd Okręgowy w Częstochowie w dniu 25 maja 2010 roku uchylił areszt tymczasowy wyjechali z Polski i proces zakończył się przed sądem pierwszej instancji już bez ich obecności.

Natomiast jeśli chodzi o apelację obrońcy oskarżonego T. C., to podniesione w niej zarzuty także okazały się niezasadne. Skarżący sugeruje w niej, że nie miał świadomości, że przewoził tytoń i papierosy w kartonach, a więc nie miał świadomości, że uczestniczy w przestępczym procederze. Zakwestionował też rozpoznanie go przez jednego z oskarżonych.

Tymczasem materiał dowodowy zgromadzony w sprawie w postaci wyjaśnień, nie tylko jednego oskarżonego, jednoznacznie wskazuje na to, że oskarżony T. C. był członkiem grupy przestępczej kierowanej przez J. S.. Do niego głównie należało dostarczanie komponentów do produkcji papierosów do miejsc w których je wytwarzano oraz odbiór gotowych partii towaru.

Poza tym, jak słusznie zwrócił na to uwagę pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, przy przewozie papierosów i tytoniu nie jest możliwy brak świadomości, co do zawartości przewożonego towaru, albowiem faktem notoryjnym, znajdującym potwierdzenie w zeznaniach świadków i wyjaśnieniach oskarżonych, jest intensywny zapach tytoniu. Tym bardziej, że z wyjaśnień oskarżonych pracujących przy produkcji, rozładunku półproduktów i załadunku gotowych partii papierosów wynika, że tytoń znajdujący się w hali produkcyjnej nie był szczególnie izolowany. Ponadto osoba transportująca tytoń, czy gotowe papierosy nie mogła nie zauważyć nietypowych okoliczności i miejsc załadunku lub rozładunku, czy trybu konwojowania poszczególnych dużych partii ładunków.

Ponadto zatrudnienie oskarżonego w innej firmie, o którym wspomniał na rozprawie odwoławczej nie wyklucza jego udziału w przypisanej mu przestępczej działalności, a to z uwagi na jego specyficzną rolę w całym przedsięwzięciu i fakt, że produkcja odbywała się w pięciu krótkich cyklach produkcyjnych, trwających maksymalnie kilka tygodni na przestrzeni blisko półtora roku, które przedzielały miesiące w których nie produkowano papierosów.

Tak więc nie było najmniejszych podstaw do podważania ustaleń sądu pierwszej instancji w odniesieniu do udziału w poszczególnych przestępstwach oskarżonego T. C..

Niemniej jednak, podobnie jak w wypadku innych oskarżonych, sąd odwoławczy uznał, że dwa z trzech przypisanych oskarżonemu zachowań to w istocie rzeczy jeden i ten sam czyn w rozumieniu art. 8 k.k.s.

Uznał mianowicie, że jednym i tym samym czynem polegającym w zasadniczej części na wytwarzaniu, bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znacznych ilości wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...), oskarżony T. C. wyczerpał znamiona z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art.

14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, znamiona z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca

2000 roku prawo własności przemysłowej, oraz znamiona art. 12 ustawy z dnia

9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu

i wyrobów tytoniowych, a także z racji tego, że do momentu interwencji organów ścigania usiłował wytworzyć kolejne partie papierosów wyczerpał znamiona z art.

13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej, oraz art.

12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych.

Opisane powyżej zachowanie oskarżonego T. C. ułatwiło oskarżonemu J. S. popełnienie przestępstwa skarbowego polegającego na narażeniu i usiłowaniu narażenia Skarb Państwa na szczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości.

T. C., podobnie jak i inni oskarżeni, udzielił pomocy J. S., w popełnieniu czynu karalnego z art. 54 § 1 k.k.s i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s oraz art. 69 § 1 k.k.s.

Takim zachowaniem sam oskarżony T. C. wyczerpał znamiona z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw.

z art. 69 § 1 k.k..

W konsekwencji Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmując, iż zachowanie przypisane oskarżonemu T. C. w punktach 40 i 41 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XXIII i XXIV części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.**, będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku

o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy

z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119,

poz. 1117, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu

i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1996 roku, z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy

z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw.

z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami)

w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1996 roku, z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k.

w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k.

w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności, a za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art.

54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1

i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu także karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych po 800 złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności podlega wykonaniu.

W ocenie sądu II instancji kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu T. C. w związku z zastosowaniem konstrukcji idealnego zbiegu czynów karalnych uwzględniają w dostatecznym stopniu stopień zawinienia sprawcy i stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, do którego ma zastosowanie art. 8 k.k.s. Natomiast kara grzywny orzeczona w wymiarze 70 stawek dziennych po 800 złotych każda dodatkowo uwzględnia okoliczności określone

w art. 23 § 3 k.k.s. Będzie ona także zgodnie z art. 8 § 3 k.k.s. podlegała wykonaniu.

Sąd odwoławczy zmienił też punkt 42 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 39 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XXII części wstępnej wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie 24 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonemu T. C. nową karę łączną 1 roku pozbawienia wolności. Przy jej wymiarze sąd odwoławczy zastosował zasadę pełnej absorpcji.

Istotniejszą zmianą dla oskarżonego, w porównaniu z tym co zrobił sąd pierwszej instancji, było warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec niego kary łącznej pozbawienia wolności, oparte o przepis art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a § 1 i 2 k.k.s., na okres próby wynoszący 5 lat z jednoczesnym oddaniem go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

Za takim rozwiązaniem przemawiało przede wszystkim to, że w chwili obecnej oskarżony pracuje i ma pozytywną opinię w miejscu zamieszkania. Nie bez znaczenia było też to, że jego rola w przestępczym procederze nie była znacząca, a z opinii psychologicznej wynika, że stwierdzono u niego niższy od przeciętnego poziom inteligencji. Sąd odwoławczy uznał, że możliwa jest jego resocjalizacji w warunkach wolnościowych. Zastosował wobec niego dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności mimo, że czynu karalnego multikwalifikowanego w oparciu o pozakodeksowe przepisy karne dopuścił się

w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 k.k. i mimo zaistnienia ustawowej okoliczności wpływającej na obostrzenie kary przewidzianej

w art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w postaci popełnienia przestępstwa skarbowego

w zorganizowanej grupie przestępczej. Sąd Apelacyjny z powodów wskazanych powyżej uznał, że zachodzi wyjątkowy wypadek określony w art. 41a § 1 k.k.s., usprawiedliwiony szczególnymi okolicznościami.

Ponadto zmienił punkt 43 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy

art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu T. C. na poczet orzeczonej

w punkcie 24 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 28 września 2009 roku do dnia 1 listopada 2009 roku, uznając tym samym grzywnę za wykonaną w całości.

Natomiast apelacja obrońcy oskarżonego K. B. okazała się bezzasadna. Zakwestionowano w niej tylko część wyroku w zakresie zasądzonej między innymi od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego (...)kwoty 100.000 złotych tytułem częściowego naprawienia szkody.

Skarżący nie kwestionował w apelacji faktu naruszenia przez oskarżonych prawa do znaku towarowego, a jedynie fakt zaistnienia szkody po stronie oskarżyciela posiłkowego. W tym miejscu należy przypomnieć, że „znakiem towarowym jest postrzegane zmysłowo oznaczenie przeznaczone do odróżniania towarów i usług pochodzących z

jednego przedsiębiorstwa od towarów (usług) tego samego rodzaju (takich samych lub podobnych) pochodzących z innego przedsiębiorstwa”, (art. 120 ust. 1 ustawy prawo o znakach towarowych: zob. Anna Tischner, Odpowiedzialność majątkowa za naruszenie prawa do znaków towarowych, Oficyna a Wolters Kluwer business. Warszawa, 2008 roku, str. 20)

Niemniej jednak, jak trafnie ustalił to sąd merytoryczny, skutki zjawisk rynkowych wywołanych naruszeniem prawa do znaku towarowego określane są jako szkody polegające na dyskredytacji uprawnionego, zdezorientowaniu konsumentów

i wprowadzeniu na rynku stanu niepewności, a w rezultacie osłabieniu wizerunku marki i renomy przedsiębiorstwa, osłabieniu zdolności odróżniania znaku i osłabieniu popytu na produkty oznaczone takim znakiem. Szkody mogą obejmować konieczność ponoszenia dodatkowych wydatków na reklamę, wyjaśnienie sytuacji rynkowej

i koszty eliminowania następstw powstałego stanu rynkowego spowodowanego ujawnieniem tzw. podróbek. Ustalenie faktu zajścia szkody stanowił w niniejszej sprawie wynik wnioskowania z innych ustalonych faktów lub znanych powszechnie, jako okoliczności notoryjne.

Skarżący nie kwestionował, że oskarżony, który zresztą przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, uczestniczył w nielegalnej produkcji papierosów, które stanowiły pirackie kopie oryginalnych wyrobów koncernu (...). W związku z powyższym, nie może kwestionować, że trafiały one do bezpośrednich konsumentów, a więc niewątpliwie pokrzywdzony koncern ponosił szkodę, choćby z faktu, że wypierały oryginalne, markowe produkty, zmniejszając przy tym zaufanie do znanej marki.

W tym miejscu należy tylko wspomnieć, że bez znaczenia dla faktu zaistnienia szkody ma to, czy zaistniała ona na terenie Polski, czy terenie innego europejskiego kraju położonego na zachód od Polski, albowiem wszystkie te kraje wraz z Polską są w Unii Europejskiej, która jest też jednym wielkim obszarem celnym – unią celną, na terenie której obowiązują zharmonizowane stawki podatkowe.

Nie do zaakceptowania jest też rozumowanie zaprezentowane przez skarżącego wskazujące na to, że pokrzywdzony przed wystąpieniem o naprawienie szkody powinien w pierwszej kolejności wystąpić o zaprzestanie naruszeń i wydanie uzyskanych korzyści. Powyższa argumentacja nie znajduje uzasadnienia ani w praktyce orzeczniczej, ani w piśmiennictwie.

Przy czym żadna z znanych metod wykładni nie uzasadnia tezy, iż brzmienie art. 296 prawa własności przemysłowej narzuca określona kolejność postępowania. Wymienione w powołanym przepisie roszczenia przysługują pokrzywdzonemu

w przypadkach naruszenia jego praw. Przywołany przepis nie wskazuje, aby warunkiem wystąpienia z żądaniem naprawienia szkody było wcześniejsze wystąpienie o zwrot korzyści uzyskanej przez sprawcę przestępstwa.

Aby zamknąć wspomniane kwestie należy tylko przypomnieć, iż kwota zasądzona tytułem naprawienia szkody jest kwotą symboliczną, gdy uwzględnia się wyliczenie szkody przedstawione przez pokrzywdzone przedsiębiorstwo.

Zasadnie więc sąd pierwszej instancji uznał, że były podstawy do orzeczenia nie tylko wobec oskarżonego K. B., ale wobec wszystkich oskarżonych środka karnego w postaci obowiązku częściowego naprawienia szkody.

Niewątpliwie w wyniku nowelizacji kodeksu karnego, która weszła w życie z dniem 8 czerwca 2010 roku uległa zmianie treść art. 46 § 1 k.k.

Niemniej jednak zarówno treść tego artykułu przed tą zmianą, jak i po niej, daje podstawę do orzeczenia o tym środku karnym. Art. 46 § 1 k.k. w czasie popełnienia przypisanych oskarżonym czynów, a więc w brzmieniu przed tą zmianą, przewidywał bowiem możliwość nałożenia obowiązku naprawienia szkody w wypadku skazania za przestępstwo przeciwko mieniu.

Tymczasem choć przedmiotem ochrony typów czynów zabronionych w art.



305 ustawy prawo własności przemysłowej jest w pierwszej kolejności interes osób uprawnionych do znaku towarowego, jak również pewność, prawidłowość obrotu, oraz zaufanie do użytkowanych znaków, to jednak dodatkowych przedmiotem ochrony jest też mienie osób uprawnionych do używania znaków towarowych, którzy doznają strat w wyniku posługiwania się znakami przez nieuprawnionych sprawców. (Prawo własności przemysłowej – Komentarz pod redakcją Piotra Rostańskiego Wydawnictwo C.H.BECK, Warszawa 2010)

Takie orzeczenie o częściowym naprawieniu szkody nie pozbawia oczywiście pokrzywdzonej firmy możliwości dochodzenia zrekompensowania całości szkody w procesie cywilnym.

Podobnie jak w wypadku innych oskarżonych, sąd odwoławczy uznał, że dwa z trzech przypisanych oskarżonemu K. B. zachowań to w istocie rzeczy jeden i ten sam czyn w rozumieniu art. 8 k.k.s.

Uznał mianowicie, że jednym i tym samym czynem polegającym w zasadniczej części na wytwarzaniu, bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znacznych ilości wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...)i (...), oskarżony K. B. wyczerpał znamiona z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art.

14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, znamiona z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca

2000 roku prawo własności przemysłowej, oraz znamiona art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu

i wyrobów tytoniowych, a także z racji tego, że do momentu interwencji organów ścigania usiłował wytworzyć kolejne partie papierosów wyczerpał znamiona z art.

13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej, oraz art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych.

Opisane powyżej zachowanie oskarżonego K. B. ułatwiło oskarżonemu J. S. popełnienie przestępstwa skarbowego polegającego na narażeniu i usiłowaniu narażenia Skarb Państwa na szczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości.

K. B., podobnie jak i inni oskarżeni, udzielił pomocy J. S., w popełnieniu czynu karalnego z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s oraz art. 69 § 1 k.k.s.

Takim zachowaniem sam oskarżony K. B. wyczerpał znamiona

z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s.

w zw. z art. 69 § 1 k.k..

W konsekwencji Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmując, iż zachowanie przypisane oskarżonemu K. B. w punktach 22 i 23 orzeczenia sądu pierwszej instancji, opisane w punktach XIV i XV części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.**, będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku

o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy

z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119,

poz. 1117, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001

roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej

(Dz. U.

Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1996 roku, z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k.

oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art.

13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy

art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 3 miesiące pozbawienia wolności, a za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. oraz art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu także karę 1 roku i 3 miesiące pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 600 złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s.,

iż tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze roku i 3 miesiące pozbawienia wolności podlega wykonaniu.

W ocenie sądu II instancji kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu K. B. w związku z zastosowaniem konstrukcji idealnego zbiegu czynów karalnych uwzględniają w dostatecznym stopniu stopień zawinienia sprawcy i stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, do którego ma zastosowanie art. 8 k.k.s. Natomiast kara grzywny orzeczona w wymiarze 100 stawek dziennych po 600 złotych każda dodatkowo uwzględnia okoliczności określone

w art. 23 § 3 k.k.s. Będzie ona także zgodnie z art. 8 § 3 k.k.s. podlegała wykonaniu.

Sąd odwoławczy zmienił też punkt 24 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 21 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XIII części wstępnej wyroku oraz tej orzeczonej w punkcie 12 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonemu K. B. nową karę łączną 1 roku i 3 miesiące pozbawienia wolności. Przy wymiarze tej kary sąd zastosował zasadę pełnej absorpcji.

Zmienił punkt 25 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesił oskarżonemu K. B. wykonanie orzeczonej wobec niego w punkcie 13 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego.

Zmienił punkt 26 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu K. B. na poczet orzeczonej w punkcie 12 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 23 czerwca 2009 roku, uznając tym samym grzywnę za wykonaną w całości.

Ponadto **na mocy art. 435 k.p.k.** sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w odniesieniu do sześciu oskarżonych – obywateli Ukrainy, którzy go nie skarżyli, albowiem względ na wewnętrzną sprawiedliwość wyroku przemawiał za takim rozwiązaniem.

Sąd odwoławczy z korzyścią dla tych oskarżonych wyszedł poza podmiotowe granice zaskarżenia. Wszak w wypadku zaistnienia przesłanek w nim przewidzianych zmiana orzeczenia na korzyść współoskarżonych jest nie tylko prawem,

ale i obowiązkiem sądu, w tym wypadku sądu odwoławczego.

Tak jak w wypadku pozostałych oskarżonych sąd odwoławczy uznał, że dwa z trzech przypisanych oskarżonemu R. L. zachowań, to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.

Przyjął bowiem, że jednym i tym samym czynem polegającym w zasadniczej części na wytwarzaniu, bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, w celu wprowadzenia do obrotu, znacznych ilości wyrobów tytoniowych, w których zawartość substancji szkodliwych przekraczała dopuszczalne normy, które oznaczył podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...), oskarżony R. L. wyczerpał znamiona z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art.

14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, znamiona z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca

2000 roku prawo własności przemysłowej, oraz znamiona art. 12 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu

i wyrobów tytoniowych, a także z racji tego, że do momentu interwencji organów ścigania usiłował wytworzyć kolejne partie papierosów wyczerpał znamiona z art.

13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku prawo własności przemysłowej, oraz art.

12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych.

Opisanym powyżej zachowaniem R. L. ułatwiło oskarżonemu J. S. popełnienie przestępstwa skarbowego polegającego na narażeniu i usiłowaniu narażenia Skarb Państwa na szczyplenie należności publicznoprawnej dużej wartości.

R. L. podobnie jak i inni oskarżeni, udzielił pomocy J. S., w popełnieniu czynu karalnego z art. 54 § 1 k.k.s i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s oraz art. 69 § 1 k.k.s.

Takim zachowaniem sam oskarżony R. L. wyczerpał znamiona

z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s.

w zw. z art. 69 § 1 k.k..

W konsekwencji Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób,

że przyjmując, iż zachowanie przypisane mu w punktach 45 i 46 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XXVI i XXVII części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1

i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca

2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych

(Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1996 roku, z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia

30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku, z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55, z 1996 roku, z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117, z 2001 roku,

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s

w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 42 stawek dziennych po 800 złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z tych kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu.

Zmienił też punkt 47 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art.

39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 44 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XXV części wstępnej wyroku oraz tej orzeczonej w punkcie

31 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonemu R. L. karę łączną 1 roku pozbawienia wolności.

Zmienił punkt 48 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu R. L. na poczet orzeczonej w punkcie 32 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 maja 2010 roku, oraz zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej w punkcie 31 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 24 maja 2010 roku, uznając tym samym obie te kary za wykonane w całości.

Podobnie na mocy art. 435 k.p.k. zmienił wyrok w odniesieniu do pozostałych oskarżonych – obywateli, którzy wyroku nie skarżyli. O tym jakie zapadły w ich sprawach orzeczenia będzie mowa w kolejnych partiach uzasadnienia.

Na poczet orzeczonych wobec oskarżonych – obywateli Ukrainy kar łącznych pozbawienia wolności i kar grzywny, podlegających wykonaniu w myśl art. 8 § 3 k.k.s., sąd odwoławczy, identycznie jak sąd pierwszej instancji, zaliczył okresy ich rzeczywistego pozbawienia wolności w powyższej sprawie.

W konsekwencji doszło do uznania, że wszystkie orzeczone kary, zarówno kary pozbawienia wolności, jak i kary grzywny, zostały wykonane w całości.

Częściowo zasadna okazała się apelacja prokuratora w zakresie w jakim zarzucono w niej obrazę prawa materialnego, a to art. 33 § 1 k.k.s. polegającą na

nie orzeczeniu wobec oskarżonych R. S., K. B., P. K.

i Ł.D.środku karnego w postaci przepadku korzyści uzyskanej pośrednio z popełnienia przestępstwa skarbowego.

Niewątpliwie, jak prawidłowo ustalił to sąd merytoryczny, zarówno oskarżeni Ukraińcy, pracujący bezpośrednio przy linii produkcyjnej służącej do wytwarzania papierosów, jak i wspomagający ich oskarżeni Polacy, pracujący głównie przy rozładunku półproduktów do produkcji papierosów i załadunku gotowych paczek

z kartonami papierosów, za swoją przestępczą działalność otrzymywali wynagrodzenie w różnej wysokości, w granicach od 2.500 do 8.000 złotych za jeden cykl produkcyjny.

Niemniej jednak sąd merytoryczny dokonując w tym względzie poprawnych ustaleń faktycznych nie wyciągnął z tych faktów właściwych wniosków. Wyraźnie pominął w samym orzeczeniu kwestię konsekwencji tych osiągniętych przez oskarżonych korzyści majątkowych. Tymczasem takie ustalenia odnośnie osiągniętych z przestępstwa korzyści majątkowych obowiązywały sąd do orzeczenia ich przepadku. Było to wręcz obowiązkiem sądu pierwszej instancji.

W konsekwencji doszło do obrazę prawa materialnego, a konkretnie art. 33 § 1 k.k.s., który ma w tej sytuacji zastosowanie.

O ile jednak zgodzić się należało z prokuratorem, co do obrazę prawa materialnego w tym zakresie, o tyle trudny do zaakceptowania był końcowy wniosek apelacji oskarżyciela publicznego o konieczności uchylenia zaskarżonego wyroku

w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze w odniesieniu do oskarżonych R. S., K. B., P. K. i Ł. D. i przekazania w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania.

Prokurator najprawdopodobniej kierował się w tym, co wynika z treści uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 2010 roku, I KZP 36/09 (OSNKW 2010, z. 5, poz. 40) w której sformułowano tezę, że „nie jest możliwe uchylenie orzeczenia wyłącznie w części, której orzeczenie to nie zawiera, a więc co do braku w nim

rozstrzygnięcia w kwestii środka karnego lub kary, którego umieszczenie było obowiązkiem sądu, gdyż przedmiotem zaskarżenia i zarzutu,

a w konsekwencji uchylenia orzeczenia można uczynić tylko tę jego zaskarżoną część, która obarczona jest owym brakiem, a uchylenie powinno wówczas nastąpić w zakresie umożliwiającym usunięcie tego uchybienia”.

W realiach powyższej sprawy nie zachodziła jednak konieczność uchylenia w tej części zaskarżonego wyroku, albowiem w miarę dokładne ustalenia sądu pierwszej instancji w tym zakresie pozwalały na reformatoryjne orzeczenie sądu odwoławczego.

Sąd pierwszej instancji bezspornie bowiem ustalił, że minimalna kwota wynagrodzenia za jeden cykl produkcyjny wynosiło 2.500 złotych. Taką też wartość należało przyjąć za wynagrodzenie w przypadku każdego z oskarżonych pracujących przy produkcji lub załadunku papierosów. Za takim rozwiązaniem przemawiało to, że sąd pierwszej instancji ustalając skalę przestępczej działalności oskarżonych w każdym wypadku przyjmował wartości minimalne.

Należało zatem konsekwentnie zastosować tą regułę przy ustaleniu wynagrodzeń oskarżonych, a tym samym wartości korzyści majątkowej jakie odnieśli w wyniku przestępstwa skarbowego.

Z ustaleń sądu pierwszej instancji wynika, że wszyscy oskarżeni pracujący przy produkcji i załadunku papierosów zostali zatrzymani w trakcie piątego, ostatniego cyklu produkcyjnego, a więc nie otrzymali za ten okres wynagrodzenia,. Nie osiągnęli z tego tytułu korzyści majątkowej. Tak więc oskarżeni R. S.i K. B.otrzymali wynagrodzenia za 4 cykle produkcyjne, a oskarżeni P. K.i Ł. D.wynagrodzenie za 2 cykle produkcyjne. Przemnożeni ilości cykli w których każdy z tej czwórki oskarżonych brał udział przez przyjętą minimalną wartość wynagrodzenia dawało wartości korzyści majątkowych osiągniętych przez tych sprawców.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny na mocy art. 33 § 1 k.k.s. orzekł środek karny w postaci przepadku korzyści majątkowej uzyskanej pośrednio z popełnienia przestępstwa skarbowego: od oskarżonych R. S.i K. B.kwoty po 10.000 złotych, a od oskarżonych P. K.i Ł. D.kwoty po 5.000 złotych.

Na marginesie tylko należy zauważyć, że i inni oskarżeni pracując przy produkcji papierosów także osiągnęli korzyści majątkowe, a prokurator nie skarżył wyroku w części ich dotyczącej, mimo że przecież orzeczenie przepadku korzyści także i w ich wypadku było obligatoryjne.

Może to świadczyć nie tyle o niekonsekwencji prokuratora, ile o tym, że wspomniany zarzut sformułowany tylko wobec czwórki oskarżonych miał w istocie inny cel, a mianowicie wzmocnienie w ich wypadku argumentacji przemawiającej za uznaniem wymierzonych im kar pozbawienia wolności za rażąco łagodnych.

W tym miejscu w związku z wystąpieniem jednego z obrońców na rozprawie odwoławczej należy tylko wspomnieć, że w odróżnieniu od przestępstw z art. 305 ust. 1 i 2 z ustawy prawo własności przemysłowej ściganych na wniosek, przestępstwo w typie kwalifikowanym z art. 305 ust. 3 cytowanej ustawy jest przestępstwem ścigane z oskarżenia publicznego.

W pozostałym zakresie Sąd Apelacyjny zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Ponadto zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat A. M., adwokata M. B. i adwokat K. S. – Kancelarie Adwokackie w C. kwoty po 600 zł, powiększone o należny podatek VAT, tytułem nieopłaconych kosztów obrony z urzędu udzielonej oskarżonym S. M., T. C. i I.'owi Z. w postępowaniu odwoławczym.

Natomiast na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonych J. S., A. O., R. S., K. B., P. K., Ł. D., T. C.i I.'a Z.na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A.kwotę 600 złotych, powiększoną o należny podatek VAT, tytułem kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Ponadto sąd odwoławczy nie znalazł podstaw do zwolnienia oskarżonych od ponoszenia wydatków. W konsekwencji obciążył J. S., A. O., R. S., K. B., P. K., Ł. D., T. C. i I.'a Z. wydatkami postępowania odwoławczego w częściach ich dotyczących, ale zwolnił każdego z nich od opłaty za obie instancje.

**Reasumując** Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmując, iż zachowanie przypisane oskarżonemu J. S.

w punktach 2 i 3 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach II i III części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku

o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy

z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz

z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca

2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1

i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy

z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

i **za pierwsze z nich** na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, a **za drugie – przestępstwo skarbowe** na mocy art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s.

i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu także karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych po 2.500 (dwa tysiące pięćset) złotych każda, **uznając** jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., że tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 3 (trzech) lat pozbawienia wolności podlega wykonaniu. **(punkt**

**1 wyroku sądu odwoławczego)**

W związku z tym zmienił też punkt 4 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 1 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 3 k.k., opisane w punkcie I komparycji wyroku oraz kary orzeczonej

w punkcie 1 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonemu J. S. nową karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 2 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 5 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego J. S. w punkcie

2 niniejszego wyroku nowej kary łącznej 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności zaliczył mu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności

w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 5 stycznia 2011 roku. **(punkt 3 wyroku sądu odwoławczego)**

Ponadto zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmując, iż zachowanie przypisane oskarżonemu A. O. w punktach 7 i 8 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach V i VI części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego

oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca

2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku

o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k.

w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353

z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia

30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami)

w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k.

w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art.

13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za pierwsze

z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę

2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art.

7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz

karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych po 1.000 (jeden tysiąc) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z tych kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze

2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu. **(punkt 4 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 9 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 6 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie IV części wstępnej wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie

4 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonemu A. O. nową karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności. **(punkt 5 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 10 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego A. O. w punkcie

5 niniejszego wyroku nowej kary łącznej 3 (trzech) lat pozbawienia wolności zaliczył mu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja

2009 roku do dnia 5 stycznia 2011 roku. **(punkt 6 wyroku sądu odwoławczego)**

Uchylił orzeczenia zawarte w punktach: 11, 12, 13 i 14 zaskarżonego wyroku

i sprawę w tej części - dotyczącej oskarżonego S. M., przekazał Sądowi Okręgowemu w Częstochowie do ponownego rozpoznania. **(punkt 7 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmując, iż zachowanie przypisane oskarżonemu R. S. w punktach 16 i 17 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XI i XII części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2

w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego

oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca

2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku

o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k.

w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353

z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia

30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami)

w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k.

w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art.

13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art.

37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65

§ 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, a za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1

i 5 k.k.s., art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu także karę 1 (jednego) roku

i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości

150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 400 (czteryście) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s.,

iż tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest kara orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 1 (jednego) roku

i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu. **(punkt**

**8 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 18 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 15 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie X części wstępnej wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie

8 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonemu R. S.nową karę łączną

1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 9 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 19 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesił oskarżonemu R. S.wykonanie orzeczonej wobec niego w punkcie 9 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oddając go

w tym okresie pod dozór kuratora sądowego. **(punkt 10 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 20 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu R. S.na poczet orzeczonej wobec niego

w punkcie 8 niniejszego wyroku kary grzywny okres zatrzymania od dnia 4 maja

2009 roku do dnia 6 maja 2009 roku oraz w dniu 30 czerwca 2009 roku, uznając tym samym grzywnę za wykonaną do wysokości 8 (ośmiu) stawek dziennych. **(punkt**

**11 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmując, iż zachowanie przypisane oskarżonemu K. B.w punktach 22 i 23 orzeczenia sądu pierwszej instancji, opisane w punktach XIV i XV części wstępnej orzeczenia,

**to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1

i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca

2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku

o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k.



w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, a za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. oraz art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu także karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 600 (sześćset) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu. **(punkt 12 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 24 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 21 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XIII części wstępnej wyroku oraz tej orzeczonej w punkcie 12 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonemu K. B.nową karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 13 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 25 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesił oskarżonemu K. B.wykonanie orzeczonej wobec niego w punkcie 13 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego. **(punkt 14 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 26 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu K. B.na poczet orzeczonej w punkcie 12 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 23 czerwca 2009 roku, uznając tym samym grzywnę za wykonaną w całości. **(punkt 15 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmując, iż zachowanie przypisane oskarżonemu P. K.w punktach 28 i 29 orzeczenia sądu pierwszej instancji, opisane w punktach XVII i XVIII części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia

30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art.

54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117

z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art.

54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. oraz art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu także karę 1 (jednego) roku

i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z tych kar pozbawienia wolności, orzeczona

za przestępstwo skarbowe w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu. **(punkt 16 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 30 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 27 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XVI części wstępnej wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie

16 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonemu P. K.nową karę łączną

1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 17 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 31 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 69 § 1, 2

i 3 k.k. w zw. z art. 41a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesił oskarżonemu P. K.wykonanie orzeczonej wobec niego w punkcie 17 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego. **(punkt 18 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 32 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu K. K.na poczet orzeczonej w punkcie 16 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 6 maja 2009 roku oraz dzień 30 czerwca 2009 roku, uznając tym samym grzywnę za wykonaną do wysokości 8 (ośmiu) stawek dziennych. **(punkt 19 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmując, iż zachowanie przypisane oskarżonemu Ł. D. w punktach 34 i 35 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XX i XXI części wstępnej orzeczenia,

**to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s. będący przestępstwem** z art. 12a ust. 1

i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca

2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku

o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k.

w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353

z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia

30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117

z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi

zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art.

54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117

z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz

za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s.

oraz art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych po 200 (dwieście) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z tych kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu. **(punkt 20 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 36 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 33 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XIX części wstępnej wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie 20 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonemu Ł. D. karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 21 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 37 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesił oskarżonemu Ł. D. wykonanie orzeczonej wobec niego w punkcie 21 niniejszego orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego. **(punkt 22 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 38 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu Ł. D. na poczet orzeczonej w punkcie 20 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego zatrzymania w dniu 4 maja 2009 roku, uznając tym samym grzywnę za wykonaną do wysokości 2 (dwóch) stawek dziennych. **(punkt 23 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmując, iż zachowanie przypisane oskarżonemu T. C. w punktach 40 i 41 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XXIII i XXIV części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1

i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca

2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku

o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k.

w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353

z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia

30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117

z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k. oraz **przestępstwem**

**skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, a za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s

w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu także karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych po 800 (osiemset) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 1 (jednego) roku pozbawienia wolności podlega wykonaniu. **(punkt 24 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 42 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 39 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XXII części wstępnej wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie

24 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonemu T. C. nową karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. **(punkt 25 wyroku sądu odwoławczego)**

Na mocy art. 69 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 41a § 1 i 2 k.k.s. warunkowo zawiesił oskarżonemu T. C. wykonanie orzeczonej wobec niego

w punkcie 25 niniejszego orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego. **(punkt 26 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 43 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu T. C. na poczet orzeczonej w punkcie 24 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 28 września 2009 roku do dnia 1 listopada 2009 roku, uznając tym samym grzywnę za wykonaną w całości. **(punkt 27 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmując, iż zachowanie przypisane oskarżonemu I.'owi Z. w punktach 55 i 56 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XXXII i XXXIII części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s. będący przestępstwem**

z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353

z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117

z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz

z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1

i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy

z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 42 (czterdziestu dwóch) stawek dziennych po 800 (osiemset) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z kar pozbawienia

wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu. **(punkt 28 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 57 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 54 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XXXI części wstępnej wyroku oraz tej orzeczonej w punkcie 28 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonemu I.Z. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. **(punkt 29 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienia punkt 58 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu I.Z. na poczet orzeczonej w punkcie 29 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 maja 2010 roku, oraz zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej w punkcie 28 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 24 maja 2010 roku, uznając tym samym obie te kary za wykonane w całości. **(punkt 30 wyroku sądu odwoławczego)**

Nadto **na mocy art. 435 k.p.k.** sąd odwoławczy zmienił wyrok w odniesieniu do oskarżonego R. L., który go nie skarżył, w ten sposób, że przyjmując, iż zachowanie przypisane mu w punktach 45 i 46 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XXVI i XXVII części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s. będący przestępstwem** z art. 12a ust. 1

i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca

2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku

o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k.

w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia

30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami)

w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k.

w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art.

13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za pierwsze

z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119,

poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu

karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k.

w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s.

w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu

karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 42 (czterdziestu dwóch) stawek

dziennych po 800 (osiemset) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z tych kar

pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia

wolności podlega wykonaniu. **(punkt 31 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 47 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 44 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XXV części wstępnej wyroku oraz tej orzeczonej w punkcie

31 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonemu R. L. karę łączną

1 (jednego) roku pozbawienia wolności. **(punkt 32 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 48 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu R. L. na poczet orzeczonej w punkcie 32 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 maja 2010 roku, oraz zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej w punkcie 31 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 24 maja 2010 roku, uznając tym samym obie te kary za wykonane w całości. **(punkt 33 wyroku sądu odwoławczego)**

**Na mocy art. 435 k.p.k.** zmienił wyrok w odniesieniu do oskarżonego R. K., który go nie skarżył, w ten sposób, że przyjmując, iż zachowanie przypisane mu w punktach 50 i 51 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XXIX i XXX części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy

z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw.

z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca

2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku

z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku

o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych

(Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu

art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym**

z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s.

w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s.

w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 42 (czterdziestu dwóch) stawek dziennych po 800 (osiemset) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z tych kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu. **(punkt 34 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 52 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 49 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XXVIII części wstępnej wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie

34 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonemu R. K. karę łączną

1 (jednego) roku pozbawienia wolności. **(punkt 35 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 53 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu R. K. na poczet orzeczonej w punkcie 35 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 maja 2010 roku, oraz zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej w punkcie 34 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 24 maja 2010 roku, uznając tym samym obie te kary za wykonane w całości. **(punkt 36 wyroku sądu odwoławczego)**

**Na mocy art. 435 k.p.k.** zmienił wyrok w odniesieniu do oskarżonego Y.H., który go nie skarżył, w ten sposób, że przyjmując, iż zachowanie przypisane mu w punktach 60 i 61 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XXXV i XXXVI części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn**

**w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw.

z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za pierwsze

z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, a za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art.

19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu także karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 42 (czterdziestu dwóch) stawek dziennych po 800 (osiemset) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z tych kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu. **(punkt 37 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 62 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 59 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XXXIV części wstępnej wyroku oraz orzeczonej w punkcie 37 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonemu Y.H. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. **(punkt 38 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 63 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu Y.H. na poczet orzeczonej

w punkcie 38 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia

4 maja 2010 roku, oraz zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej w punkcie 37 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego tymczasowego aresztowania od dnia

4 maja 2010 roku do dnia 24 maja 2010 roku, uznając tym samym obie te kary za wykonane w całości. **(punkt 39 wyroku sądu odwoławczego)**

**Na mocy art. 435 k.p.k.** zmienił wyrok w odniesieniu do oskarżonego M. R., który go nie skarżył, w ten sposób, że przyjmując, iż zachowanie przypisane mu w punktach 65 i 66 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XXXVIII i XXXIX części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca

2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s.

w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 42 (czterdziestu dwóch) stawek dziennych po 800 (osiemset) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu. **(punkt 40 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 67 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie 64 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XXXVII części wstępnej wyroku oraz kary orzeczonej w punkcie 40 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonemu M. R. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. **(punkt 41 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 68 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu M. R. na poczet orzeczonej w punkcie 41 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 maja 2010 roku, oraz zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej w punkcie 40 niniejszego wyroku kary grzywny okres jego tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 24 maja 2010 roku, uznając tym samym obie te kary za wykonane w całości. **(punkt 42 wyroku sądu odwoławczego)**

**Na mocy art. 435 k.p.k.** zmienił wyrok w odniesieniu do oskarżonej L. Z., która go nie skarżyła, w ten sposób, że przyjmując, iż zachowanie przypisane jej w punktach 70 i 71 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XLI i XLII części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz.U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw.



z art. 7 § 2 k.k.s w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 42 (czterdziestu dwóch) stawek dziennych po 800 (osiemset) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo skarbowe w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu. **(punkt 43 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienia punkt 72 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonej w punkcie 69 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., opisane w punkcie XL komparycji oraz orzeczonej w punkcie 43 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonej L. Z. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. **(punkt 44 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienia punkt 73 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonej L. Z. na poczet orzeczonej w punkcie 44 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres jej rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 maja 2010 roku, oraz zaliczył oskarżonej na poczet orzeczonej w punkcie 43 niniejszego wyroku kary grzywny okres jej tymczasowego aresztowania od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 24 maja 2010 roku, uznając tym samym obie te kary za wykonane w całości. **(punkt 45 wyroku sądu odwoławczego)**

**Na mocy art. 435 k.p.k.** zmienił wyrok w odniesieniu do oskarżonej N. H., która go nie skarżyła, w ten sposób, że przyjmując, iż zachowanie przypisane jej w punktach 75 i 76 orzeczenia sądu pierwszej instancji, a opisane w punktach XLIV i XLV części wstępnej orzeczenia, **to jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.** będący **przestępstwem** z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 1 i 2 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 roku o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 10, poz. 55 z 1996 roku z późniejszymi zmianami) przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz **przestępstwem skarbowym** z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. przy zast. art. 7 § 1 k.k.s. i za pierwsze z nich na mocy art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. Nr 119, poz. 1117 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonej karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a za drugie – przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. i art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył oskarżonej także karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 38 (trzydziestu ośmiu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda, uznając jednocześnie na mocy art. 8 § 2 k.k.s., iż tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona za przestępstwo z art. 305 ust 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej w wymiarze 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności podlega wykonaniu, a orzeczona grzywna wykonaniu nie podlega. **(punkt 46 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 77 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 39 § 1 i 2 k.k.s. i art. 85 k.k. w miejsce kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonej w punkcie 74 zaskarżonego wyroku za przestępstwo z art.

258 § 1 k.k., opisane w punkcie XLIII części wstępnej wyroku oraz orzeczonej w punkcie 46 niniejszego wyroku wymierzył oskarżonej N. H. karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności. **(punkt 47 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 78 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na mocy art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonej N. H. na poczet orzeczonej w punkcie 47 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres jej rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 4 grudnia 2009 roku. **(punkt 48 wyroku sądu odwoławczego)**

Zmienił punkt 79 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że przyjął, iż podstawą orzeczenia o środku karnym w postaci obowiązku częściowego naprawienia szkody jest przepis art. 46 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 8

2010 roku oraz wyeliminował z grona osób zobowiązanych do naprawienia szkody S. M.. **(punkt 49 wyroku sądu odwoławczego)**

Na mocy art. 33 § 1 k.k.s. orzekł środek karny w postaci przepadku korzyści majątkowej uzyskanej pośrednio z popełnienia przestępstwa skarbowego: od oskarżonych R. S.i K. B.kwoty po 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych, a od oskarżonych P. K.i Ł. D.kwoty po 5.000 (pięciu tysięcy) złotych. **(punkt 50 wyroku sądu odwoławczego)**

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy. **(punkt 51 wyroku sądu odwoławczego)**

Zasądził też od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Częstochowie) na rzecz adwokat A. M., adwokata M. B.i adwokat K. S.– Kancelarie Adwokackie w C.kwoty po 600 (sześćset) zł powiększone o należny podatek VAT tytułem nieopłaconych kosztów obrony z urzędu udzielonej oskarżonym S. M., T. C.

ii.Z.w postępowaniu odwoławczym. **(punkt 52 wyroku sądu odwoławczego)**

Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonych J. S., A. O., R. S., K. B., P. K., Ł. D., T. C.i I.Z.na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A.kwotę 600 (sześćset) złotych powiększoną o należny podatek

VAT tytułem kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej. **(punkt**

**53 wyroku sądu odwoławczego)**

Ponadto obciążył oskarżonych J. S., A. O., R. S., K. B., P. K., Ł. D., T. C.i I.Z.wydatkami postępowania odwoławczego w częściach ich dotyczących, ale zwolnił każdego z nich od opłaty za obie instancje. **(punkt**

**54 wyroku sądu odwoławczego)**